

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب

۱۰۲۷۴۶

کتاب خلاصه عباسی (مختصر سطرانج)

مؤلف میرزا مهدی ان استرآبادی محمد حسن

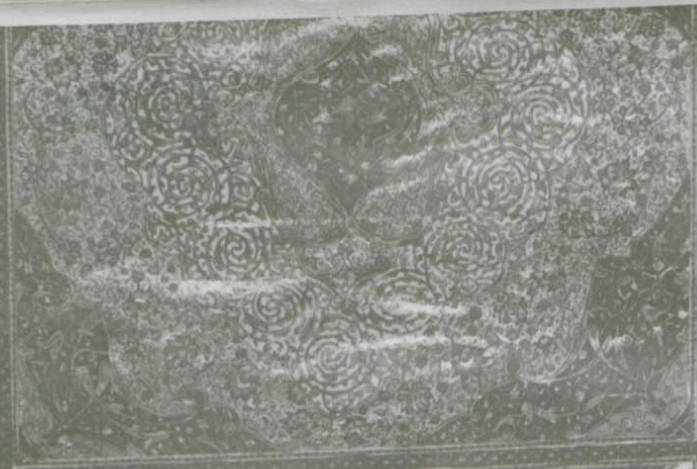
موضوع از روی نسخه خطی شماره ۱۵۵

سازنده مجلس

۱۱۶۹۵

۱۲۹ ورق

خطی - فهرست شده
۱۱۶۹۵

كتاب مختار

من اللغات حرم
بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
ميرزا محمد باقر خان شيرازي

الحمد لله الذي جعل للناس شجوبا وقبائل اللغات فواوخص كل طائفة بلغته ففهم اللغة لما لقوا فادعى اهل كل
لسان دوت منهم الى انواع الالبان فمن استعمل عربي مبين الذي نزل به الروح الايقن الى خاتم المرسلين
يا فت اعلان تركي مهيب الموزون من بكير خان وبلاكو لي بطلا شامه تان الماء والطين لانا لخليفت في
اعاليهم الارضين والصلوة على النبي العربي المبعوث على الاسود والاحمر على اختلاف لغاتهم وتسلت سائر
الفارسي المستعركي والرومي وغيرهم من كان من الجنوبي والداوص ما به سائر الغرب المبكر لقص الاوالبك
نبح البلاغة المقترفة له انفضى كبحر مستقيمين بالبحر والجمجمة واللآلئ مبدع الخشب المصانع الاخذ من البغايا
بالنواصي والقنازع البانج اللودي المنشي الالمعي المبحر بسيفه وسانه وقصاحه وبانه كل كاشور في المعارك
والنواصي وكل مبدع ومترتب في اللسان الفعاري سلام الله عليه وعليه السلام مانح احكام الساري وصاح احوال
البحاري انا بعد بر خاطر حكومت ناظر بنده كان كخبر شان نايب السلطنة العلية والخلافة البهينة والي التخليد
الكليلة مجاهد كفار غاري كرا حافظ عيشة اسلام حامى حومات دين الله انا م وانش فر من حيات اعداي دين
شعله مستي خاروخاشاك وشمسان بن من برازنده تخت وهر رفسه وزنده وجرانغ اسلاف بار وشر من طاعت
العلي مظهر باثر بادشاهي مجدد اساس ملكه اري مشيدار كان شهر ياري مؤثر اثار شوكت مقصن قوايين دولت
مسد و ابواب من مدهجيات سياسات وسنن مصوص حصون وقلاع مشركين را ما به اطلاع حامى تودين

کامر ظهور مشرکین ناموس اسلام حافظانام صاحب السطوة والسياسة والباس الهی بقطس رایه
المیاسس لوزن العدل والیقاس ابرار نصر شاه جهان دایم الله تحفه وحمد مالک حکم وحمد بران تعلق
بود که کتاب سنگاخی که مرحوم میرزا محمد یحسان نوشته و تار و پود آن پنج را مانند بران قاطع در دست فارسی
رشته مشقت بزیادات بیان در معانی اشتقاقیات و بیان معانی بعضی لغات و حاوی بود بر اجاث
نصیری و غیره از شارحان لغت ترکی در فهم اشعار نوانی و غیره تصریفی در آن کتاب نصیر المحکم و العیاب
شود بطوریکه همه لغات در آن کتابت درین مختصر درج آید لهذا اکثرین دعا گوین و اقل ضوایان محمد خونی برخی
از اوقات را بآن خرج کرده مشتق را حذف و ضمیر از شواهد ساخته و اجاث و کمریات را از زوائد حذف
و بیان معانی مصادر و جوامع نموده و بعد از دانستن معنی الفصحی مثلا در لغت عربی معانی مشتقات آن بقایا معلوم
کرد و معنی برای غایت توضیح در ذیل کتب در کیفیت اشتقاقیات را بیان نمود تا بآن تسهیل در فهم مصادر
معلوم شود و علاوه بر آن در مقدمه کتاب قواعد و ضوابط لغت ترکی بیان شده و از آن کیفیت اشتقاقیات
معلومست و بعد از اتمام مرام کتاب محصری شد که گذشته شده در طرف تمام آن مجرب حجم و کتابت عشری
از اشعار پس سنگاخی نیست و همه لغاتی که در سنگاخی است فعلا و قوه در آن محصر است و این کتاب را یحیی بن
تبرک بخلافه عباسی موسوم نموده و الاستعانة من الملک المبعوث مقتدره در قواعد و ضوابط متعلقه بشری
از آن همه بقاعده لغت نویسی جماعت که در بابی عجیب و غریب منسحق نهاده شود و همچنین در اشعار و غیره
نهایت چون نوانی که استادان فن است در فایده فرق نموده اند و از یکدیگر تورات و ابالی ما و را لغت
بعضی کلمات را با کاف عربی تکلم میکنند و ترکیه و اهل خوارزم همان الفاظ را با کاف عجمی تکلم می کنند
لذا اهتمام در آن باب نشد مگر جانی که لازم باشد و تیرتب حروف بهی مرتب هر حرف را بحرکات
بیان نمود و معنی مصادر را در ذیل مصادر و جوامع را در ذیل جوامع مندرج ساخت از آنجمله در اطلای کلمات
ترکی بدانکه زبان ترکی را رسم الخط خاص است که تحریرش مطابق لغت راست و بعضی حروف زائده در
کتاب میشود که در تلفظ نیست مثل الف بیان فتحه و او بیان فتحه و یا بیان کسره و در بعضی ایسا این
قاعده اطراد دارد و مثل مکرر می کشی و پیستی و سحر و غیره و از آنجمله تبدیل و ال و با یکدیگر میشود و این هم
مطرد نیست مثل ایماک یعنی کشتن و ایماق یعنی کردن که تبدیل در اینجا جایز نیست و از آنجمله قابل تبدیل
غیر قاف و خا یکدیگر میشود و لیکن اینهم مطرد نیست مثل تقاق یعنی جمع کردن و یستاق یعنی کندن

[illegible]

یا با کاف مثل ملک و پهلای و حسد و موقوف به معنی است نه تقیاس و از اینجا صیغ مضارع با ضمایر
متصله افاده معنی مصدر کند مثل باروری یعنی زایش و همچنین بارور گشت و با ضمایر متصله افاده معنی مصدر
کنند چون بارورین یعنی میروم و چون میم ضمیر متکلم و حده جمع شود افاده معنی مضارع که مثل بارورام یعنی میروم
اگر حرف مضارع یعنی را مضمومه و یا کسوره با میم مرکب شود افاده معنی مصدر بهم که مثل باروریم یعنی میروم
و چکاریم یعنی کشیدیم و اگر بار را مفتوحه مرکب شود افاده مضارع میکند مثل بارورام یعنی میروم و از اینجا
صیغ حال مثل آوار و تو کو لا یعنی مصدر یعنی سفید شدن و در چنین قسم آمده ما فان و تو کان لفظ مصدرند
و فاعل اما کاهی یعنی فاعل و کاهی یعنی مفعول بهم آید مثل ساچکان نشانه و همچنین کیکان یعنی آینه و آمده
و آمدن چهارم فعل مضارع متنی غایب است یعنی پسرون آید اما هرگاه با یغ مضموم شود افاده معنی مصدر
متنی کند چون چهارمین لفظ میث علامت مفرد غایب یعنی است و کاهی علامت مفعول و کاهی یعنی مفعول
کاهی بی مصدری بر آن متنی ساخته شد یعنی مصدر و پس مصدر استعمال شود چون اسیر امیسی یعنی کف داری و یا
یعنی ساختگی و این طریقه منقولیه است و لفظ لا و او را از این سه حرف را با خبر جدا نموده تا معنی از آنها بهره خواهد
کلمات جامده ترکی باشد یا مترک مثل باشلاق یعنی از سر کزین ویشلاق یعنی بدندان گرفتن و مثل مترک
مثل کارلاق یعنی کاشتن و کارلاق یعنی او کردن و هو سلاق و همچنین بولاق یعنی او کردن و بولاق
و همچنین بولاق یعنی راه انداختن و او را کوراما که یعنی پسک زدن و همچنین مونکراناق یعنی مخزون شدن و پنه
راما که یعنی دیوانه شدن و مترک این مثل کند لاق یعنی منقص شدن بنامی باب انفعال استعمال آن کاهی
لام است مثل تو لاق و یلیار یلما که یعنی فرساده شدن و کاهی بانون مثل باغلاق یعنی بسته شدن و کوک
یعنی مری شدن و کاهی با بر و علی پهل ابدن مثل با للاق و یا سلاق یعنی ساخته شدن اما هرگاه کاهی
از غیرات بالام و اگر تفسیر ساخته شده بانون و کاهی بالام و بلا لام مثل اریلاک و ایریلاک یعنی که اثر شدن
و کاهی بانون و بلا بانون استعمال شود مثل فالنامس قالماس یعنی نیمانه و کاهی بالام و بانون جز کلمه شود
تو للاق و یا پسماق یعنی خلاص شدن و مضطرب کردن اما باب مفاعله پس علامت شین است که کلمه
شود مثل ارسماق یعنی سبک کردن و کاهی باشد که شین جز کلمه باشد مثل تو لومش و شین از تو ساق یعنی علامت
حسد لازم و آن در صحن مختلف میباشد چون تو للاق یعنی خلاص شدن و تو نراق و تو پاق یعنی شین
و تو یارماق و همچنین نهایت تعدی از مضارع لفظ دور و دور و تومای قرشت میباشد چون اورماق یعنی زدن

و ا و ر و م ا و ق و ت و م ا و ق یعنی گرفتن و ا و چ ر ا م ا و و ا و چ ر ا م ا و و ک ا ب ی ا ر ا ت ق ا ی م ا ک س ن ت ج ا خ د ف ش و د م ث ل
م ا م ا و ق یعنی خشیدن و ت ا و ت و ر م ا و و ب ا م ا و ق و ب ا ت و ر م ا و و ک ا ب ی خ د ف ج ا ی ر ن ا ش د چ و ن ا م ا و ق و آ و ت و ر م ا و
ت و ت و ر م ا و و ک ا ب ی ا ل و ا ر ا ت و ر و د و ر خ د ف ش د و ح ر ف ا خ ر ف ل ا م ر م ص م و م ش و د و ر ا م ه ل م م ص م ش و د م ث ل
م ا و ق و آ و ت و ر م ا و و ق ا چ ا ق و ق ا چ و ر م ا و و ک ا ب ی ل ف ظ د و ر و ت و ر ج س ر ک ل م ی و د م ث ل ت و د و ر م ا و و ت و د و ر م ا و
و ا و ت و ر م ا و و ا و ت و ر م ا و و ک ا ب ی م و ن و ع م ا ک س ن د م ت ق د ی ا م ث ل و ا و ت و ر م ا و یعنی نپستن و ا و ت و ر م ا و
و ا و ت و ر م ا و و ک و ر م ا و و ک و ر م ا و و ک و ر م ا و و ک و ر م ا و و ک ا ب ی د و ع ل ا م ت م ت ق د ی ر ی ک ج ی ن ا م ی و م ث ل م ک و ر م ا
و ت ک و ر م ا و و ا ر ا ب ل م م ص د ر م ص ا ف ب ی م ر م ت ک ل م و ح د ه ه ر ک ا ه م ک و ر م ا ش د م ث ل ا ل م ا م م یعنی گرفتیم و ک ی ل م ا ک س م
یعنی آدمم ا ف ا د ه م ع ن ی م ص د ر ی ک ن د و ب ی م م ا ل م ا م و ق یعنی م ص ا ر ع م ت ی ا ش د و ا ر ا ب ل م م ص د ر م ا ف ی ا ک ا ف
ب و د م م ع ا ی ع ت ا م ا م ت ق ا ی م ی س ن ع ا ن ه ا ق ی ا س ا ت ل ک ن ا ت ر ا ک ر و م و ا ی ر ا ن چ ا ن م ل ا خ ط ق ا ن ی ب ا ک ا ن ی
م ص ا د ی م ک س ن د چ ا ک ا ی ر ا ک یعنی رسیدن ر ا ی ر م ا و م م ک ع ت ا ن د و ی ر ا ت ر ا ک ر و م ح ر ف م ص د ر ر ا ن ج ا و ا ف ی
ک ا ف ا ش د و ر ج ن ا م ا ف ا م م م ی م ح ر ف ب ی ح ت ی خ ف خ د ف م ا ی ن د چ و ن ا م ا و و ا ل م ا م س یعنی گرفتیم و ک ر ف ش
و ا ل م ا م ن م ث ل ا ز ک ر ق ن و م ث ل ک ی ل ا ک یعنی آمدن و ک ی ل م ا س ی یعنی آمدنش و ک ی ل م ا د ی ن یعنی از آمدن از ا ب ل م ا م ی ک ل م
م ع ا ل ی م ر م ث ل ا ی ل ا د و ک یعنی کردیم و ی غ ی ل ا و ق یعنی کردیم و ی م ی ن ت و ک د و ک یعنی ریختیم و ت و ک د و ک یعنی
ریختن ی غ ی ل ا و ق یعنی کردیم و ر ج ن ا م ا ف ا د ه م ع ن ی م ص د ر ی ک ن د م ث ل ا ی ل ا د و ک م یعنی کردیم و ا ع ل ا د و ک
یعنی کردیم و ا و ل د و ق و ا و ل د و ق یعنی شدند و ا ن ا ی ا م م م ص د ر و ا ن ک ا ب ی م ا ی د م ث ل ا و ن و ت
یعنی فراموش و ا ی ا ت یعنی نجات و ک ا ب ی ا ق ا ف و ع ی ن چ و ن ب و ر و ق یعنی ف ر م ا ن و ا ل د ا ع یعنی ب ر ا
ک ا ب ی ب ا ک ا ف چ و ن پ ل م ک یعنی دانش و ت ب ل و ک یعنی سوار و ک ا ب ی م ا ی ش ن ا و ر م م ث ل ا و ر م یعنی جنگ و و ک ر م
یعنی شارب و ک ا ب ی م ا ی م م ث ل ا و ل و م یعنی مرگ و ی و ل و م یعنی م ج ر و ک ا ب ی م ا ن و ن و چ م م ث ل س و ک یعنی دشنام
خ ی ا ل و ک ا ب ی ا ب ل ا م چ و ن س ی و ر ع ا ل یعنی بخش و ا ح س ا ن و ی ا س ا ل یعنی ص ف م ط م و ک ا ب ی م ا ن و ن م ث ل ع ی ن ی
ج م ی ع ت و ی ا ع ی ن یعنی باران و ک ا ب ی ع و د و ک م م ث ل م ا ع ی ن یعنی ت ر ی ق و م و ر ع ی ن یعنی پ ر پ ش و ا ل م ی ن یعنی آ خ د و
پ ر ک و م یعنی د ب ش و ک ا ب ی ب و ج و م ح ف ل چ و ن ا ل م و ک و ا ی ش ا ی ع ی ا ع ا ی ش ا ی ش م ی ن م ث ل ع ا ی ش م ی ن
و ک و ر ک ا ب ی م ط ع و ر و ک و ر ا ی د چ و ن ح ق و ر یعنی ند آمدن علامت ماضی و ی و ق چ و ن ا ل م ی ن یعنی گرفت و ی
یعنی رفت و و ی ل ا ر و ی ل ا ر چ و ن ا ل م ی ل ا ر یعنی ک ر ش ن د و ک ی ل م ا یعنی ر ف ن د و د ی ک و و د ی ک و د ی ک و د ی ک

[illegible]

کمان است که گذشت که مبنی اسم فاعل چون و یگان و پیرکان مبنی کوبنده و دهنده و مبنی مصدر ری مبنی
و مفعول هم آید نهایت اتراک روم و ایران خفیف داده و یگان مثلاً فیلن میگویند مبنی کسند و در
ایطاکان ایلین کوبند و مبنی کشته و مغرب مانند آحابس بولسا افاده مبنی فاعل کذب مبنی کشاینه و افاده
مبنی مصدر مبنی هم کذب مبنی کشودش از جمله علامات جور و کور چون و چور مبنی پند و کور مبنی کذب
و او یگانا غور مبنی پندارنده اما کاهی افاده مبنی اسم مصدر هم میکند و از جمله غون و کون باکاف فارسی
چون غون مبنی تعاقب کسند و او کون مبنی کذب و چای غون مبنی سبب یزد و کاهی هم چای غون مبنی کذب
کوبند علامت اسم مفعول اول بعضی افعال و الیه مبنی مفعول چون سبوق مبنی شکر و ملک مبنی کثرت دوم افعال
لفظ میسر و غان و کان باکاف فارسی باخر فعل امر چون اولیش و اولشان و او کمان مبنی شده نهایت
اتراک روم و ایران در اولش و در یگان مبنی موشه یا ن کوبند اسم افعال لفظ غون و کون
باکاف فارسی چون و غون مبنی خسته و کور کون مبنی رانده نهایت کاهی افاده مبنی فاعل هم کذب افاده
مبنی نیست لیغ و لوغ و لیک و لوک باکاف نازی میباشد و کاهی مبنی یابی نسبت چون طهرانی و کاهی مبنی یابی
مصدری چون بزرگی و کاهی مبنی دو و دو چون دو مال و دو مال مبنی صاحب مال افاده کذب مثل او یا لیغ
منسوب بشرم و خالت و همچنین فعل امر که اسباب صحن در زمان ترکی باوست کاهی لفظ فعل و کس بران می سازد
و کوبند و و کس مبنی بکن و کس مبنی و دوریکت مبنی برو و کس مبنی و کاهی لام فعل و کس را بنون مبدل کسند
تلاکین مبنی تلاکس مبنی طلب کن و کاهی آخر فعل امر را مضوم سازند زیادتی و او چون بار و در و است رور و بار
و احتار مبنی برو و تقصیر کن تشبیه و جمع امر بنون و کاف باشد چون کور و کت مبنی به بند و کور و کور و کور و کلا
و تو کلا نهایت لار در اینجا هم علامت جمع غایب است لفظ و یکت و یکت هر دو باکاف نازی و بنون و غان
و کاهی باکاف فارسی که بفضل امر مضایب می شود افاده مبنی استقبال هم میکند مثل امر مبنی کسند و اسرار و کس
مبنی کسند و در اینجا هم علامت جمع غایب است لفظ و یکت و یکت هر دو باکاف نازی و بنون و غان
استقبال کند مثل در بارش مبنی لایق باش کونی یا راسا کراک بولشای مبنی لایق باشد علامت مبنی هم مشهور است
چون در بار مبنی برو و میگوئی بار مبنی امر و کاهی کسند بار مبنی و بار مبنی و کاهی لام بنون بدل شود چون بار
مبنی بار مبنی و الما غین مبنی الما غین علامت مبنی هم مشهور است چون کیلا مکت مبنی نیاید و الما و
مبنی گرفت و کیلا مبنی نیاید و کیلا مبنی و کور لفظ باید و در چون کیلا مبنی نیاید علامت مکت و حده لفظ مان چون

کسیما منی منبرم و کاهی کسیما من کوندم را و کاهی کسیما من با کاف تازی و دیگر اید من در رومی مخرب کسیما من
یعنی میگویم و لفظ با هم کسوره علامت ثبات شود چون ایما من یعنی میگویم و لفظ ما هم کاهی علامت تکلم تازی باشد
چون پاهما من یعنی پاهای من میگویم و این چنانچه قلیل و در روم و ایران کثیر است و لفظ ما من هم علامت تکلم است
چون ایما پس من یعنی میگویم و لفظ او ما پس و قبلما پس کاهی یعنی ثبات آید و کاهی یعنی تازی چون او ساپی یعنی شدنش
نشده علامت حال فتح آخر است چون کوا یعنی خنده کنان و بکیر بر هم آید چون کوا کوا لای و یا می ساکنه است
چون او نای یعنی تازی کنان و بکیر بر هم آید چون او نای او نای و یا می مضمومه است چون او نای یعنی تازی کنان
علامت حال ایل روم لفظ روق و دق چون چمارق یعنی دوان و کیدارک یعنی رفته و یا می مشوره است چون غلای
آغلایه یعنی کیده کنان و از جمله علامات کاج و غاج بکاف فارسی یعنی محض و چون آید چون انجاج یعنی محض
کرفتن و کاج محض رسیدن و در میان چن و چکت میگویند در افاده همین منی چون چکت و چتاق یعنی محض شدن
و غایی و کالی بکاف فارسی یعنی لام تعلیل و حتی آید چون کیت مالی کیت مالی یعنی بعلت رفتن و تا رفتن و غو کوبکاف
فارسی یعنی حاصل مصدر باشد چون انوو پس کوهی و او سد و مان علامت متکلم و حده از فصل تازی چون الما منی
میگویم و ما من علامت مفرد و معایب از فصل تازی چون الما پس یعنی میگویم و غو غو و غو غو و کوه و کوه و کوه و کوه بکاف
فارسی یعنی ال و معنی وزن و مقدار باشد چون او سا نفو حیه یعنی ناسختن و بعد ر شکستن و پنجه زدن و غو لوق و کولوک
اولی کاف فارسی و دومی کاف تازی یعنی قابلیت باشد چون انوو لوق یعنی گرفتاری و کیکلکوک یعنی پوشیده و غو و
و کولوک کاف آخری بر دو تازی و کاف اول فارسی قابلیت و معنی مماثلت باشد چون ارغو دیک یعنی زدنی
و پنجه زدن و کولوک یعنی کردن پنجه زدن و کاف فارسی علامت مفرد و مخاطب ماضی و مضارع از
تازی باشد چون الما دور یعنی گرفته است و میگویم و غوم و کوم با کاف فارسی علامت متکلم و حده و خون انوو
و انوو دور و کیکلکوم و کیکلکوم دور یعنی خواهم گرفت و خواهم آید و میگویم و کوم با کاف فارسی علامت متکلم
الغیر است چون انوو میز و انوو میز دور یعنی خواهم گرفت و کیکلکوم و کیکلکوم دور یعنی خواهم آید و غو و کولوک
با کاف تازی فارسی علامت مفرد و مخاطب چون انوو و انوو دور و دور یعنی خواهم گرفت و کیکلکوم و کیکلکوم دور
دور یعنی خواهم آید و غو کوز و کوز با کاف تازی فارسی علامت جمع مخاطب چون انوو میز و انوو میز دور یعنی خواهم
گرفت و کیکلکوم و کیکلکوم دور یعنی خواهم آید و غو و کوم با کاف فارسی علامت مفرد و معایب چون
انوو و انوو دور یعنی خواهم گرفت و کیکلکوم و کیکلکوم دور یعنی خواهم آید و غو و کوم با کاف فارسی علامت مفرد و معایب و

و اعلا یا سید و رگویند یعنی خواهند کرد و نحو سیلار و کوسیلار با کاف فارسی علامت جمع منایب چون لغویلا
یعنی خواهند گرفت و کیلا و سیلا و دورینی خواهند آمد سالار علامت جمع منایب چون کیت سالار یعنی بروید
علامت جمع متکلم و حده است چون کیت سام یعنی بروم ساق و ساکن با کاف فارسی علامت متکلم مع الیغیر است
چون کیت ساق و کیت ساکن یعنی برویم ساکن با کاف فارسی علامت مفرد مخاطب چون کیت ساکن یعنی
بروی ساکن علامت جمع مخاطب هم با کاف فارسی چون کیت ساکن یعنی بروید لی هم علامت متکلم مع الیغیر است
چون الالی یعنی بگیرم و پسندین لیک با کاف فارسی هم علامت متکلم مع الیغیر است چون الالیک یعنی بگیرم
در زبان روم لی یعنی حتی آید چون الالی یعنی باشد یا می ساکن و مین برای متکلم و حده و مفرد منایب و مفرد
مخاطب استعمال شود چون لای و الاین یعنی بگیرم و بگیر و کیت با کاف فارسی هر دو ساکن چون کیت و کیت
با کاف فارسی باز نون و کاف هر دو ساکن هر سه علامت جمع مخاطب است چون الینک و الینکیر و الینکلا
یعنی بگیرم دور خان و دور کان با کاف فارسی مثل الادر خان یعنی گیرنده و گرفته و گرفتن هر سه آمده و پسندین
کیلا و دور کان یعنی آید و آمده و آمدن آید و درمیش چون الادرمیش یعنی میگرده آمدن ماضی شرط
یعنی چون کید یعنی اگر بایم ضمیر متکلم و حده چون الم یعنی بگیرم ضمیر متکلم مع الیغیر چون اچا قیز یعنی کودکان
کیت با کاف فارسی ساکن و نون ساکن علامت مفرد مخاطب چون با شینک یعنی سرت و علامت جمع مخاطب
امر و نهی چون ای شینک یعنی بگیرم و الما کیت یعنی بگیرم و کیت و کیت با کاف فارسی نون ساکن ضمیر جمع مخاطب چون
باشینکیر یعنی سرشاک و کوزکوز یعنی چشم شامی علامت مفرد منایب چون باشی یعنی پسرش می هم علامت مفرد
منایب چون آما سی یعنی پدرش سالار علامت جمع باشد چون بخشی لاری یعنی نیکان و می علامت جمع منایب چون
جازم ایرو می لاری یعنی جازم بودند و علامت جمع مخاطب چون بدم ایردینکلا یعنی بنده ام بودند مین یعنی من
مین یعنی تو پسر یعنی پسر و زبان رومی یا نیم را گویند نیز یعنی شما لاری یعنی آنها او نکا یعنی با و آنچه یعنی انقدر
اول شدل و مال یعنی آن بوی یعنی آن چون موی نکا یعنی آنچه شین حرف ربط نون ساکن است و می با
کاف ساکن هم حرف ربط چون سونکیت و سیکیت یعنی او را و نهایت در ابتدا یعنی استقام باشد چون
لی دیدی یعنی چه گفت نیکیت مثل نون ساکن با کاف ساکن حرف ربط است فاو و کاف یعنی با می تقدیر با کاف
فارسی چون کیتما تقدیر رفتن و همچنین در دو لفظ دیگر چون مین لام تبیل است چون کیت ساق او چون مین تبیل
رفتن ایله و ایلان و پله و سیلان و پسرله و پسرلان همه مین مع است چون علان الی یعنی با علان و چشین در

سایر الفاظ دور دور و بر معنی است چون فلان دور یعنی فلان است یکم معنی که باشد چون یکم دور و می
که نزدای و اینسیر با علامات ماضی و غیره مرکب شود چون ایدر دور و می یعنی بوده ایدتیکت و ایدر دیکت
با کاف فارسی یعنی بودی چون ایود ایدیکت یعنی در خانه بودی ایدیکت و ایدر دیکت و ایدر دیکت و ایدر دیکت
کا فهای فارسی معنی بودی چون ایود ایدیکت یعنی در خانه بودی ایدیکت و ایدر دیکت و ایدر دیکت و ایدر دیکت
خانه بودم ایدر دیکت و ایدر دیکت با کاف تازی یعنی بودیم چون ایود ایدیکت یعنی در خانه بودیم ایدیکت و
ایکان و ایدر کان و ایدر کان با کاف تازی معنی است و ز ایدیم باشد چنانکه اید چون فلان ایدر کان یعنی فلان است
و همچنین یکاج و ایدر کاج با کاف تازی معنی محض بودن و چون ایدر کاج یعنی محض بودن فلان چون
فلان است ایدر کاج و ایدر کاج معنی نیست و بنا شد چون فلان ایدر کاج یعنی فلان است و فلان باشد و همچنین
و ایدر کان یعنی ششم چون میان یعنی بدست و همچنین ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم چون میان ایدر کان
معنی بدست و ایدر کان معنی بود چون ششم یعنی خوب بوده ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم و اگر باشد ششم
معنی خوب باشد و اگر باشد ایدر کان و ایدر کان معنی باشد و اگر باشد ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم و اگر باشد ششم
باشد و اگر باشد ایدر کان و ایدر کان معنی باشد و اگر باشد ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم و اگر باشد ششم
فارسی است ایدر کان و ایدر کان معنی باشد و اگر باشد ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم و اگر باشد ششم
فارسی یعنی ششم و اگر باشد ایدر کان و ایدر کان معنی باشد و اگر باشد ایدر کان با کاف فارسی یعنی ششم و اگر باشد ششم
در فلان زمان و از یک تانه در آخر اعداد ایدر کان و ایدر کان معنی کی و دو و همچنین تانه در آخر اعداد
نمی در آخر می اعداد مثل پرنجی یعنی یکین و همچنین تامل در آخر اعداد می ایدر کان و ایدر کان
چون ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
روم چون فلان شده و ک یعنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
یکم یعنی دکنی خوبروی و معنی دکنی با کاف تازی معنی نسبت باشد چون ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
که ک یعنی شبانه و دورق یعنی آلت باشد چون ایدر کان و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
و اگر دورق و آن معنی باشد که حلاجان پسند را از دانه جدا کنند و ایدر کان و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
یعنی دو با جسم جاق و جان با کاف فارسی معنی آلت باشد و ایدر کان و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی
اسب بندند و بار خوجاق و آن آلتی باشد که بدان کدم خور و کسند و ایدر کان و ایدر کان معنی تامل بقیدی و ایدر کان معنی تامل بقیدی

باشد و جاق یعنی علامت است پس مفاعل هم باشد چون با ساجاق یعنی خود آرا بداند که حروف زواید را برای مزین شدن
و ترنیم بیان آرد از آنجمله چون برادر او چار بیستی و سه و پنجمین ایگان و ایرکان هم از جمله حروف زایده است
با کاف تازی دور و دور هم از حروف زایده است چون بلار و سرتوگ با کاف تازی هم از حروف زایده است
در لفظ همیشه توکی هم از حروف زایده چون مین سیلی لقی و مین لقی یعنی هزار ساله و علامت اسم مفاعل هم باشد
چنانکه گذشت کسی هم از حروف زایده است چون آرتو قسی مراد قی آرتو قی یعنی فسر دادن و گاهی ضمیر باشد
چنانکه گذشت پس هم از حروف زایده است مثل تور شاق و یار شفاق اول یعنی قور و قاق یعنی خشک شدن
و ثانی یعنی یار و قاق یعنی روشن شدن و علامت باب مفاعل هم باشد چنانکه گذشت نیکت و نوکت با کاف فارسی
هم از حروف زایده چون کوز و نوکت و کوز و نوکت یعنی چمت و حرف ربط هم آید چنانکه گذشت عیل و
کیل با کاف فارسی چون ایفل یعنی آل یعنی بچسب و کیل کیل یعنی کیل یعنی پالینگ و یکت با کاف تازی هم از حروف
زایده است چون قسید علامتی کردن نون ساکنه هم از حروف زایده است چون اسطار همیند یعنی اسطاریا
یعنی در اسطارش بن با قبل مکور هم از حروف زایده است بین برین مراد بین برین یعنی قیو و برین برین
یعنی بر برین یعنی یکیک کلانی که در حین ترکیب افاده معنی غیر موضوع که کند از آنجمله الماق یعنی گرفتن است و
در ترکیب که الماق یعنی توان گرفتن باشد و از آنجمله سلک یعنی دانستن است و در ترکیب که الایسل کشی
یعنی توان دانستن باشد و از آنجمله کور با کاف فارسی یعنی من ترکیب که هلاک و کشی یعنی سی در کردن بمن باشد
بعد از تهید مقدمه شروع در مقصود کنیم و الا غایه من الله اسم بسم ترتب حروف تخی باب اللحق الا حرف
ندا باشد و مخفف آن که اسم اشاره باشد که بالفظ لا در ترکیب کرده اند امار گویند یعنی ایشان و آنها جمع الیا
آباد جدر اگویند و بابای عجمی خواهر بزرگ را که از ایگاجی هم گویند آبادان یعنی خوب و خوش باشد آبادان هم معنی
مربوره باشد و بفارسی آبادان ضد خراب باشد آب باغ باغین قاف یحیی عین بابای فارسی یعنی محض بغید
محض آباد و باغ یعنی علم است و نام پسر بزرگ بلا کو خان و چون با هم عم بلا کو خان موسوم بود و باغ کویدی
آبادان مخفف آبادان است و معنی آن هم آمده و بفارسی یعنی ایستاد نگاه آب و شانه آدمی و حیوانات باشد یک
بابای عجمی و کاف تازی یعنی کینه و مندر پس آدم من باشد ایسم بر وزن بدم یعنی ساکت خود اموشن کن
بابای عجمی و کاف عربی بر وزن عکین نخ سیاه را گویند ایگاجی با کاف تازی بخانه را گویند ابو بضم با جدر
گویند ابو شیند یعنی شوهر ابو بخان نامی نام کوبی در دشت قیاق که بیلخان مشهور است من الله من المصا

التماسق بمعنی انداختن و طالع شدن میجاء اگر چه از مقدمه که کتاب بعد از آنکه علامات اشتقاق مذکور شد حکایتی
 اشتقاق از نبر مصدر روشن و آشکار گردید اما نظر بوجهی که در مقدمه شده در ذیل این مصدر برای توضیح اشتقاق
 مذکور شده تا از تفراد بسیار مصدر معمول شود چنانکه گوئی یعنی انداخت در فعل ماضی استوق یعنی انداختم در مکتلم
 مع الیغیر ماضی اما ریشه یعنی اندازد و در مضارع آن آورده همچنین مضارع است همان معنی آید و در یعنی بی اندازد
 یعنی مضارع اما رفغان و اللفغان و آفاده رفغان یعنی اندازده هر سه صیغه برای اسم فاعلات و افعال یعنی میزند
 هر دو صیغه برای امر حاضر است اما غل برای غنی است یعنی نه اندازد آتینیک و آتیکیز و آتیکار هر سه صیغه امر است
 یعنی میزند اما تک و اما تخن و اما تکلار یعنی میزند در معنی مخاطب جمعی ایمان و آتاپس بن یعنی بی اندازم و در
 مکتلم معنی آتاپن و آتاپین و آتادورین و آتارام یعنی بی اندازم هر چهار صیغه مکتلم و جده است آتاریم و آتایم
 مکتلم و جده است یعنی بی اندازم اما غوم یعنی مکتلم یعنی خواهم انداخت آتیب و آتیبان و آتیش یعنی انداخته
 آتیشام یعنی انداخته ام آتاپس یعنی بی اندازد و آتاسی یعنی انداختن آتادین یعنی انداخته و میزند آتیب
 بولابس و آتابلوس و آتاق ولس یعنی عنوان انداخت آتالاس یعنی میزند انداخت آتایینی افغان افغان
 آتای و آتاین یعنی پسندارم آتاق و آتاپرو و آتاپرو و آتای و آتالینیک یعنی میزند ایم تعالی یعنی رای جستن
 آتالنج یعنی چون انداخت آتوبجی یعنی اندازده آتوج و آتوج و آتالنج یعنی انداختن و بعد از انداختن آتولک
 یعنی خواهی انداخت آتوسی یعنی خواهد انداخت آتولوق یعنی انداختی آتای و آتاپ و آتاون و آتیک یعنی
 میزند و آتودیک و آتادیک یعنی قابل انداختی چنانکه گذشت و از معانی صیغ را معلوم باید نمود آتیشاق
 مفاعله آتاق است آتسلاق و آتسلاق افعال آتسلاق است آتورماق معنی آتاق است آتاق و آتاق
 یعنی نایمیدن و نامزد کردن آتارام یعنی بی اندازم چنانکه گذشت و طالع می شوم یعنی گذشته در آتاق و میسنام و نامزد
 میکنم مشتق از آتاق و آتولماق و آتسلاق افعال آتاق باشد آتاشاک مفاعله است یعنی با هم زخم کردن
 و خود کشی که آتاعلاق و آتاعلاق یعنی نامزد کردن باشد آتاعلاق و آتاعلاق معنی آتاعلاق باشد
 مشتقات این باب با می فرشت آید آتاعلاق و آتاعلاق افعال آتاعلاق باشد مشتقات آن آتاون
 آید آتاعلاق و آتاعلاق مفاعله است یعنی نامزد کردن آتولماق و آتولماق یعنی تیراندازی کردن
 آتولماق و آتولماق معنی آتولماق و مشتقات آن با می آید آتولماق و آتولماق مفاعله
 آتولماق یعنی با یکدیگر تیراندازی کردن آتاق و آتاق و آتاق و آتاق مفاعله آتاق و آتاق

[illegible]

مطلوبه و مستحقین مجامعت مغولی بزود یعنی فصل آفتاب ششم و غیظ و بغی تعجب باشد و چنانچه یعنی شمساک
مع انچه المصداق اوراق یعنی نقص کردن اوراق متعدی است یعنی نقصی ماضی اوراق شمساک معانی
یعنی باینکه نقص کردن اوراق یعنی نقص شدن اوراق ماضی یعنی بدستی کردن اوراق ماضی متعدی اوراق
اخر و ملاسماتی یعنی بدست شدن است جو اوراق یعنی وای و بغاری یعنی آتشیدن باشد اوراق
یعنی جوانی سیماسب و بغاری آنچه کشیده شود مثال شمیر کشیده شده و زرد رنگ و زردی بی محرم
اختلاج یعنی جلوه دار آتش یعنی نوازه اوراق و رفته بفتح سین و غین و ضم و او و سکون را بر زبان مغول
مندیتر کش و بر عربی منطقه الکانه اخصوم یعنی بدست مع الدال المصداق اوراق ماضی غ باینکه بخوانند کی و نرم
کردن اوراق ماضی اوراق جو اوراق یعنی تل و زمین بلند و بر روی خیزه و بخشی در میان آب اوراق
یعنی بنام اوراق شهر اندجان و آنوالی است از ترکستان و یعنی چوبی مثل عراده برای اطفال درست
کنند که بواسطه آن بر خیزد و راه روند و یعنی نامزد و خیزه و خشکی در میان آب اوراق یعنی نامزد و اوراق
وزن صدر از زمین نامزد و اوراق بر وزن صابون بر زبان مغول رمد است یعنی رده اسب اوراق کلج با
اسب اویزغان اوراق کوز و اوراق ساکن بر زبان مغول اوراق پشته اوراق بر وزن شریک یعنی حکمه اوراق بر وزن
ناویم کام و قسم بود مع ال المصداق اوراق یعنی خسته شدن اوراق پاک و صاف شدن اوراق یعنی
پاک کردن متعدی است اوراق متعدی اوراق است اوراق میان خیزی را نقص کردن اوراق متعدی
اوراق است اوراق اوراق نقص کردن و میبانی گری کردن اوراق اوراق کردن اوراق ع زیاده شدن
و یعنی شدن اوراق متعدی اوراق است اوراق کبریا و زیاد شدن و تکا و کردن و قطره زدن
اوراق شمساک بسکون ال باینکه گردید و اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق
از فارسی و ترکی یعنی از فارسی و ترکی یعنی اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق
بوزن پاره و یعنی میان و وسط اوراق کبیرهای خطی یعنی ماه و اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق
اراسید و اراسید یعنی در میانش اراسید یعنی در میان اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق
ارال زمین خشکی که در میان آب واقع شود و اوراق یعنی وسط و میان اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق اوراق
و خوش نصب کنند و یعنی محوطه که برای خوابگاه و دواب سازند و یعنی محالی که در حوالی آن هوای معتدل باشد
و مایل گرمی باشد که مختف از آن شده باشد و مبدید را محال است بدان که در آذربایجان است و یعنی اسم

پسر فارس بن پهلوان است که آذربایجان و ارمن و سنبلستان برادران اوند و قریباغ و آران منسوب
باوست ارادول بر وزن قراول جمعی را گویند که در وقت حرکت لشکر پیش مش لشکر بعنوان طرح راه روند
آریاچی یولدور کوکسیرای خطی و جم بروی دو برادران یعنی فردان ارباغ بر وزن پسر طاق افسانه و افونک
آریا بوزن چار بابای عجمی یعنی جو نام پادشاهی از نسل خنجر خان بعد از سلطان ابوسعید اوسم سلطان
باشد و اسم او آریا خان است آریا خان کنایه ای است بر زره مثل جو خورشید و آرت بکون را و تابی قرشت
عقیده راه شک آرتوق و آرتوقی زیاده و آرتون باشد آرتوقی یعنی ریاضی آرتوق است چتری که قدرت
در نوع خود ریاضی داشته باشد آرتوش رودخانه ایست بزرگ که در میان روس و یوت و طلاق است
آرد بوزن کار و یعنی عقب و بغاری معروفست و یعنی تقصیر و کوتاهی آردیج یعنی از عقبش آردیج یعنی درخت
ابلی و بغاری راس و عبرتی عرعر نوعی از سر و کوبی است آرداری شمع و او سکون را سرودی است
که در میان ترک عراق متعارفت از پسلان بکون و شمع بین معجمه یعنی شیرینی پس و نام بزرگی از بروج آریون
بکون را آلتی که بدان خمیری تراشد از فلج بکون را و شمع غین معجمه کارهای نجاری از فلج بکون را و شمع
و شمع غین معجمه و کسر جم عجمی ریسمانی است که بدان بار بر شربند آردال بکون را و شمع غین معجمه مرکب
از آغ یعنی خرد و آل یعنی درخت و یعنی محل احضا و نیچار بختهای راه و کینه گاه را گویند آرخاق بکون
را و کسر غین معجمه است و دوز پر روز خا که مثل است طلاق ایلتان قاریداس از فلج میکان باریا پس
از خوشنک بکون را و شمع غین معجمه و شمع غین و شمع غین نوعی از بازی است که یکی خم شده دست بر
زانو نهد و دیگری پو پای بر زمین زده از روی او میهد و نام کینج اصولی است در علم بوئیس یعنی ارغون نام پسر
از پسلان پادشاه روم و نام پسر امانت و کون خان و بغاری معجمه یعنی ارغون ساز است که افلاطون وضع کرده و
یعنی تند و چالاک از شمش معجمه را گویند آرخ و ارق بکون را و شمع غین و ارق یعنی نهر آرق
یعنی پشت و ظهر باشد آریا بکون را و شمع غین و شمع غین قاف و ضم لام برومی آلتی که همان را بر روی آن
که آشته میبرد از آن بر وزن برک حنی که در میان طلاع سازند و زبان علم بهند اسمی است از اسامی قبا
از کج سبک بر زنه پس له و بر شمر و کله از آن بر وزن حسن برومی مردی زن و زن بی شوهر از کله زن
و بکون را و شمع غین قاف و ضم قاف موافق تواریخ معجمه آریا بکون را و شمع غین معجمه و شمع غین قاف و
مرکب آن که کوه شک و آن نام گویند که بعد از آنکه ایلتان از تورین منسیرید و ن بخت یافته با شقیات

[illegible]

یعنی نیک بربی یخ و یعنی نیک میس دارد و بربی جمع سربینی را از اسر میس یعنی ضیاء و مکه واری گیرش
 بکسر سین و کاف عجمی و سکون را و شین قرشت برومی رحم و مرحمت اسر و بوزن ابر و یعنی بسیار اسلاک
 بکون شین یعنی شیر یعنی اسد اسلاک یعنی شیریت و اسدیت و دلیری و جماعت اسمیه آیزه و برومی خست
 ناک اسن بوزن رسن یعنی صح و سالم استیع یعنی قطع و فایده و یعنی آویخته اسیلک یعنی سودمند و مانع و آویخته
 مع لیشن المصا در اشتقاق یعنی از حد که شق و تجاوز کردن و برومی جستن و بطور بر ماده و خفت شدن
 آهنا آتش است از فضل مزبور و طعام را هم گویند و برومی خفت شدن آشورماق متعدی اشتاق و
 اشتاق یعنی خوردن آشاماق متعدی اشتاق آشوقماق یعنی تعقل کردن آشوقورماق متعدی اشتوق
 باشد اشتلاماق چون درخت اشتلاماق چون درخت و انفعال اشتلاماق است اشتاق برومی ساید
 شدن و فرسوده شدن آشیند و رماق متعدی اشتاق است جوم آتش معانی آن در ذیل مصادر که شت آشا
 یعنی کله و شتر و یعنی تجاوز می کند و بی شامه که مضارع اشتاق و اشتاق باشد آشام بوزن بادام یعنی
 مرتبه و طبقه و اکل و شرب و بفارسی خوراک بقدر حاجت و نام ولایتی پامن مشرق و شمال و بنگال و آب
 برنج چشیده یعنی آب حلیم آشامیده یعنی میم با می زده مرتبه و طبقه اسلک بوزن بروج پاروی کشتی اسلا طرف بزرگ
 که از پیشک یا خوب ساخته در پیش جاها که آشته که چار یا آجا بوزن آشینک یعنی غله آشینک یعنی ذخیره
 آشوغ و آشوق غوزک یا بربی کتب یا آشوقلو سیکلی یعنی استخوان سبز و آوایی بوزن کاشی برومی شامه
 نازک بود که بریده در درخت چون کسند مع لصله اصلاک برومی شیر است و در زبان چغنی بسین نوشته شود
 مع لیشن آخاق بالافستن و عروج کردن آخد و رماق متعدی آخاق است آخارماق یعنی پیچیدن آخارماق متعدی
 آخارماق است آخارماق بدو آمدن و برنجیدن آخرمیق متعدی آخارماق است آخارماق متعدی
 و تعظیم کردن آخارماق متعدی آخارماق است آخارماق متعدی آخارماق متعدی آخارماق متعدی
 آخارماق متعدی آخارماق است آخارماق متعدی آخارماق متعدی آخارماق متعدی آخارماق متعدی
 یعنی ناله بستن ماه است مثال است که آخی غیلان آید یا غار کون قولا غلان کونده یا غار جوامه آخ یعنی
 دام و شبک و میخ و امیر یعنی عروج کن آخا برادر بزرگ آخا بزرگ است بخلاف کمر و قاتم آخا و کمن
 آخا قازغن مرغی که درخت نر یا میکا و و بربی قراع و قراع تخشب نام دارد و آخا قازغن مرغی باور نک
 یعنی تیغ آخا یعنی برادری آخا و کاکا کاف عجمی سرازده که چون الاچوق از خوب سازند آخا برومی

[illegible]

اورنگ توران پر متعارف است و بمعنی تخم بزرگ اگر باوزن یکی شخص باشد مع اللام المصادره الماق و المای
کرفش و منه مشتقاه الدور ماق متعدی است گیرانیدن و کرفش کردن و منه مشتقاه الیشاق
مفاعله است معاوضه کردن و مطالعته دوست بازی کردن و از هم بر بیرون و بر دمی غارت کردن
الیشاق انفعال است کرفش کردن الاتاق و الاقشاق بهم برآمده و منه مشتقاه الدراق با خط
و پتقراری کردن و منه مشتقاه الدراق متعدی مضطرب کردن الدراق فی قریب دادن الدراق
انفعال است قریب خوردن الدراق مفاعله است یکدیگر را قریب دادن الدراق متعدی برآوردن
الدراق القاق دعای خیر کردن الدراق ماق مار حرکت دادن القاق برومی بارداشتن القاق
بکش کردن و بازداشتن جوابه ال یعنی حضور و پیشانی و خنده دیگر و سرخ و غیره و غیره و غیره
که در فرامین و یاریناغت بسترخی زده می شده و امر است یعنی بکیر و بغاری نوعی از ماهی فلوس پس در او
مرض مملکی که زمان نوزائیده را تا بهخت روز عارض شود و بعبری ایل اولاد و سرباب سامان
شراب خوردن صبح و شام و بهندی نام درختی که از چرخ آن رنگ سرخ حاصل شود و مانند روزاس در رنگ
جاده و جواهر بکار آید الا سنج غیر رنگ و چغری که ابلق باشد سیاه برص و بمعنی بکیر تو که امر است الا یو معلق
اللون و الا لوان الا که بضم یاء یجید و فتوح کاف بهاء زده نوعی از ارک است الا یغ کوی در نواحی
خراسان و کوی در نزدیکی اروان الا نوعان و الا نوعان پرند و شبیه باشد لیکن از کوچکتر
انچه پرنده بود بعبری ابلق و برومی شکند و نام نوعی از قماشش انچه سربزه برومی مرغی که در جبهه بقدر کجک است
تیز راست الا چاقون باد می شدید مخلوط برف باران الا چاق چیمه چوبی الا خان و الا خان چاقان
الا یعنی آنها و ایشان اسم اشاره است الا فاحه مرغی است بزرگتر از فاحه و طوق کروش سیاه و نام
الا فاراق یعنی احوال الا فارغه کلایه کبود است بعبری عله الا قورقان ارک برات است مشهور است بقلعه
اختیار الدین الاق بولاق یعنی شوریده و بهم برآمده الا کلک جانور است بقدر پهن و بزرگ و باکیه
تازه بکندم زار افندستی ازین است الا ماق مملکتی از ممالک دهنه فرنگ و بمعنی چاقان الا پاجی
غار مکر الا پاجی یعنی غار مکر الا نقور زنی از قوم قیاس پسر الحان که بی شوهر حایل شد و سه پسر آورد
نوزنج پسر همین اوست و خانان منول از پسر اویند و ظهور قوم نوزنج پسر در ایام خروج ابو مسلم
مروزی بوده برای صاحب روضه الصفا الانج بسکون فون و چیم برومی زنی که از مرد دهنه اول گیرد

الاکت بکون نون وکاف عی لبند بهما که در اطراف نهر های پست باشد الا و شعله آتش الای برومیت
و کو که و معنی امر کبر الای بوزن نوعی از شکست یعنی فرایند الای بوسیله نوده ناع خان بن ارغون خان و معنی
و صاحب اسب ابق الیب بکون لام و بای عی بهلوان و بهادر است الب ارسلان نام پادشاهی یعنی شیر
دل ابق پارچه که برای نیت بر کربان جامه دوزند البو بای ایجد و نای قرشت زینت و تاج البوش
مقارن جگر است التلا یعنی شش عدد بایک دیگر التالی جانوریت بقدر که به سرخ موی که از آن دهنه کلاه
التغافه و کین پادشاه ترک که در سمر این دیار لیفات زده می شود التیشش فوجی از لشکر که بعنوان
طرح باشد و عدد و شصت باشد التوت برج و برج التون کلا التون سلکاکام و یار لیفات پادشاهان
ترک که مخصوص مالیات و محاسبات دیوانی التون تغافه و کین پادشاهان که در سمر این باب طراز زده
میشود و آن مطا را مخصوص است آن حکم یار لیفات التون تغافه و کین التون فوج در بخت و دیبای طلاف
التی عدد شش التی تی برقی یعنی شش جبهه و هفت آسمان ایچاق پست و دون ایچاق پستی ایچودا
باجم عی تمندی بهلوی کوه ایچی ایک یعنی نوره ایچو طاشی پستک سفید و پیمو باشد که در شان است بربی
کوکب الارض الداغ فریب الداغ چا پلو پس و فر پنده الدوان برومی بهله قوشچی الطالی یعنی التالی فریب
التوبیسر کوینی کر قن و داون و داد و پستد و التوام نیره جغتای است بر قی این بوکا شو و نیافت
و آخر بهوس سلطنت افتاده بر این فایق شد التوت ذخیره و غله است که لشکران برسم خراج از ولایات
گیرند التور است التون کوه کوچک القاب قوچ کوبی و معنی عایم کند التیشش دعای خیر المباش
نوعی از مرغابی از جنس اردک المایع شهری از ترکستان از آنجا تا پیش یالغ ده هفتده راه و از پیش یالغ
تا خانبالغ از جانب جنوب براه پابان که مغول از آن بوغری بول کومیند چهل روزه راه و معنی کبی
از شش تا التجه اسم پسر ترک ابن یافث ابن نوح و نام پادشاهی که تا تارخان و مغولان پسران او
بودند الخیل بالام و نون ساکن نام قبل خان جدیم حکیم خان کومیند و کومیند جدیم اورا الخیل کومیند
و معنی ترکیبی رعیت پرور الوج برومی زعفران جلی بغاری کوبیسج درخت بربی عوج ایس برومی
دورتر و یک الیک مغولی ابق ال یاخلاغ پسرخ روسع المیم ام دو آغاچ آلت شیار از آهن و
بغاری نشانه تیر در دست و تحت پادشاهان که یک حصه است چهار حصه از فرسنگ فرسنگی است و
چهار آغاچ ام ادنی یعنی کلاه دوا انترک برومی برج و زحمت ام اکد آتش شرمک سرنج المون پست

کون ساله مرده که ارگاه پر کرده ترماد در شش حاضر سازند که شیر و ده آب سید و نذوحی مع الود مصداق انکلاف
فهم کردن و یاد کردن و متد کردن انکلاف فماد انکلاف اما که کمین کردن و متر صد شدن اما ملک بروی
قطع کردن الت بر جوتیت جواد ان بوزن من بروی متصل و سبب استخوان زندانها با کاف عجمی بر طیل مثل
مادر خان را فایله نیز کویند بفارسی دایه آنت سو کند است آنتوای مغولی بانون و ماین قرشت شیرین انجا
و انچه انقدر انجی بروی همان انجلا من انجان اندا و انده قیل را کویند که دشر از مینا و دیگر میگرد مغولیه
بجای برادر و عمو و خال در مصال محبت میگویند اندا یعنی ای برادر ای عزیزم صاحب و صاف گفته است
که شانه برادگان در هنگام می خوردن به دیگر را اند گفتند یعنی خوش آمد کرد اندا عجمی انجای اندا عین یعنی
انجانی را اندا انجان اندوز درشت بکوش که راس کویند اندق بروی جانوری که از کرک و کفار زیاده این
از او انسر و انسرین یعنی بی او خواهر انسه بروی شوهر انفال یعنی نون مجتین تربیت بزرگتر از تربیت
پکان ان بن و بزرگ مخصوص شکار و خوش انقاد بروی کلید و مصالح انفتد به پکان و بی تکلیف انقود
و انقوت مرغابی از غار که چکتر و از اردک بزرگتر ابلق سیاه و سفید و سرخ مایل بزرگتر ابلق عقل و فهم انکام
اشاره یعنی باده یعنی بادکنان انجا چه یعنی با جا و انکیر و انکیرین بی عقل و اما که ان و غافل انکلاف فهم
ادراک انکسار بروی نام کجای انو جمع ان که نشسته انوک بوزن سبک بچه بیاع و کلاب و خوش
انکیر محل زراعتی که حاصل از امتام تازه برداشته باشند و خاشاک آن بر جامه باشد اما یعنی ایشان
آنی یعنی او را انکف یعنی او مع الود المصداق و در لاق شکار کردن و مالیدن یعنی دلت او لا اماق
شکار کردن تعدیت و مالیدن او لا اماق انفعال است شکار شدن او لا اماق با جسم شکار کردن
او و اماق تسلی یافتن او و اماق تسلی دادن او و جلا اماق کف دست گرفتن او و جلا اماق کف گرفته شدن
او و جلا اماق با یکدیگر کف گرفتن جواد او شکار و شخص او چی صیاد او نوع قرض یعنی دین او و دکت با
کاف عجمی دنون روشن و نورانی او و لاق شکارگاه او و ج کف دست او و یی نوعی از بازی است که با
دست بازی کنند و بعضی او را کتی جنت کویند او و دست پری دهن باشد اول جانی که ایلات انجا جمعیت کرد
باشند و نشین نمایند او و لاسن همایه او و جاق چیز که بدان تسلی باشند مع الهما ایه آینه فولادی که روز
جنگ به شانی اسب بندند مع الهما المصداق اما ماق درین دشتن آیتماغ و آیتماغ در اول یا و ما ساکن در دوم
یا کسور کشتن آیتماغ بهم مکالمه کردن آیتماق یعنی گفتن انفعال است آیرماق جدا کردن آیرماق جدا

[illegible]

مع التماس مصداق و اما گد که نشستن و نیز برومی خوانندگی کردن و سپوده کوئی اوستاق برودن قمار و کرد
و کله و پوست را بشعله آتش برودن که از موباک شود و او تشماک از هم گدشتن و برومی سرانیدن و خوانندگی
کردن او تورماک گذرانیدن او تورماق نشستن او تورکا ماگ متعدیست یعنی گذرانیدن او تشماک
هم گذرانیدن او تشماک تکلیف کردن او تورماق قمار و کرد با حقین او تفاقی شرم کردن او تماک ادا
کردن او تماک ادا شدن او تماق آتش زدن و چریدن او تماق احراق و سوختن او تماق
آتش گرفتن و چریده شدن او تماک التماس کردن جوابد اوست آتش و یکاه و نوره و دوا و منهل و امیری
بگذر و خوانندگی کن با شیاع ضمه امر از برومن مت رو کرد و برودن کله حیوانات با آتش گشتن چاکه نش
و بزبان مهندشر را گویند و تار و میسان او با قفا و او یا مان یعنی اطراف و او ماکی کون یعنی روز که شسته
و او ما دی بن بری یعنی از سابق با حال و او ما او ما که زان که زان و خوانندگی کن ان او باجی میلاق او باجی
خطائی اروغی را زور بکشد او باغ و او باق سرای نشین او طاعه بریس و عمو ماوری که در جنگ برای علامت
شجاعت بر سر نهند او ماگ یعنی ادا و ایچی برومی جراح و طبیب باشد او تران نشین پوشش او ز و مقابل
برابر اتر و ک دروغ باشد اتر و ک گینه یعنی در و ک او کور مشد و نیز در اچ و ک زنده و نام کینج مکانی است
او کیو کجی را بگذاری او که بغوی خرپس یعنی دب او طاش یعنی تو بر تو او طاع و او طاق علف زار او ک
و او طوق جانی که کیا و علف بسیار باشد و یعنی آتشین آتشناک او طوکا پی پنده سپاه خوش آوار و بار
سار و سار کت او کلو پنده شکاری لب رسی چرخ و بجر بی صفر او تماک نان پروغن او ماکی خباز باشد
او قه برومی صد او اواز و خوانندگی بطور و با شیاع ضمه خوشه گندم تازه که در شعله آتش سخته باشد
کله حیوانات که در آتش از موباک کرده باشد او بوجی بغوی سخته بند او نور اغراب خیمه باشد و
معنی امر یعنی بگذر و برومی نشین او نور قه برومی مرصع و دانه شان او نور کوالت تجاری که بدان شمه نور
گند و بغاری آکنه او نور سی او نور التی خطوط چاکه گوید شعر قیل و نوا یعنی هم اول خط پله یارم عازم
یکم سر او یا بنین آیریلدی او نور التی خطوط او را یکی طایفه از تراک او توک کفش و موزه و طومار
ابواب و قلع و سر گذشت او توچی التپاسی دیمه فروش اوست هم نباتات دوائی و غذائی مع اکبحم
من المصداق او چاق معنی طیران پریدن و جستلاج و محو و معدوم شدن و معنی هشت او چاک او چاق
شدن آتش او چورماق متعدی او چاق او چورماک متعدی او چاک او چورماق مفاعده است او چاق

کاهش فراخ کردن او چاشق شورماق متعدی باشد او جراحاق دوچار شدن او جراحاق متعدی است
او جراحق شورماق متعدی است من غیر المصاد اوج لوک و دم و سر و بطنی استقام و بچم عجمی عدد سه و امر است
یعنی بر و معدوم شود اخلج کن و منطقی شود او جابطنی پشت و ظهر و بطا و پناه و برومی سرین او چار بوز
دوچار هیمه تاغ که آتش آن دوام دارد و بمعنی بازار یعنی سوق و باجم مضارع او چاق بمعنی گذشته و چار
و عدد سه باشد او چار کو تگتوی زین او چاق و او جاق آتش آن مطغ و دو مان و خاندان بزرگ و
طوق آبی که بر کردن مجرمان هستند او جاعلاق کیا و سه بر که او چالاسی یعنی هر سه نامی او اوجان گشتی بزرگ
و بچم تازی نام محلی از بلوکات تبریز او چا و معنی سه تا او چا و لا و او چا و لا آن بر سه ما بسم او چاراق
یعنی سمت بالار او چو ریز ریز پرند و نیز پر و برومی بندار او روشلوار او چو خون شراره آتش او چو خون لوق
نیز پری و صاحب پرندگی و شدره دار اوج قات دخی است بخوف که سه پوست از اوج و قوس بکافی که
پند زبان داشته باشد او چگونیز باشد بعربی مغز او چاکب پشت بام او جلیب ریسانی که بدان جل و جوال
دو زند او چاق و او چاق بهشت و دیدن که گذشت و باجم عجمی استعمال شود او چمه و دمنه که که نیز دیکشت
باشد و او چور و دم هم گویند او چور و دم گذشت همان او چمه باشد او چور و دم و زمان باشد و باجم عجمی هم استعمال
و بمعنی راست آمدن فال و ظهور از خواب او چور از زبان او چوشش پرواز او چوع بجا که را گویند و بمعنی علت
ام اصصیان دخالی که در چشم هم رسد و برومی مصروع او چوق او چوع باشد بمعنی دنام طایفه از اترک است
او چوک با کاف تازی شیع و آتش خوانش و بمعنی نیم سوز و منسوده او چون دنیب و عالم و کله تپیل یعنی
بجته آن او چوع و او چو نیم و بین او چو جم عجمی مستوح شده دنام و ولایتی حسن خیز اوج یوله و رسته پست
نیز از مع انحاء من المصادرا و خشتاق شپنه و مانند شدن کمی را برای دلجویی توصیف کردن و ستودن
او خشتاق شپنه و مانند شدن او خشتاق متعدی است من غیر المصاد او خشتاق شپنه و مانند او خشتاق
شتر لوک کیسه است ادا ادا و اداک و او دشتماک او اگر دن و مکانات باشد من غیر المصاد او دزهره
بعربی مراره و هین که سال کا و راهل ایران او دیشل نویند غلط است او می یل باید نوشته شود چه او می معنی
کا و است او د او د برومی او تاغ باشد او داگ برومی او کو زارش باشد و بمعنی بخار است او دایش
طایفه از تکان او د لک جبان و ترسند او د و برومی زور است یعنی یوم او دنج قرض و دین او د و دا
باشد مع الارض المصاد او رماق در و و حصا کردن و باشیاع ضمه فرما کردن یک او د لقا و القعا

از اوراق اورماک انفصال اورماک اور دوراق متعدي اوراق اورماک متعدي اورماک اوراق
 خورباين و آن دن اور تماق متعدي است يعني سگد کز ناندن و با هم سبک انداختن اورماک
 سوزماک اورماک انفصال اورماک اورماک رسيدن اورگشماک مرادف اورگشماک است اورماک متعدي
 اورگشماک است اورگشماک تسليم کردن و عادت کردن اورگشماک بکاف عجمي اورگشماک پسني زدن
 يعني ناپس اورگشماک بالارفتن اورگشماک ببالا بردن اورتماق جاکر فستن و جاکر دن اورگشماق
 متعدي از اوراق اورتماق متعدي اوراق و يعني محکم کردن باشد اورنوماق دفعه خون از حلق
 شدن و مردن اورگشماق آواز کردن لشکريان دپسته و تيره خود را در وقت نزول اورگشماق تبرکي
 رومي تخمين کردن و لايعني حرف زدن اورونداق برومي انتخاب کردن اورونداق انفصال
 اورونداق اورپرماک باباي عجمي مشغول و همسر دوراساکن برومي رويدن نيزه و راست شدن موب
 اندام و رسيدن خط فوخلان من غير المصادر اوربوزن تور يعني بلندى و طرف بالاي آب و سمت
 وزيدن نيم برومي دانه يا و کر بصب بود مانند کردگان که در اعضا هم رسيدني سلعه و امر از اورماک و
 اوراق و بغا رسي مشت و بادام و پسته که مغز شان ضايع شده باشد اوراق و اوراق و اس بود و برفي
 محصدا و راقی دروگر اوراق توشی جانوری سبز رنگ شبيه بلخ که در علف زار با نمک طولاني کند اوران مغولي
 پشه و صفت و نام صدامي که بان صد اتراک در اردو با طایفه خود را پدا کنند چنانکه طایفه قيات را بلفظ
 اورجان صدا کنند و ما نیت را به ملاهی و گنگ پس را بچا و لی و خطای با اولو ما و قنقرات را بچا پلکان و
 پمچین صدا کرده پدا نمایند برومي تخمين و قیاس باشد اورا تماشای آواز لشکريان در حين نزول را
 اوربر برومي لباس درخت اورت آتش باشد اورما و وسط و میان و وسط آتشی پس و امر از اورماک
 اورما چای علی حد وسط اورماق و اوراق شریک و با شباع ضمه نام کوهی در حد و قرايرم که حلاق و شلاق
 قراخان بن مغول خان بوده معنی ترکیبی آن کوه بلند اورماقی وسط و میانین اورتوگت بالا پوش و
 لحاف اورچین کچم عجمی ملوکات اند جان و کاشغرو آن نواحی چنانکه در پسر قند و بخارا و کابل و آذربایجان
 و بخارا و تومان و در هند و پستان پرکنه و در روم پسختی و بغا رسی پایه و زرينه و زردبان اردو و نیکه گاه
 سلاطین اورده حرم خانه سلاطین اورده یکی لباس سفید حرم اورپس لبکون را و سین برومي سندان
 و بغا رسی درخت سر و کوبی اورعجمی مغولي انشتوانه خطای اورکاتاره پروین اورکاسون مغولي

خار بود ببری شوک اور کاگ رنده ووشی اور کاچی عجبوت اور کان ریمان پنی که بدان بارتند اور کو
پنی ونعاس و برومی زم و وحشت اور کوچ سر شانه اسب و کوکان شتر و بلندی سر کوه ار کوچ رم و وحشت
اور ماکن نوع شالی است نازک که از شتر سازند اور مان و اور مایلیق برومی چکل و پشه و نستان اور مره
وانه که در اعضا بهم رسد بعد از آنکه از آب گرم بآب سرد غسل شوند و مکنج ریمان پنی باشد مانند نوار
اور کوچک برومی عجبوت اور ن بکون را و نون جا و مکان و مینی عوض اور ناک مثال اورده چاهله
اور دیش برومی لباس پوشش اور شتر دن یکدیگر و جکت اروع و اروق خویش و بار اور و کان ریمان
کویند که جدا راست و کت و در کت لکتر و زر و اونی شمش ارم طایفه از ابل روم که با اور و پس و کج بهم پند
وروم ابلی هم کویند اور و چک برومی عجبوت اور دن جا و مکان اور دخی مینوی که اوسایل اور و مدور و
استخاب اور و نوق زین پوشش ببری غایبه اور دلی مینوی نپره و اخلا و اورده پستوست مع الزا ریمان
اور ماکن و اور ما کلک با اشباع کینه کردن و شنا کردن اور ما قنغ و اور مایلیق لاف زدن و اوران خاین
یعنی تصنیفات ترکی که خارج از وزن نظم است از و شماک با هم قسم قطع کردن و با هم شنا کردن اور دلمان
کینه شدن اور ما قنغ و اور الماق در ار شدن اور الماق را بهی کردن و در از کردن اور لا ماکن برومی در
من غیر المصا در اور مینوی مینغ و ما هر و مینی رو و فوق و عدد و صد و مینی خود و خویشتن و مینی خویش و آشنا
و برومی مینی کل چسبده و امر از کینه شدن و شنا کردن اوران خواندن اوران کوکن یعنی بر اوران دور و اور
ریشه قروح و قمل اور ایش مینی رفتار اوران کیطور خوانند کی باشد در مین انراک در نقل او خود و فرغان
کنند اوران کو ر کاب باشد اور یک طایفه معروف سی و دو اروع است و سر اروعی فشب بفرق متعدد
اور جبهه در خودش اور دیکت کا مینل خود اوزه زنی بر او و بالا اور لیکت پسند باشد اور غوی اوران خوانند
اور کا مینی غیر و بخود دیگر اور کا مینی دیگر اور کا جبهه طور دیگر اور کون طایفان آب که که شستن الا بشان
نبود اور کینه مین کینه لفظ تصنیف است یعنی خود کش را اور لو پاچو برومی کل چسبده و اور لوک خودی و
هستی و با خود اور و ک انکشر و غدر و مینی الا چوق مینی پره و کینه اور و ن در از اور و ن است که نوعی از
باز است برومی دان است که خط دوری کشد و کی در میان خط ایستاده و دیگران هجوم آورده از سر
خط اوران نشد بجه که پای آنکه داخل باشد بر خور و او بجای او داخل ایستد و باز دیگران هجوم آورند بجا
خرسک نمند اور یک خودت اور کا بخودت اوزه خشت اوزه اور کا بخودش اور می دیکت کا مینل

خودش مع این من المصادره و ساق پنهان شدن او ساند و رماق متعدی و سداک مبتدی و پستی
کردن او ساق بالسط استخوان اگر استعمال شود یعنی گوشت از استخوان پاک کردن است او ساق عادت کردن است
او سولماق گوشت از استخوان پاک شدن او پستماق در پرده از کسی بخبری رسیدن او سولماق برومی شیا
شدن او پستالماک برومی فایق شدن او سولماق و پستولماق متعدی است من غیر المصادره او پس
برومی میوش باشد او ساق مصور و تقصیر و ضایع و محل او سان برومی کامل است بوزن پست بالا او سولماق بالا
فایق و حرکات فحش او سیداکلی بالاین او سولماق پست و شاد و دار او سولماق راک مست و زو شاد و دار او سولماق
کینه منک او پکوف نوع کلابی که عسکر روم پوشند و مانع که بر سر چرخ دشان کینه او سولماق بنوی آب باشد
مع این من المصادره او ساق سکتن او سولماق و او سولماق سکتن شدن او ساق برومی از لفظ
هجوم کردن و یکجا جمع شدن او سولماق متعدی است برومی متهاجم ساق او ساق بی حس و حرکت شدن
غیر المصادره او ساق نام ولایتی از ترکستان در دمنسره لی اید جان و یعنی اسم شاره و بر این اسم هم داخل شود مثل
او سولماق یعنی این او ساق یعنی آن او ساق و او ساق ریزه حیر او ساق یعنی آن و این یعنی سکتن شوا او ساقچه
او ساق ساق آنچنان او سولماق یعنی این او سولماق ریاس او سولماق و او سولماق چایلیق هر دو یعنی اینقدر باشد
او سولماق یعنی آن او سولماق با شاع ضربه برومی هجوم بود مع این من المصادره او سولماق دزدیدن او سولماق
با هم دزدی کردن او سولماق متعدی است او سولماق دزدیده شدن او سولماق قطعیم کردن
او سولماق و او سولماق برومی دوچار شدن و مجبور کردن عین المصادره او سولماق چوبهای فوقانی الاچاق
و موزه که از پوست شمدار دوزند او سولماق یعنی خدا او سولماق دزد او سولماق و او سولماق بزغال نجیب را بهر نام
بج جدی او سولماق شمرند و پسر او و او سولماق خانی منقول چیت که در عجم میزند او سولماق و در روم سلطان
گویند او سولماق شمرند او سولماق ستمت و طرف مقصد متحرک و برکت و سعادت او سولماق دزدی
و صاحب ستمت او سولماق برومی دزد و او سولماق پسر ستمت خان بن سولماق که مغولیه بدو منسوبند و او سولماق
و کورماق یورت او بوده و او سولماق نسبت بخان ترک مثل حمید است با طوک عجم و اصناف ترک
لقبها و او سولماق عجم را گرفت بلکه مصر و شام و روم و فرنگ را تصرف کرده و برومی کوش
و نادران او سولماق پسر او سولماق فرزند او سولماق اوتی برومی باور بخوبیه او سولماق برومی کایز و بعلنی قات
مع الفاء من المصادره او سولماق ع و او سولماق همان او سولماق باشد او سولماق برومی لغت کردن

[illegible]

زانوی دیگر برداشته بعد از آن است بر بالای کد رشته زانوی آن بزرگ را میبوسند و این قسم تعظیم در آن
مغول است اولجا شس گویند یعنی پیشکش گذرانیدن با هم باشد اولجا لاق کیسب کردن و غنیمت گرفتن
اولجا ملک با هم فارسی اندازه کردن اولجا لاق غنیمت و بزرگ شدن و پرو و معمر شدن اولجا لاق بزرگ
کردن معنی است اولجا لاق مرادف اولجا لاق غیر مصداق اولجا لاق پسم اشاره و طلب و تردد دریا و آبر
از مردن اولجا لاقی باشی باع کوه بلند و لوات مردکی باشد اولجا لاق رسته و ریمان چیده شده و بند
شده اولجا لاق و اولاق مرکب سواری و یک قاصد و کاری اجرت اولجا لاق پوستی که بر تن کفش و موز
دوزند و حرف این است که عوام الکت دو یکت گویند که اصل و یکت بهم یکت است و آن معنی است
که از چوب فنی بافته در میان آن میبوسند رشته میفرشند و التور اتور فاج مجض نشستن بر بنخواست
اولتور و ریختی انب و هرگاه متصل نوشته شود یعنی می نشیند و میکشد باشد التور و شلوق میکن و موطن است
اولته بهانه بروی میکیری و قلاب ماهی گیری اولجا کیسب و غنیمت و معنی انقدر اولجا شس تعظیم است
که در اولجا کدشت او بجا کالت کیل و وزن و رشته که بدان اندازه گیرند اولجا میش تعظیم و احترام
و پیشکش گذرانیدن اولجا می تو معنی ترکیبی مغولی صاحب میمنت چه تو مغولی صاحب و اولجا می
برکت باشد و نام پادشاهی که بانی سلطنت بوده پسر از خون بن اباقای بن بسلاکو و نیز اولجا می در خان
خان است که در جلاله شمراده نظام بوده و او را اولجا می قولوع میکشند و لجا اولجا باشد و لکا و لیت
و شطر اولکونه بکاف عجمی اندازه و برج میسند آن الگوش بکاف عجمی افزوده و بر مرده اولی لیت معنی سبوت
اول لوک بری در طوبیت الکت بکاف عجمی سیره و سیره زار و یکنوع سرودی که در میان اترک معمول است
و آن در عروسها در جمل عروس دختران در وصف داماد تصنیفها خوانند و در خانه داماد برقص عروس
می نمایند و نام محلی ماین قند مار و کابل مسکن طایفه هزاره اولکوما و الوغ نام باشد و نیز طایفه خطایی
که فرقه ایست از اوزبک که در چین نزول سکرت طایفه خود را باین اسم میداکند اولکوس خلق و جماعت اولکوس
حظه و درسد اولو و اولو و بزرگت و پرو و معمر و بروی نام و دان باشد اعلو و اولو و بزرگت و پرو و
اولوک مرده اولوک حظه و مر دادر گویند اولوک که مغولی کهواره اولو و بزرگت و پرو و اولوک اولوک
مردن و کف شیر ستر اولوک استوک بکاف نازی با تا قرشت نیم مرده و نیم جان اولوک و لوک کششی و جاب
التقل مع المصداق و ملاقات سر بر انداختن و عقب را با لا کردن او مملکت بروی توقع کردن و مید

دانش او مملکت نامول شدن غیر المصدا و اما پیش از آن فصل را ن او باج کینعی استی است از او نیز
او باج یعنی او با او باقی تسلیم محض او بقی در او غور نام مطلق است که بعد از او غور خان بر سر برگ
او بر تخت نشسته مجلس عشرت آراسته است و چهارتن از ایمان و پندره با می پدر را که اگر کنیز بوجود آمده بود
در پروان سرگاه جاداده که دوازده تن در درخراک نشسته دوازده تن اسب یا هزار دکان را نگاه داشته
آنچه از نسل این پست و چهارتن بوجود آمده آنها را او باج یعنی ارفع نامید یعنی خویش و تبار او باج باجم
نازی توقع و امید او باج مملکت او مکان هر دو کاف عجمی حلقوم و پیشخوان و پین حلق و پسینه باشد
او موردن شلوار آموز دوش باشد یعنی منج مع المون المصدا و مملکت رویدن او باج راضی شدن
او نوبت ق فراموش کردن او و تور باقی متعدیت او و تو لملق افعال است او و اندامک صد زدن و
دعوت کردن او و نگار باقی کاف عجمی مع الاماله است یعنی راست کردن کار او و نگار باقی افعال است
او نگار باقی مع الاماله صحبت یافتن و التیام یافتن او و نگار کاف عجمی برومی رویدن او و نگار باقی برومی
به شدن غیر المصدا در آن حدوده و امر از رویدن و با شمع فقه او از و صدای هر خبری که مستحق باشد و با
راست و صدق او و توج باجم نازی تسخیر وین او و اندامک ده یک و عشر او و در رسیع و بلند و امر از رویدن
او و در آن بلند تر او و تانی از آن و کم بها او و تانی بغوی کرده اسب و کره خرا و نگار است و صواب و معنی است
ضد چپ او و نگار کاف عجمی برومی لحن و محیس و ستیزه کار باشد او و نگار کاف عجمی دین قبا باشد او و نگار
نهر باشد او و نگار لوگ جلد و لاج او و نوبت فراموش باشد مع المون المصدا و او باج برومی بی حس شدن غیر المصدا
او او ششمانه مرغ باشد او و امر رکناره کرده باشد او او یونیم افادون سید باشد یعنی چار پامک پهلواند و نوبت
برخواست مع الیاء من المصدا و او باقی کاویدن و زخم بستن و مات بستن و متابعت کردن او و باقی
افعال او باقی باشد او و باقی متعدیتی است او و تانی مفاعله است او و باقی او باقی خواب کردن او و تانی
متعدیت او و باقی نخل شدن او و تانی بیدار شدن او و تانی متعدیتی است او و تانی او و تانی خواب کردن
او و تانی بازی کردن است او و تانی متعدیتی است او و تانی مفاعله است او و تانی برومی اراده خواب
کردن او و تانی غروب کردن کوکب او و تانی نگار کردن است او و تانی زدن گرفتن و صاحب خانه شدن
او و تانی برومی افسرده شدن و غلبه کردن خون در عضو که عضوبی حسن باشد و بخوابد او و تانی برومی
اشجاب باشد او و تانی او و تانی اشجاب شدن او و تانی تعلید کردن من غیر المصدا و او خانه و کا و نیر

ماده و بروج ثور و اسد و امرا و کما ویدن و زخم بستن و متابعت کردن او یا همیشه کوچک او یا
 شرم و خجالت و عیب و قباحت و اوج او یا ملق شرمنده و عیب ناک او یا ز برومی خرمکس و پوش او یا یک پو
 شکم و زیر کمر او یا کوه استخوان پهلوی او یا نجلو اسب او یا جی آدم اهل شرع که برای تعلیم آدم
 و صلوة بدعات رود او یا ن جای دیگر و فلان که در اطراف یکجا روینده باشد او یا ن که برومی کسی که
 و تصدیق بلا تصور کند او یا نغ و او یا ن سدا و او یا نغ پداری او یا ن غا غوز پدرا نشونده او یا ن غر کشته اند
 که در ازنان که میان غوز خان و پدر و اعوام جهت دین و ملت نزاع افتاد و بعضی از اقربا جانب او غوز
 و خدمتش میکردند ایشان را او یا ن غوز لقب نهاد یعنی مایه پوست و مولف طفرانه کشته که معنی او یا ن غور سوسن
 یا یک دیگر عهد بستن در چوب الیغور یعنی الف ضبط کرده خلاصه نام طایفه است از اوز بکنه که منسوب
 بان فرقه اند و آنج قابل اوز بکنه او یا ن غوز زیبا و لایق او یا ن غوز اب او یا ن غوزی خواناک او یا ن غوزی خادم
 و کثیر حرم او یا ن غوزی یعنی خدمتکار حرم او یا ن قهر و خشم او یا ن لیک خشمناک او یا ن قوتان یعنی خدا و یلوت
 خانواری او یا ن وقت ظهر و معنی چمن برومی بشباع ختمه یعنی شغل و کار باشد او یا ن قنمستوانه خیاطی
 و قنله او یا ن بخت میم بازده چک و مسک او یا ن بگون یا نون بازی و نزل او یا ن شمعوق زن او یا ن
 یعنی معوقداری او یا ن ق زمینی که آلودست هموار کرده برای خود جای خاسته باشد او یا ن علت حرب
 او یا ن شش برومی لوج و خنجره او یا ن ق سکن نشان باشد که در سرها چهار برای علامت که از اند او یا ن شش
 باشد او یا ن یخی باز کرد او یا ن دی برومی طفل باشد که ناخونده بهمانی با دیگران رود و کا ویده شده یعنی ماضی
 او یا ن باب الکسورات الف مع الحسن المصادر اسراکت بابای عجمی او یا ن تاک همان او یا ن تاک و او یا ن تاک
 او یا ن تاک متعدی است ایستناک خیدن انماک متعدیست غیر مصدر او یا ن بابای عجمی مسک و عود و غیر
 و هر خنجر خوشبوی او یا ن فروغی قصبه از سمرقند ایک ابرشیم بفارسی بت یعنی صنم ایکت یکبره برومی تلخ
 مرغان ایکلین رخ سیاه ایکلیک سیاهی عجمی رشته نوبه و علت عرق منی بفارسی رشته ایکچک یا عجمی
 برومی جان علت رشته مع التما من المصادر ایتماک کردن و چیزی را با دست زدن و اخذ کردن و کم و مشغول
 گشتن و پنهان و مخفی شدن و بو کردن و چهار معنی اخیر تعبیر از منع کردن باشباع کسر و است ایتماک
 انفصال معانی ایتماک بلا اشباع و غیره ایتماک یا یک دیگر کاری کردن و هیچیک را با دست اخذ کردن او یا ن
 یکدیگر کنایه ن ایتماک که شاک بکاری مبادرت کردن ایتماک شلاق بکاری شروع کردن ایتماک

دست زدن و پس افکندن ایستورماک ایستورماک معقود شدن و کشدن ایستماک تشد شدن
اینا کلامک آتش را دامن زدن و پس سیری در دامن کردن اینا کلامناک انفعال است من غیر المصدا
ایت سبک باشد و گوشت و فصل امر ایماک بمعنی مزبوره ایماک دامن است و دامن کوه و دامن صحرا است
از وی غلبه ایماک کوچه باشد ایستاد و رن بمغولی لیک باشد ایت بالیغی جانور است که بر و روزه
شود بغاری کجلیز و بری غوص است ایت براق نام پادشاهی که او خور خان از و پخت یافت و بالاخره
مسلط شد ایت بوزنی نام نباتی است بغاری بن گل و او هر گل سرخ صحرانی است ایت بوجوئی برومی گو
مابی ایت بخاری برومی پرستی است بخ از پهلای بری قاء ابحار است ایت دیگر ساکی برومی گوشتی بود
که در چشم هم رسد بغاری بری طفره ایت سکالی سک کس ایت فات شب پره بری خاش ایگو کم و
شدن باشد ایماک نام کوهی مابین سمرقند و شهر سمرقند است ایماک بشاع معقود و کشده و تند و تیز و زود و سریع
ایماکی بشباع مرض مزمن مع ایچم من المصدا و ایماک شرب نوشیدن ایچورماک متعدی است ایچمکن
مفاعله است ایچماک انفعال است ایچماک متحر شدن ایچماق فواق باشد بزبان رومی من غیر المصدا
ایچ اندرون و امر از نوشیدن ایچا همیشه بزرگ و مغولی خداوند ایچ آغا برومی خدمتکار امر باشد
ایچ آغز یعنی مرض اسهال ایچان بچم شده و کندم و کج بران کرده بود که گوید بشیرنی آیمحه بخورند ایچ
ایچ آغا باشد ایچ در میسان ایچر کو کلکوی زین ایچفرق بر جستن کلوا باشد برومی بری فواق ایچماک را
نازکتر ایچکارا که اندرون تر ایچکاری ایچدونی ایچماک پوینن ایچکو شرب و تجمیع ایچکو لوک شراب نوشی
و نوشیدن و مست و شرابخوار ایچکی اندونی ایچون حرف تعلل و سستی ایچن آرا و ایچن آره در وسط
و میان مع اخا، اختیار مرد و مشایخ و روسای قوم خشید پادشاهان فرغانه و بمعنی ملک الملک مع
الدال ایلاما که بگردن غیر المصدا و ایچد بور ایچد و ک بودیم ایچموک برومی یعنی خال ایچد خداوند و معنی
بود یعنی پوشش ایدش طرف و اوانی ایدی قوت صاحب سعادت و ایچم حاکم ایچور که در عهد جیحون
بوده ایدیکت یعنی بودی بجای عجمی ایدیکتیز بودند مع الزام المصدا و ایرماک و ایرماق رسیدن و
رسانیدن ایرور میرسد و میرساند ایردیکت رسیدی و رساندی ایرماکای ایرماسا ایرماسون ایرماک و
ایرماک که اخذ شدن ایرجایماق باجم نمودار کردن دندان باشد در حالت خنده لیکن بالقط دندان
ندگور شود ایرغاما ق جنبانیدن ایرغاما ق انفعال است ایرماک برومی کردن و ایرغماقستن

ایرستورماک متعدی است ایریکماک دیگر شدن ایرکاگ برومی جمع کردن ایریکلماک جمع شدن ایرلاها
سرانیدن و خواندن من غیر المصا در ایر و ایران مرد را گویند و ازاده مرد و ایر برومی اول وقت و سرود
و امر از رسیدن ایر ایکت جوانمردی ایر نامقدم و اول و ابتدای صبح ایر تا کی قدیمی ایر ناکت اول صبح
ایردام فنون فروینت و اداب ساه کمری اردورک همان ایدگ و رسیدیم و رسانیدیم و طعی ما حشم ایردی
مراد فایدی ایردیکت همان ایدیکت ایردیکلیر ایرکلا ریضی بودید ایر سا حرف شرط یعنی اگر باشد
ایر ساکت اگر باشی ایر ساکلیز اگر باشید و اگر برسد و اگر برسانید ایرغات برومی عمل و فعل و جنبان ایرتی
چوب شیر خشت ایرک اختیار و قدرت و حصنی رفع که در وسط قطع سازند ایرکاج یعنی اگر باشد و در وسط
بمعنی هنوز استعمال شود مثل تپاس ایرکاج یعنی هنوز پیدا کرده و یکلاس ایرکاج یعنی هنوز نیامده است
ایرکاگ بر باشد یعنی مگر ایرکان یعنی بست و لفظ زواید هم در وسط استعمال شود و برومی غیب و غیر ظاهر
ایرکاگ نبودن ایرکا ملکن بودنش را ایرکایکا بودنش ایرکانین یعنی بودنش را ایرکشتیک باکاف
دانه نجد و سحر و امثال آن در شکل ایرکین ایرکان باشد ایرکینه ایرکینیک باکاف چوب بالای الا حق که
باکاف فارسی بابای زده یعنی بط و عسج و دلال ایرلیک مردی و ازاده مردی ایر با حق مصفر ایراق
یعنی نهر کوچک ایرماس نیست و نباشد ایرماس ایرکین نباشد و نبوده باشد ایرماق نهر کوچک ایرمان نیم
و نباشم ایرمان نک نیستی و نباشی ایرمیشش بوده و رسیده و رسانده ایران بکون را و نون لب ایر و رت
و میرسد و میرساند ایرور و اور بودن و رسیدن و رسانیدن ایریشش تار ناجی و امر از برومی کردن و رسیدن
ایرور کین متهی و میرسی و میرسانی ایریک درشت و خشن ایرلیک و ایرکراگ درشت تر ایرکلیک درشتی
ایرلیک حرکت و نرم مع الزام من المصا و ایرماک رسانیدن ایرلیماک رسانیده شدن ایرلا تا کی جنب
قدم و تقصص کردن ایرلا شماک مفاعله است با یکدیگر و لجوی کردن ایرلا تا کی متعدیت غیر مصا و ایرزن
قدم مع لسن من المصا و ایرماک و دیدن نیم ایرستورماک متعدی است ایرماک خواستن و طلب کردن
ایرماک مفاعله است ایرماک متعدیت ایرماک انفعال است ایرماق کرم کردن و تب ایماق
کرم شدن ایرماق بو کردن ایرلا ماک گوش سخن دادن و سخن شنیدن ایرلا شماق همه گیر را بو کردن ایرلا
مقتض شدن و رسیدن ایرلا ماق متعدیت یعنی ضایع شدن ایرماق بدن کردن و خوردن ایرکماک
دین داشتن و برومی و رحم کردن ایرکراک ایریکلماک گفته شدن ایرکارماک قبول کردن و بجات آوردن

ایستامانگ درین دره کردن ایستامانگ متعدی باشد ایستامانگ برومی سپردن و توطئه و توزیع کردن غنیمت
مصادر ایستامانگ بر پوشش و ریخته و بویاسا حرف شرط ایستامانگ باشم و اگر باشم ایستامانگ باشی و اگر باشی ایستامانگ
باشد و اگر باشد ایستامانگ بر روی و بغاری بازی ایستامانگ اوست غفل باشد ایستامانگ برومی جانی که از اینجای بستی
نشینند و از کشتی سپردن آیند ایستامانگ برومی حسند کی که برومی آن طام خورند و بشینند ایستامانگ کشته ایستامانگ
مستعار بطور یعنی صغیر ایستامانگ برومی بنام و تفریط ایستامانگ بفتح یحیی و سلم ایستامانگ باشد ایستامانگ ایستامانگ
کیا بیت دوانی بغاری که بر بنده ایستامانگ کوشاره ایستامانگ و ایستامانگ کرم ایستامانگ کول و ایستامانگ است مکن ترک بن
یافتن ایستامانگ مصادر ایستامانگ بیدن رشته و کا ویدن رین ایستامانگ بامیده شدن رشته بهمیکر و کا ویدن
شدن رین ایستامانگ اعتماد کردن ایستامانگ متعدی باشد ایستامانگ درخیدن ایستامانگ و رماک متعدی باشد
ایستامانگ کار کردن ایستامانگ متعدی است ایستامانگ انفعال است ایستامانگ شنیدن ایستامانگ ایستامانگ
ایستامانگ انفعال است غیر مصادر ایستامانگ و حرب و کارزار و بلا ایستامانگ یعنی صلح و ارتباط و امر از باین
و امر از کار و دیدن ایستامانگ بفتح نون است ایستامانگ مویج است ایستامانگ از دریا خواه از نالاب و رودخانه ایستامانگ
طایفه از در یک در شرفی بغاری ایستامانگ ایستامانگ برومی ایستامانگ اشاره ایستامانگ کوزه لوله و
سوراخ در پشت آن چون اطفال با و در آن کنند صد کند و برنی که با و و نسیم باشد ایستامانگ کارزار ایستامانگ
معنی اول ایستامانگ ایستامانگ کوچ کار و بار ایستامانگ برومی رفتار و اسب خوش رفتار ایستامانگ برومی کار کرد
و کار را زوده ایستامانگ و ایستامانگ روشن و برومی کلاه خود ایستامانگ خانه و سراسر ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ
مع الطاء ایستامانگ حرف طاء را کویند مع الطاء ایستامانگ حرف طاء مع اینین ایستامانگ برومی که روز بروز بد حال شود
مع القاف ایستامانگ حرف قاف بفتح قاف ایستامانگ برومی که با و با ظرف و زوایای ایستامانگ برومی که با و با ظرف و زوایای
المصادر ایستامانگ با کاف نازی کا شتن و با کاف عجمی خم کردن ایستامانگ انفعال ایستامانگ بکاف بکاف عجمی ایستامانگ
امر بکاف عجمی کردن متعدی است ایستامانگ و رماک با کاف عجمی فرمودن متعدی است ایستامانگ بکاف عجمی کردن
و رشته تابدن ایستامانگ بکاف عجمی کردن و کرد ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ
صاحب شدن ایستامانگ بکاف عجمی کردن ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ
رشته تابدن و مرض ناخوش ایستامانگ بکاف عجمی ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ ایستامانگ
کنند ایستامانگ بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی
بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی بکاف عجمی

سراج است ای کاف نو مان باشد ای کاف لاهر دو ای کاف لاهی سر دو باشد ای کاف لایمر هر دو تایی ای کاف لاکتیر هر دو تایی
شما ای کاف بکاف یعنی هست و لفظ زاید در روابط استعمال شود ای کاف پنجه نابودن و بخت در بودن خنجر
ای کاف کجا بیودنش ای کاف لیکن ای کاف مین بودنش ای کاف و دوتا ای کاف و کاهر دو ای کاف و لا و ای کاف و لان هر دو با
هم ای کاف و آره بهار زده دو ک ای کاف و لیکت دوتی و اینست ای کاف عجمی بنجد ای کاف بس ای کاف عجمی ای کاف
از بنی و مادر از بنس دیگر بوده باشد و در فارسی اتصال با هم محبوب و مطلوب ای کاف عجمی عجمی
و نام سازیت که بفارسی چنگ بود و معنی زرد ای کاف بچه برومی نوعی از کس ای کاف اصطلاح کربد
ای کاف لیکت کجی و مار پستی ای کاف کیم کرداب و برومی ندی که زیرین است ای کاف لیکت در ذکا ای کاف
و معنی بازو ای کاف ابوسون و همیشه ای کاف اوج نقاب کنایه از میوه بی و صورت و موا لید مثله ای کاف بکر بچ
ای کاف نوه لیکت یولوم یعنی راه دو استرزه عبارت باشد که مطیع صبح صادق و کاذب باشد ای کاف
ماره ای کاف نام دواتی تلخ بفارسی و ج و امر از رسته تابیدن و گردانیدن ای کاف می بردیش ای کاف
بر دو تایی ای کاف سر دو تایی ای کاف مدد دست ای کاف توام ای کاف فانی خورشید یا دشان باشد ای کاف
وزن مخفف ای کاف زجمله روابط و زاید برای ریخت کلام و مرادف ای کاف یعنی دوتا یا ش و معنی دو
بازو ای کاف دویم ای کاف عصر ای کاف یوزلوک دور و مع اللام المصداق ای کاف گرفتن و بطر کردن ای کاف
یعنی بست کردن و گیرانیدن ای کاف بند و کرفار شدن و نیم گرم شدن ای کاف متعدي است نیم گرم
کردن ای کاف نباشد چ پستری بجانیش شود تا که متعديست یعنی بند کردن ای کاف تار و مثال
از ابار و وزن چمن و ای کاف کردن ای کاف چیده شدن و آبله کردن عضوا کریمی آب ای کاف
چختن و آبله دار کردن کریمی آب عضوا ای کاف بسکون لام بر دین ای کاف درخشدن ای کاف
کردن و نقص و تفتیش کردن ای کاف لیکلماک بدست آوردن و دستگیر کردن ای کاف لاشماک متاعلدست
بایک دیگر دست بازی کردن و بدست آوردن ای کاف لکالک افعال است یعنی دستگیر شدن و بدست آمدن غیر
مصادرا دل دست و اهل خلق و کرده و پسال و امر از گرفتن و رام و مطیع و بفارسی بیل که قافله صغیر باشد
و بسریانی یکی از نامهای خدا ای کاف پرویزن ای کاف یعنی مع از روابط و بار ای کاف مبنوی جب که باشد بکاف
ای کاف اونی بنا می است و نام محلی از توابع سمرقند ای کاف یعنی برابر و حضور ای کاف نوعی از اردک
یعنی دو برابر که هر کدام زن داشته باشند زنهار ای کاف یک دیگر را گویند بفارسی یاری مانند ای کاف رسولی و

ایلیکان با چشم مغولی حس بود و ایلی قس رسالت و ملک ایلی قس یعنی هزاره ساله ایلیان پادشاهی از
اولاد اغوز خان که آخر خایمن مغول بود و تورابن فرزندون براوغا لب آمد و نیز فرقه مغول پادشاهان
خود را ایلیخان گویند یعنی سلطان طایفه ایلام سریع و چابک ایلام قس سرعت و چابکی ایلام گوز اتم لبت
طایفه تابکان آذربایجان که ملک ارسلان بن طغرل ربیب ابو دایلام برق است ایلام زرشه و خج و خست
و نباتات ایلمار استحال در نادن سب ایلماجی و ایلمار گشته ایلمای میشی ایلمار کردن و متخص کردن یعنی
مضارع و فاعل و مصدر هم می آید ایلمای ام طایفه از ترکمانیه میوت و بعضی ایلمار گتم و گتم و گتمی و کرده
ایلمی ایلمی است و یوز ایلمی و یوز ایلمی یعنی صد ساله ایلمار واک یعنی بشرد و معتد به بود ایلماری ش ایلمک
با کاف عجمی دست باشد و بشع لام پرویزن و باشباع کسره و شمع و لام نام محلی از ولایت حصار ترکستان
و بعضی پادشاهان ایلمک بالام شد و کسور عدد پنجاه باشد ایلک بافصال لاین مثلاً یوز ایل
یعنی صد ساله و بعضی ایل و آقیا و متصل هم افاده یعنی پنجاه میکند ایل قس یعنی سالیانه و مر سوم و موجب
ایلماک و ایلمک بکون لام یعنی دام و بند و قلاب و زنجیر حصه و عیشک ایلی بشع لام یعنی مع بود
ایلمه ارف ایلمن و امر از چختن و غربال کردن ایلماق برونی نیم گرم و برونی نام ساز و کمانچه ایلمک دست
باشد و باشباع کسره مغز استخوان مع اللام ایلماک یکیدن ایلمزنگ متعدیست ایلمز دوراک متعدی ایلمزنگ
ایلماناک احترا کردن و شرم کردن ایلماناک ریج و زحمت کشیدن ایلماناک متعدی است ایلماکلاماک
مبصوبت بدست و پاره رشن اطفال شیر خواره من غیر المصار دایماس و ایما پستور یعنی نیست ایماک
بول یعنی نباشد ایماک یعنی ندارم و نیستم ایلمچاک یعنی پتان ایلمی حال باشد ایلمدکگاه و ایلمدکار یکجه یعنی
تأحال ایلماع مطلوب و مرغوب ایلمغاز گو بی ایلماک ریج و شقت و بدست و پاره رشن اطفال ایلماک
مغولی زن بود و ایل مغولی زن باشد یعنی سرخ ایلمزنجاری بود که روی زمین گرفته باشد عبری ضباب و
و بناری نرم ایلمز لیک جای لوله وزن شیر دهنده ایلمز لیک لوله کوزه و ابرق و امش آل آن ایلمز کل لوله
وزن شیر دهنده در ماگ متعدی ایلمش و ایلمشگونک یعنی بوده است ایلمش سین و ایلمش نوک سین یعنی
بوده است مار یک بسیار تیره مع الذکر المصار دایماک فردو آمدن و نازل شدن اینا شلماک میل شب
کردن اینا لماک ابرام و اصلاح کردن اینا شاق باور کردن اینچماک ریچند انخستماک انفصال است
و یچماک ناله زار خیز کردن ایندماک دعوت کردن و بخانه طلبیدن ایندماک متعدیست ایلمق

[illegible]

عجمی حوصله و سنگدلان و بسکون نادانان و سرود پستار بهوا انداختن از برای شایسته یک پای عجمی و کسرتار
چوبهای کوچک که در خانه پوشیدن از روی سیر قیام کنند و بی دغا شاکن اندازند و اندوختند با چه روزنه
و در یکجای کوچک یا خاق برومی و دو شخصی که زنهای ایشان خواست باشند چاره بای عجمی که با سر کنند و پارس
که با بی که در مطبخ ظروف را بدان پاک کنند مع انجا پختنی ها شاکن شین کشور نویسنده و دوسر و خواننده
و جراح و جراح مع الدال بدلقه بدرقه باشد بدق جانوری بدبو که شیر از بومی آن نفرت کنند بدبوس
خروس باشد مع الرء مصداق بارق زعفران سلوک کردن و انجست بارق طلع روشن و سلوک کردن و
برومی مجری که در اطراف نشین ساخته شود بار شمع با هم صلیح و سلوک نیک کردن بار لایق جستجو کردن غیر
مصداق بار یعنی دار و هست و آوازه و امر بر بستن و بفارسی معانی بسیاری در بر ثامن قانع نفس شد و آری
باشم بار ایستگ باشی بار ای کجاست هنوز بوده و چون باشد بار ای کجاست و بار ای کجاست با هست پر او لیکن بای عجمی
پرستاری برومی بروم نام بقای بعبی و فارسی خنده و بقله انحصاری جد و ابر بر پارس سرکاری بن
یافتن بن نوح و نام رو بای سرخ فام که از پوست آن پوستین سازند پاور بستیم و باطای حطی هم آمده و نام
یکی از بشاران بر نیک تر کردن استخوان مثل است او لودین خوار لغ و سیفوقدین بر نیک یاران بار جا
همه و نام است بار و اق برومی کوزه و ابرق بار پارس بوزن فارس جانور چند که چکتر از یکمک رام می بود
صید میکند بفارسی نور بعبی فید بر طاس بر پاس است بار قا جو اسب بارق گویندی اوی بارق یعنی خامان
و خانه و اثاث است بر پاس نام طایفه از تراک که سلاطین کورکانه هندوستان از ایشانند بار لغ مالد
و هستی بار لغ و بارق انجست بار ما قلیغ خیزی که از نیک یا چوب برای نیکه کردن در کنار متبانی و باغچه
ترقیب دهند و مجرش گویند بر ندق زین پوش باری همه بعبی خالق و تر تر استنده بفارسی حاصل و
قصیده در هندوستان بار چکه نام است و بقدر بودش پر لیه برومی کند ما باشد محرف فیر سه یعنی سبزی بعبی
باریش در فار بارین همه اش را بوق و بارین یعنی همه نیست و همیشه را بار و بوق است و نیست بار چکه نام
بار چکه بارید اد بودش در مقام بر انوار محرف بر ادن مغولی طرف است مع الزار بگوشت تازه که
در زیر زخم روید و گوشت زیاد که از زیر پوست در آید بعبی غده بازار بوناسی برومی روز شنبه بار اگر کوبی
کیشنبه بار لایق برومی نوعی حلو بفارسی تو بر تو بک پرنده بوز و نک قرعادل ماده است بالهای آن
سفید و نوع دیگرش سر و منقار سفید مع لپین مصداق با شمع مثلاً کونکلون با شمع دل آرام کردن و بون

با سماع بر خضم غالب شدن و همچنین با سماع انفعال است با سماع تعدیت با سماع غنائی در
غواب اضطراب کردن بجهت کا بوس با خواب پریشان با سماع کوشش قدیم برومی بستوق نوعی از
زنب که از سیر و زندی بی شیره فوا که بجهت پهن کرده و به هم میخورد و در وقت ضرورت میسازند و بکار برند با سماع
پوششی بود که بر الا حق و اسب می کشد بجهت حفظ از باد و باران با معنوی و با معنویت با سماع شخته
و دروغه ولایت با سماع نردبان با سماعی مغلوب ساختن و فتنه و کوشش با سماع برومی زینه و پای است
و در شخته که با فداکان در صحن کار بر روی آن گذارند و حرکت کنند با سماعی که با قلاب بر قماشها و کاغذها
زنند با سماع برومی با سماع است مع این مصداق با سماع شروع کردن و متوجه ساختن و بلدی کردن و رای
کردن با سماع انفعال باشد با سماع تعدیت با سماع انجاء دادن و متوجه ساختن و بلدی
کردن و رای کردن غیر مصداق پیکان خوشه با سماعی پیکان ساز خوشه چمن باش تو بان سزگون
با سماعی با سماعی باشد جدا گانه با سماعی معنی با سماع باشد با سماع سردار و رئیس و برومی کللی لجام که بر سر آب
زنند و کوبند با سماعی با سماعی بود بر یعنی هر صاحب سرب سر خود میشود با سماعی که سالیکه و کفش و برومی
و سماعی که زنان بر سر بندند با سماعی الگو بچ میزان اعتبارت و دیلیل و نهاریستی این سماع شده یعنی هر ش
اندازه است با سماعی با سماعی مغرور و سرکش مع این مصداق با سماعی بستن با سماع تعدیت است با سماع
انفعال است با سماع شتو زنی بهم بستن و بهم پیوستن با سماعی عفو کردن و عطا کردن با سماع
تعدیت است با سماع انفعال است با سماع برومی فریاد کردن غیر مصداق باغ بستن و ریشه باغ
چوبی که بدو از خمیده و عمارت شکسته بکشد دهند با سماعی فراموشیت بزرگتر از کبوتر محطه عبری قطعه
با سماع برومی بخون طعنور کو چاک که تار با سماع بستن با سماع پراخی و یاغده با سماعی بفارسی با سماع
و برومی امر از سر یاد کردن با سماعی با سماعی قرار باشد با سماع پراخی و یاغده با سماعی بفارسی با سماع
بند با سماع ساق روده و امعا با سماع بند و طناب خیمه و مفصل زانو با سماع امیر نشستن با سماعی اش سزاف
بسطاق بریشی که مغولیه مانند کبوتر پاید و برومی سر خود پیوند کنند و آنان از آن محک گرفته و بکلاه دوخته
بر سر میگذارند با سماع و با سماع ارضاق باشد بغل غار سرنج بقاق قلم زیرین دست و پای آب
مع القاف مصداق با سماع نگاه کردن با سماع مفاعله است با سماع انفعال است با سماع تعدیت
جوامد با قوی مغولی بزرگ با قوه و با قوه خاق لاک پشت با قوه برومی مس باشد و بعدی معنی زنگ که بر روی

مس نشیند باقیش گاه باقیش نطق گاه و جایی بفرج بفرج بقیاق بقین باشد مع الکاف مصداق بکلک
برومی پس داشت بر بی حراست غیر مصداق بک جمع و همه و برومی محکم و بفارسی صاحب هنر وجودند
و خود را می و مرادف لک خاکمه گویند لک و یک یعنی آلات خانه بگاول خوانا لار بک بور کی کل
افروز بکتر نوعی از اصلاح جنگ و آن پارچه های آهنی است که بهم وصل کرده و دوزند بکتر دوشاب و بکار
شراب و شرابخوردن و پاله شراب و معانی باشد با کوری بک باشد یعنی پنج مع اللام مصداق بالالاما
بچه کردن جمیع حیوانات غیر مصداق بال عمل و نوعی از سگرات که از ابله سازند بالا بچه جانور
بالا چوبی که با آن صفت پوشند بالا عیسنه بیک مصغیر بچه بالوتیر باشد بر بی فایس بالی و با بیغ
آهنی که با من تیغ و قبضه شمشیر بعضی نصب کنند یا بکج کل بر بی وصل بالدر گوشت نرمی که در قلم باشد
بالدیرغان ساق انجدان یعنی اگدان و بدار المرزی کالوله پر بالدری قرار سپارشان بالش
صاحب و صاف گفته بالشی چا و با صطلح منقول بجاه پیش است بهای آن ده دینار است اما بالشی
ز و نقره پانصد مثقال است بالشی ز و موازی دویست چا و و معیر بد و هنر دینار و بالشی نقره
موازی پست بالش چا و معیر بد و دینار است و دیگری گفته هر بالشی اگر بازند کور شود هشت مثقال و دو
واکن و اگر با نقره مذکور شود یک درم و دو واکن بال قایم بر روی مینوع که دنی است که شیرین است بالغ
شهر و ولایت و بعضی بای با بعل و با بقیق برومی طیر است که بفارسی بو تیمار یا سقه بای عجمی و فتح قاف
و سکون سین ممله بسته کی روی کیسه بک باشد بقیق بای عجمی و فتح لام و مای قرشت و سکون قاف و بقیق
با و ال ممله بقیق که لق شده باشد بلال بای عجمی بر وزن بلال خاله غله و غیره بلان بفتح لام و بای بقیق
بالف کیده و سکون نون بر کی روی نام پرنده است شکاری بفارسی جریخ و بر بی صقر و بفارسی نهر
کینوع ساز است از صرنا کو چکن و آن معروفست بک لال و لکن بلان نام کوبی در دشت قیاق و
محرف ابو انجان است مع الون المصداق بکتر بک بر کی روی شمشیر و مانند کردن بکتر بک نشیند
با نفاق بر کی روی فرود درختن با نذر باق فرود بردن جوامد پخته خبازی را گویند و بعضی مطلق تره را که
خوردنی باشد پخته مانند بند و در ریسمانی که بان جوال و هشتال آن دوزند و کجایه از کفار ساحلین
ریسمانی برای صید بکتر بک بر وزن بک کل و ثانی که از خوردن شراب در روهم رسد بکتر
مشابهت بکتر برومی بشره و کونه با و ریتلا باشد با و رچی طیان باشد بهلی باشد بهرا دون بقیق
۳۹

منقول طرف راست باشد مع الله مصادره بایمان نمی شدن بای غی و بای پیروی یعنی بیاد داده و نیست
کرده و بخوبی امرای بای جمعی باشد که روزها مجت قطع و فصل دیوان حکام را نوشته ماه مباد رجوع بخوا
مجات کرده اگر حکمی برخلاف قانون از امرای دیوان صادر شده باشد بازخواست نمایند پای خوان
پرنده نام او بایقوشش باید تمام خانی از چنگیزی بعد از کجیا تو پادشاه ایران شد بابر خارج معزوره و صحر
بایری یعنی قدیمی بایغیر محرف باد عیس و لایستی از نواحی هرات بایقوش جغتایست بایندر خان نام پسر
کون خان بن او غور خان است بخوبی یعنی پر نعمت باشد پایست و زبون بیات یعنی خداوند نام
پسر و دین کیون خان بن او غور خان است و نام فرقه که خود را بعد از ایل قای و نجب طوایف ترکمان است
و منسوب به بیات خان بن کیون خان دانند بایان علفی باشد و وانی شیرین پان داجی پان عبارت
از آن باشد پسر قلم کوچک و قصب است که در میدان سب تاری نصب کنند سرم عید باشد و پارچه
رسمانی شمشیری عراقی پطال پادان پطار معالج دواب باشد پله یعنی همچنین مضبوط بوبور و قفل
باشد بوبوشس بد باشد بوبوک تاج مرغان باشد الباق مع الله مصادره بونماگ رویدن گیاه و بنزه
و التیام زخم و جراحت و ساخته شدن و انجام یافتن و بعل آوردن و پوشانیدن بوبکار یلماک انفعال
یعنی روئیده شدن و ملتئم شدن و ساخته شدن و بعل آمدن و پوشانیده شدن بوتراماق و بوتراشماق
پیشانی منشر شدن بوتراماق و بوتراشماق متعدي است جوالد بوت از آن نامسر کشان پا و
امر از روئیدن و سایر معانی بونماگ بویا یعنی رسته و نهال کوچک درخت و ریاحین و ثنائیه تیر و بچه فرزند
آدمی و سایر حیوانات و شتر و قوش و کلها که بر روی دیبا بافند و معانی مشتقه از بونماگ هم دارد بویا
یعنی بچه دارد و بونما و بونما محکم میان صلب که بند و فصل نهشته باشد بونما که کافش عجمی کبابی که در صحر
بونما بونما میروید بونما درست باشد بونما بونما که مذکور شد و نام بلدی در مرو شاه جهان مع الحکم
بونما کتب و فصل و نام بلدی از قریم و بایا عجمی قاج خزیره و بنسند و اند بود که مغران خورده پوست مانده باشد
بونما برومی شرات الارض و جانوری مثل لعاب در میان استخوان بغیر رنک باشد هم صجده بقدر دانه
بونما که بر گیاهها می سپد بوجور غادر برومی چرغیت که بدان لنگر کشی از دریا می کشند پوجوج و پوجوج کسی که
چنی او مجروح گشته معیوب شده باشد و برومی نصف را گویند مع انجا مصادره بونما که در کلو کره شدن
از شدت اندوه و گریه عاشق در بجران معشوق بخارا پس شهری بونما غور برومی پنجره که بر پای ستوران و

مجرمان بنند بوقاق زیر دهنه که بر خیم و جراحات میزند بوقاق و مخلوق و در پنجره مع الدال المصاد بود و در گه
پیکندری خوردن و بس در آمدن و برو میه بود و در مالک گویند بود و در مالک متعدی بس در آوردن بود و در
برومی پیکندری خوردن بود اماق برادر استن باغ و درخت از شاخ شاخ زاید بود بود اماق برهنه شد
بوداغ بوداق شاخ درخت بودال جاو مکان بودال کیو بودال لیسد یعنی بر صاحب جاو جایی خود
بوده اند برو می چوبهای ریزه است که در وقت قطع کردن از درخت ریزد بودای بودای نوعی از سر و در
اثر بکیه بود و برو می یعنی کوتاه فتد بود نه پلدر چمن بود غیر مصادر بود اماق چیدن و تاب دادن بود
بود و اماق چیده شدن بود اماق خود را پنجره چیدن بود و اماق چیده شدن و در هم کشیده
شدن پوست و مو از حرارت آتش و شنج ر و از پیری مع الزار بود و شتور اماق متعدی است بود کا مالک
پوشیدن بود کا مالک متعدی است یعنی سر را پوشاندن بود کا مالک انفعال است یعنی پوشانده شدن
بود و اماق کسبه به پرواری شدن بود و اماق متعدیست بود اماق پیکندری مقدم جستن جواد بود
و بودرغان برف و باد شدید به هم آمیخته باشد پیران شتری که گرامزه بود بودرماغ و بودرماغ با هموار
و نامتجار بودر قرض دین و فضل بودر جاق جی شنبه بخود و مرکب برو می کا و دانه بودر چالیتی باز لاله چالی
بودر چوک علاقه کوچک مثل منگه بودر چو کلی برو می جز یعنی کثیر بودر چمن آبوی ماده و با جمعی از
ماده بودر داغ و بودر داغ قره و پر واره بودر سوکیا هی که در تابستان بهم حمله حنک کنند در زمستان
دوبند بودر سون جوانی باشد بفارسی رودک بجزئی تروشن و این عرس بقدر سنگ کوچک باشد که در پوست
آن خطهای سیاه و سفید است و از او پوستین سازند و هر چند او را زنده فریب شود بودر غوشاخ میان می
نیز نوازندش و برو می سچی که در فصل کردن به سوز است و سچی که بر سر میل نصب کرده کلوله و نمده بدین
از نعلت برانند و مالش دل و چیدن درون و در و زانیدن بودر ک کلاه باشد بودر کاجاف عجمی کبک
باشد بودر کوک کجاف عجمی عقاب باشد که طیر معروفست بودر مبه بند کینه و دنده علف که بهم حمله حنک
کنند و شیری بود که در حمامات و آب انبار با قرار دهند که چون او را چیده آب آید برون پنی بود بودر
اول و استبداد بود و انایر کافی مقدم بودنش بودر ناچاق یعنی زمان پیش بودر ناچاق یعنی مقدم تر بود
بودر ناچی یعنی نخستین بودر و شوق به هم کشیده شدن پوست از حرارت آتش که صحن و شنج بهم رسد بودر
بقتب چیدن بودر و ن ابتدا و مقدم پنی باعتبار مقدم اعضا بودن بودر و کجک مقفه و مجر زمان دیر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بود ملکات برومی خیریت که با سکنه کوفه باشد مکنیز کوفه و شایسته مع الیای ریل باشد
و او بکینه توران امیر بزرگ را نامد بی بی خاتون بزرگ بازی نوعی از چکان و قسری که آن نوع چکان دارد
سپه مادیان ملک بلند و بزرگ مشوچات چوب الیای المصا در پاماق بر سیدن و بامای عجمی بایستن تا پنهان
خمشدن برای نیاز و پرستش کردن و ساجد شدن پاملاق یا قفه شدن پاملاق مفاد است پشورماق
پسردن یا بشورماق انفصال است قفه لاماق بر سدن زدن جوامد بامان پاشنه پاماق بوقطن و سرنش
پافورنوخ و کوفه و زومیت با خود کوفند و یعنی بکین و تکلیف زاید بر جنس بر و برومی کسش بود تا بوسه خانی برومی
کنایه از پالاه شراب باشد یا بوع یعنی سجده و پرستش و نوعی از تعظیم منقول دزد پاوشان که سر برست کرده
حم شود دست بر و پشانی گذارد و معنی خدمت و بندگی یا بوعاق پرستش کننده یا بوعجمی و یا بوعجمی پرستش
کننده و خدمتکار یا بوعجمی چهل نفر را کوفند و امر از پرستش و نیاز پشی برومی سینی کوچک پش پش بلیع
ساره پشانی میگوید و منه زین مع التاء مصا در پاماق چیدن تا نورماق متعدی است جوامدات مفرد و
طلم بود و فرقه یا چک و بمعنی عدل و داد و امر از چیدن نامار نام پسر الفجه خان بن کیوک خان است و
بمعنی میخند یا بلع باغره ملک مرصی که هنرل کوید مع الحکم تا جانماک خود داری کردن مع انما خوق و بجا
بنغولی مرغ باشد و نام سالی از پالاهای ترکی تا خوق خلاف صدق و ترکش مع الزامارماق شایه کرد
تارماق متعدی تارماق شاییدن تارماق تخم افشیدن تارماق شایه دان تارماق متعدی است
تارماق لازم تارماق مع و دست شک شدن تارماق کشیدن تارماق مفاد است تارماق و تارماق
و تارماق متفرق و پراکنده شدن تارماق متعدی است جوژ تارماق یعنی ضیق تارماق شایه تارماق
دوخی شیشه بسیدار تاراولیک غمخواری یا مایهین برومی یعنی آرد و مارت پرت یعنی آرد و مارت پرت
کسش بود یا ترخ پششش باشد ترخ سیری دواب از غل بهاری ترچک برومی برهنه و حجاب ترخان
کسی کویند که از جمیع کالیف دیوانی معاف باشد و آنچه ختام آورد برومی سلم باشد و بدون خست
بارگاه شاهی آید و مانگانه سازد و صادر نشود پرشش نماید و دیگر نام طایفه از چغتمای و وجه تسمیه آنکه و قسکه
او ملک خان بخرم سکون پسر خود بکر قن بخرم خان مصمم شد اراده کرد که سحرگاه بر سر او رفته او را از میان
بردارد یکی از امر اصوات و اقدار نزد خاتون خود فصل میگرداند اما قافدا آترمان دو کوک که از کله شیر آورده
بودند از پسران خرگاه این غلاما شنیدند متوجه آمدند و خیر خان کشته او را از این واقعه خبردار کرد و خیر

خان آن دو کو دکت را تا به بطن طرخان کرده و طایفه ترخان از پسل او بند ترس معلوس و بمنی سرکین تاریخی
جماعت متفرق که از ولایتی که کوچیده بولایت دیگر ساکن شوند تا رعایتی برآیند و شدن ترغون مغولی
فربه باشد ترکی برومی عقب زین ترکی باغی قراکت تا از لافزده باشد ترلان جوان بزرگ را گویند یار
سنگی ترناک خیار خیر است که سرش موند و در نه برومی مضارب طنبور است بازی نوعی از نیک نگاری مع
الین مصداق ماسا ماقی برکاتی موشن نفس از دیدن چشمتی زدن فاشه ماسلاما برومی غیر واقع را بخود
استاد دادن ماسلاما ق برومی مضطرب شدن ماسکی سیلی و طایفه بود پیکری کار معلوس باشد لامان
برومی ضخیم و مایطوع تسمه حرم خام و دوال چرمی مع الین مصداق ماسماق طینان آب و سرشار شدن
ماسماق نقل از جانی بجانی کردن ماسمیناق لازم باشد ماسمیناق معدی است ماسمیناق غ کوفه خسته
شدن در سخی و شدت ماسلاما برون انداختن و سنگ زدن ماسلاما ق متعبد است ماسلاما ق اتصال است
ماسمیناق سوده شدن هم پست و رانگی جوادش سنگ و ظاهر و پسرون و دور و بعید و در آخر الف
افا و مشارکت کند چون کوکلاش یعنی هم مضطرب و هم شیر تابا قهنگ پرت باشد ماسقون سرشار طینان
کردن ماسقاری ظاهر و پرون ماسقینی پرونی باشد ماسکت نام شهری از ما در الهه ماسلغ سنگان باغ کوه
نام درخی که آتش آن بسیار بماند و نام پیر اغور خان قنار طشت کلین و قنح بزرگ و دیگر وزن معینی و
معنی فلک که بکریان دهند و نوع جوانی است کم عرض و دراز قنار جوق جوان کو چک و انبا نچه پوستی باغ
مرغ نیک پشم نرم مع القاف مصداق ماسقین بر یور و رسته و حلقه و طوق بدست و کردن و انبا ن
تایق ماسقین شده نام در حقیقت که آتش آن دیر بماند ماسقون غلافی بود که بر روی برکش و صدق
کشد ماسقون معنی ماسقون باشد یعنی مرغ ماسق و معنی دیگری ماسق برومی اسباب بخت باشد مع الکاف که بخت
باشد ضد فوق و فرد و شما و بفارسی اندک و قلیل و وزن و نام کجایی که در مصر از آن کاغذ سازند و در
و نیز دیدن کاک برومی ماک انگور باشد و خصال سایر اشجار کجایی معنی مغولی بخت و سرعت باشد کاک و
آبی باشد که از میسان دره و کوه بعضی ایستاده و بعضی جا روان و بعضی جا سبز باشد که بخت کمر بند
و کسوف کمر بستن باین طور طرافت کمر است بسته کمر بند را از یک طرف دراز آویزند گش مثل حش نام
پادشاهی از نادشاهان غارزم معاصر الب اسلان بوده که شمشیر پیشش که را نیدن در خدمت اسلان
کعبه پارچه سفیدی که زنان بر سر بندند و بکون کاف برومی ظریفی دور و بزرگ جوانی که در آن رخت شوند

و تکرار کنند و نا و کوچک که بدان از آب عبور کنند که بزر باشد یعنی جدی و نام طایفه از ترکمان و بغاری حلیه
و سرکین کا و امثال آن که بدست پهن ساخته خشک کنند مکن بنحو صورت باشد مع اللام تا لقا حقه شد
و فرو رفتن آب با بکله و امثال آن ناله و رماق متعدی است تا لاق عارت کردن و کزیدن تا لاق
متعدیست تا لاق اتصال است تا لاق کوش کردن و جنگ کردن تا لاق شورماق و معده
تا لاق طبعیدن باشد تا لاق میان دو چیز فرق گذاشتن تا لاق اتصال است تا لاق خرد شدن
تا لاق برومی طبعیدن باشد جوامد نام درخت پدید بر بی خلاف و امر از خرد شدن و غوص کردن
و فرو رفتن و برومی شاخه درخت باشد و بغاری درختی شیهه بخراکه درخت ابو جمل گویند و طبق از پسر
برنج و فشرده و طلا و امثال آن و دوپا که کم عمق که از آلات خنیا کران هند است و اینکه که تا لاق
گویند بر بی بر که تا لاق سبزه و پسنره زار و یعنی نفس زمان از حسی و غوص کنان باشد طراح چشم بزرگ
شعله باشد و بغاری بکنت و قناب باشد تا لاق گرد باد باشد طاش کوش و جنگ تا لاق و لاق سبز باشد
تا لاق عارت و ماراج تا لاق فراوان بسیار و بغولی شانی و معانی مشتبه از تا لاق و تا لاق هم دارد
چنگ کلاه باشد تلخ یعنی تلخ باشد یعنی مر تا لاق و تا لاق موج باشد و یعنی اشلاب دریا و هوا تا لاق متموج
باشد تا لاق و تا لاق کندی برشته گویند و هر نرم گویند و تا لاق و تا لاق ایتم یعنی کوه را از بسیار
پویه و در درازم اسب نرم کردم تا لغوم متوج دریا و اشلاب هوا باشد تا لاق عواص است لغا محرف
تواپه اضطراب باشد مکن نوعی از عراوه که از چوب ساخته شود تا لاق و چوبهای تیشه که ازنی و چوب
تیر و امثال آن یکپسته جدا شود تا لاق عواص باشد تلیم برومی باشد فراوان مع لیم مصداق امینا و چکان
تا لاق چکیدن تا لاق برومی قاطر و چکیدن تا لاق کم کم نوشیدن بر بی مرص جوامد نام دیوار
و یعنی قطره و امر از یکپیدن تا مجامیشی مضایقه باشد تا لاق و چوبی قطره باشد تفرزک قرآن محمد باشد
تفرز برومی چکان تیر متغای علامت و نشان و آلتی که بدان پند را محروشان کنند و قند که برای عشو درون
دهند و مهر و نشان فرایین بادشاهان ترک آنچه آب زر باشد التون متغای آنچه بر بی باشد التفت
آنچه بیای باشد متغای متغای باشد فعل متغای نام برومی قطره باشد عمل برومی اساس و بنیاد باشد
نامور رکن و ریشه درخت ناموغ و ناموق و فونخ باشد مع التون مصداق امینا و چکان کردن تا لاق
شناختن تا لاق متغای است تا لاق متعدی است تا لاق شناخته شدن تا لاق چکیدن و بستن

[illegible]

چیزی در تو پارکنت باشد و براده نشود و پس و امثال آن تو پالاق نمی باشد بقدر زیتون و آن سده است
در طلب تو پالاکت بادشید بی باران تو پان کون و سر ایزر تو بتوز یعنی راست و سطح محض تو پوتولی برومی
بر و معلومت نام شهری از ملک چمن تو چاق ایسی که اندام آن جسیع گردد و فربه باشد تو یکن میا نام چکنر
خان تو یکنیشی احتیاط نمودن و درست اندیشه کردن تو پراق خاک تو پسر بسیار عین تو غارت
تو بی که بجانب دشمن اندازد تو بقر آماج محلی پان شیروان و کر جستان تو پور چاق آهنی تو پورق
تو پورق غوزک یا تو پورق نام درختی که از آن پوسته قچی سازند تو پور چاق تو چاق است تو به وسیله
فرق سر تو بی عرفین شده دار که در زیر طاس کلاه بر سر پوشند تو به یادانی که در صحرای فربه شده باشد
مع الهاء مصداق تو قماق کرختن و داشتن تو تو قماق کرخته شدن تو یورماق متعدی است تو مارکان
تو تو شقاق و تو تو غلا شقاق مفاعله است تو شقاق در کرختن تو شتورماق متعدی است تو مالما
و تو مالماق از پیراهن راه بدست آوردن خواهد تو ماش بهم پوسته تو ماشورق خاشاک که بدان قش
افروزند تو تورق تو ماشورق باشد تو سی بلا اشباع دود باشد تو فعال برومی سرش تو نفو تو
تو نفون گرفت تو قماق آتش رسته تو نورغان تو نورغوبو غولی ریخ بود یعنی از زیر تو تورق پرده که
بر کیرند تن بهم برده باشد تو تو قلو قع کر فکی و کوف و خوف تو تو م آثار کار و ترشی و محو ضات
مع یکم مصداق تو ج برومی قزبی باشد که روی نمند و بغاری بی و مغرب تو نام شهری در فارس تو جابر
ایرما یک و هوای تشریح مع این تو خماق فرو نشین و آرام یا قش مع الهاء مصداق تو قماق یا شاع ضمه
ایستاق و ماندن و کشت کردن تو نورغورماق متعدی است تو رماک بهم رسیدن تو رماک متعدی
تو رماک فرو بردن تو تو رماک انفال است تو رماق قش روشن و سبک انداختن تو رماق انفال
جواد تو رانچه مسکنت باقیه باشد و صدر خانه و معنی مجازی و برابر و صفت درام یعنی دخی و شین قش
و معنی روابط باشد چون کتب تور یعنی رفته است و نام پسر بزرگ فریدون که ممالک توران منسوب
باوست و امر از استادن و بغاری کیایی باشد ترش مزه و معنی دلاور و شخص و مطلوب هر جانی و صفا
و صفاتی و اندک قلیل و دختر ابرج زن منوهر توراق است یعنی توراق آتشی نام سبزه باشد سبزه کبک
برومی مثبت تورق و تورق یعنی چار تو رمالا سی هر چهار تایش تورق اولوس طایفه اولاد و زبک
و ترغان و سولد و زاست که عظم قایل از آن کند و کنایه از چهار کشور هند و روم و ایران و توران

و یعنی بر مکنون هم تواند شد تورت اما اجناس علی باشد تورت و مقر کتب اربعه آسمانی فرقان پهل
نور تورت و نور چهار تا تورت و ما و لا چار تا با هم تور توب از اتباع است برومی گرد و جمع تور توج
چهارم تور توجی حبس رین تور توج می که بشکل مطهره سازند و گوشه خاق که از دو طرف لباس که در
پیش کمر بالای حبس بگذارند تور خاق با سپان و پنجهان و نام طایفه از از یک تور غامی اخرج و دور
کردن تور غانی پرله یعنی پراه و پنجه که تور غانیم پرله یعنی پراه و پنجه که هتم تور غانی طبری را بکنج
بزرگتر بغاری شانه و نام پدر امیر تور کورگان تور غو حیر نفیس و بافته ابریشی و بعضی قاشی که بر ابرکام
و فرامین چسبانند تور غو نام طایفه است از ارکان تور غو برومی چوب کنده که بر پشت در اندازند
و امر از بر خیزانیدن و داد داشتن تور غون ثابت و ایستاده ترک سپرافت بن فوج که او را ترکان یافت
او غلان گویند ترکان یعنی افرون باشد ترکان اولاد او غوز خان یا طایفه از پهل ترک بن یافت ترکی
بخاری باشد که در زمان آتش در او روشن کنند و نام سرودی که در وزن مل ثمن مقصور و راجع شده
تور لاق برومی جوان امر و نخواست و کوچک بدال قلندر که امر و نور پس باشد تور لوق طپیدن و دریدن
و حشمت تور لوق نوع و قسم باشد تر مو جاق کیا بیت صحرائی کول درش تور و دور مد سال نفیس که از
کرک و ششم نفیس بافته شده باشد تور یا طبری که در رنگ کردن در او تور و از ادات رابطه است چو
الک تور و یعنی گرفته است تور و روشن ایستادگی و ثبات و در مکت باشد تور و شتر سجد و سپال تور و
بر روی نواده باشد توده نسب و زردا شاهزادگان و رسم و قانون و شریعتی که چنانچه ناکذاشت و
چوبلهای سخت و تنجه های آینه که بار خنجر و طلا بجای در روز جنگ بر یکدیگر پوسته حصار لشکر میازند و بجای
مسال و بوجا و که بر دست و پای تور گذارند تور برومی رنگ سرخ باشد بایل تیر کی مع الزام صادر
تور نامق اشباع مغل کردن و ساحل و آراستن و گوگرد کردن و مهر برشته کشیدن تور نامق ساحل و آراستن
در است کردن تور الماک ساخته شدن و آراسته شدن و راست تور الماک مفاعله است تور الماک
مظم شدن و گوگرد کردن تور لوشماک قطار شدن و با هم کوک شدن تور لاما مکل شدن تور لاما
مکت سوخته شدن تور الماسق بر غلظیدن تور الماسق متعدی است تور و نامک کرد و بر این سخن جواب تور
کرد و غبار روی کوش و با اشباع مکت و همچون خند که یعنی راست و هموار و مسطح و صحرادر است
مقد از دفع و راست یعنی صادق و موافق و پوست درخت بادام کوبی و امر از مکل کردن و امر از پاشن

وامر از آراسته کردن و امر از مهره برشته کشیدن و امر از کوک کردن و تار و بغاری تاخت و تاراج و
نام شهری نزدیک به هزار و جمع کننده و برانده و کشنده و حاصل کننده توز آغاجی نوعی از درخت
کوچی که مهران بسیار غوغا و بغاری از آن و توز که بر کان چند پوست است توز اغاق دام باشد توز آغاجی
که خاک آن نرم باشد توز اغاق رستنی باشد و در سبزی و تنبو و پرده نازکی روی آن کشیده و جوف آن
پوست چون دست بر آن برده رسد شکافته شود توز لاق ملک زار توز لوق کلین توز لوک رست
توز لوک ساخته و آراسته توز و کلوک اسطام و ساحتی و آراستی و مشط و ساخته و بعضی آبادی و معموری
مع این توپماقی بایدن توس کمان و بعضی سرشت و زاده توپشوغان کوزه لوله و ابرق توپشادول مستحق
و کجبان اه توپلوق بکوسرشت و عالی زاده توپشون بغولی روغن باشد مع این مصادر توپشماک یا شاع
اشادون فرود آمدن و در صین ترکیب یعنی پرده آستن آید توپشورماک فرود آوردن و آفکندن است
توپشوماک انفصال است توپشوماک مغايله است یعنی بیکدیگر در افتادن توپشوماک کسردن است
توپشوماک متعدی است توپشوماک کسردن توپشوماق دو چار و متعارف شدن توپشوماک چاکگاه
که زاینده توپشونه و خوابی که نایم پسند و مثل است که دشمن بی و یاس توپشماکی کبریا پس و بعضی متعارف
و سمت و طرف و وقت ظهر و امر از فرود آمدن و بغاری قوت و توانایی و طاقت و خوراک بقدر احتیاج
و بدن توپچی لیک بقدر نیرو و جاست روز توپک حاصل مصدر توپشماک یعنی کسردن و بعضی باط
و نهالی توپشون مغلوب و اماده توپشون کلین تمام توپشون وسیع است و توپشون و زورمند و چاکگاه
توپشون توپشی یعنی سمت سمت توپشون یعنی سوراخ باشد عین مصادر توپشون زاینده و طالع شدن
توغود و رماق متعدی است توغوماق ریزه کردن توغوماق متعدی است توغوماق مغايله است توغوماق
ریزه شدن جوامد توغوماق و در باشد توغومان نوعی از طیر نگاری یعنی او طوک توغماک طیری شنیدنی
و کوچکتر از آن توغماقی چ و خمی که در حمر و دخانه با باشد توغماق مرغیت آبی کبود رنگ و بزرگ شیشه
بخیر حال توغودوی مرغیت که با یاز و شاپن کمار شود و در صین صید فضل بر سباز و شاپن اندازد تا
خلاص شود و در عرب مثل است که آن اخباری سلاهما سلاهما یعنی اسباب جنگ او غایط اوست نوعی
راست ضد دروغ و بعضی برابر و مجازی توغمان سبزه و او لوالا را حام و بعضی زاینده و در سیدن
توغمان لبع صله رحم و او لوالا را حام توغمان خانه زاده توغور شین جوارج و امر از زاینده توغور فایده

وخرگاه تو خوش بینی زادی تو خوش شوق یعنی نجات و اصلی مع الفاء مصداق تو کورماک تفت کردن
تو فراق سالماق خاک ریختن بجهت پیدا کردن چیزی درزیده شده جوامد تو سراق خاک باشد تو فوز و ک
تو فوجاگ آبی که از دهن انداخته شود تو فوق کرد و دور و بعضی قبه خیمه و تل و پیه کوچک و غورک پامع
الفاف مصداق تو فوق غ یا فستن تو قوماق یا فشدن تو قوماق و تو قوماق غ و و خرم خورون
بشدت تو قوماق و تو قوماق معنی است تو قوماق و تو قوماق آرام یا فستن جوامد فوق سیر
کر نه تو فاج خوبی که در پشت در بگذارد تو قال زنی که از همه زمان کو چکله و مبرله خدمتکار باشد تو قای
پنج و خنسی که در رودخانه یا باشد تو قماش آرام و سکون و امر از آرام یا فستن تو قماش نام کی از
خواین خوارم که با میر تیمور مخالفت کرد و نام طایفه از ترکان و بعضی آرام گرفته تو قما دل مستحقان
طالع تو قماست نام پادشاه قماق که در عهد اسپکندر رباع دارد بود تو قما یی یا ول باشد تو قوماق
و از زانی تو قمار لوعی تیر که بی چکان باشد و بجای چکان کر بی باشد که از چوب و اسپنجوان باشد تو قما
الهی که بدان میخ گویند و نام طایفه از ترکان و برومی مشته حلاجی هم باشد تو قوماق و نه باشد چون عدو قما
و از قماق مندی و عدو جلقه سلاطین مغول است که اول تیان مغول خان و از ایشان انجمن باشد
اولاد یافت که ابوالترکست بعضی نوشته اند و ایشان ترک و روس سقلاب و خلع و چین و کاری و غار
و جز باشد لند از ترکان تیمار عدد اگر حساب بر نه گذاشته اند و موافق شرح نبوی صلی الله علیه و آله هم است
خنی نو دونه و عالم جده چهره راز و اراج سیمبر صلی الله علیه و آله عدد تو قوماق کتابت کنایه از ابا، علوی است
یعنی نه فلک تو قوماق نام درختی تو خوشش با کوی جوالا به و بعضی صدمه و جسم خوردن و و خرم تو قوماق
بل اسب باشد تو قوماق لان و باب و جل و باب تو قوماق اسباب تحمل دانه و با قاف شده و حلقه زبانه دار که
از این و پنج سازند مع الکاف مصداق تو کماک ریختن و با شمع و کاف عجمی که زدن تو کوماک و تو کوماک
پیکر ریختن و با کاف عجمی که زدن تو کورماک معنی است تو کورماک که زده زبانه تو کوماک تمام
کردن تو کوماک تمام شدن تو کورماک میوه و کردن تو کورماک تفت کردن تو کالاماک تفحص و جستجو کردن
تو کوماق باشد تو کار دانی پس کنایه یزید که بر سر قبر یا صحن خانه فرش گفته تو کال تفحص و جستجو تو کالی بروی
جمع و جمله باشد تو کال داغ باشد تو کاشش حد تمام تو کوماق تمام و کامل تو کون کرده و عهده تو کوماق
باشد تو کی دانه شبیه با زدن جوامد مصداق تو قوماق غ پر شدن تولد و راق معنی است تو لاما با

از راستن برای تعزیه تولاماک تبدیل و عوض کردن عموما در عوض کردن جواب خصوص تولاماق
بچیدن تولاماق و تولاماق چیده شدن تولاماق در ماق چیدن تولاماق برومی غروب آفتاب
و کواکب بود جواب تولاماق زن بی شوهر و اسی که برای تعزیه آراسته باشد و نیاز کوه خنده کا و ادا
نشد که در آخر الوان واقع شود چنانکه آغوش متول و فریتول و بغارسی جنگ و خصومت تولاماق و معلوم
از راستن اسب برای تعزیه و عوض کردن و توکلت کردن تولان بمغولی همیشه و هنرم باشد تولاماق
جمع و جمعی که با هداث فتنه چیده استان باشد یکدیگر را باین اسم اخبار نمایند و بمغولی خرگوش و معانی
مشقه از تولاماک هم دارد و تولاماق شیج و تاب و امر از چیده شدن تولاماق جمعی که در کین میباشد که
صین معالیکین کشاید تولاماق مثل باشد توکلت پر ریختن جواب توکلو روبا توکلو توکلت توکلو اجان
ماکول بود سوای غله توکلو کوهی توکلو کوم مینوع سر و دست که در جشها خوانند تولاماق یک بود توکلو
چاهی بود که بچوب از آن آب کشند تولون یعنی پر و ملو و تولون ای بدر کامل باشد تولی بمغولی آینه بود
نام پسر کوکچ خنجر خان که پدر بلا کوبا باشد مع الیم مصدا در تو موشت ق طول و ساکت در کین نشستن
تو موشتور ماق متعذبت تو ماق برومی باب فرو رفتن تو ملاق باب فرو رفته شدن جواب تو ماق کلا
چرخ و شاهین باشد تومان عدده هزار و هیر صاحب ده هزار لک باشد ده هزار و دین را هم کیوم
باشد و بخار غلطی که از زمین متصاعد شده روی هوا فرو گیرد و آن دورادو مان جسم کوند و لایات
کوچک و قصبات را کوند که در تحت ولایات بزرگ بوده باشد تو ماکمی اوزیکه باین و طرف اسفل چرخ
کوند و برومی جلوشتی را خوانند تو مروق برومی کست که بر پای مجوس بنند تو مشوق مغار بطور باشد
و بمغولی منی و دماغه کوه استعمال میشود تو موچی برومی باب فرو رفته تو زخان جل باشد بعربی خفاح الون
مصدا در تولاماق غ تیره و تاریک شدن تولاماق غ سر برهنه کردن تولاماق برهنه شدن تو کما غ
و توکولملاق نخ بستن و سر و دل سرد شدن تو کما رماک و ارگون کردن تو کما ریکماک و ارگون شدن
تولاماق شکیر کردن جواب تولان تاریک و مظلم و بمغولی شب و بمغولی شب و امر از تیره شدن و خیره شدن
و بعربی تشرار کا لطفه زده و کوه خنده و بغارسی نام شهری در خراسان و تولان حمام تولاماق همیشه فراوان بود
که بر سر هم چیده شعله و سازند و فعل مضارع مصدر تولاماق تو ناگون روز که نشسته تولاماق برومی اراکی
و بخل باشد و انا و کوبه ملوک تو بکت ساریت که بکت کوند تو نوز رستنی باشد که از آن حصری نازک

بافتن تو لیس قدر زنده اولین را خوانند تو لیس طار کشی و پاسبان شب تو کت کوزه دهن شک و بخی سز
یعنی بخ بختن و سرودن تو کوز خوک و نام پالی از سالهای ترکان تو کوز با لیس نوعیست از ماهی بحرینی
و لیس تو کوز لان قوری و تو کوز لان تو بکی بروی جل باشد بحرینی خفا تو کوز کوزه خانه باشد و
تو کوز بروی از دحام باشد یعنی کثرت مع الواد مصداق تو واقع یعنی سم ستور و سر پوشش هر چیز را گویند عموما
در برقع را خصوصاً تو و ر نوع مدی باشد که با طراف سیاه خیمه و الا حق کشیده شود مع الیا مصداق تو میا ق
شدن و با شباع فهمیدن باشد تو یغما ق متعدد است بحد و معنی لازم توید و با شباع فقه متعدی است
یعنی فهماندن تو یغما ق نیز انداختن و کد پراندن توی جن و جمع سرور و معنی تو غدی یعنی و معنی سم و
عین شنی را نامند و بروی معنی موی باشد و امر از سر شدن و با شباع امر از فهمیدن و بفارسی معنی انداختن
تو یغما پرند از کج شک بزرگتر و آنچه سر چه نامند و امر از سر کردن تو یغور و ویر شوند و پیر دانی
تو یغور نوع عقید هر یک از جنس طیور و باز سفید هم گویند توی قوشی تو غدری باشد که کثرت تو یغور
کرند و انی تو یغاق سم و ناخن ستور تو یغاک خربزه نیم ریس باشد تو یوق جناس که نوعی از صنایع بدیعت است
و بحر تو یوق وزن مل مدیس است مقصور تو یوق غنیمت باشد یعنی آنچه باب مسورات التا مع الیا مصداق
تیرماک لکزدن و بازون تیرماک لکزدن شدن تیرماک تیرماک حرکت کردن و جنب پند و در
متعدی است تیرماک مفاعله است تیرماک متعدیست تیرماک دست و بازون و طبعان جواب
تیرماک تیرماک است که در مضموم کشت تیرماک راه بسیار راست تیرماک تیرماک صاحبش
تیرماک لک باشد تیرماک و اندازین چه فرق سرو مل لبند تیرماک تیرماک که از سم ستور و کوه الحاد آن باشد
التامع التما تیرماک لکزدن تیرماک مفاعله است تیرماک متعدیست و لازم هم استعمال میشود
تیرماک پاره پاره کردن و پند زنده کردن متعدیست و لازم هم استعمال میشود تیرماک از هم پاره پاره
شدن جواب تیرماک تیرماک است از هم در رفته و پاره پاره تیرماک لکزه باشد تیرماک تیرماک تیرماک تیرماک
که هر لکزه است تیرماک شخصی که در حالت مرض نزل و تندی و شوخی زیاد و بر ایام صحت کند الزام مصداق
تیرماک چندین مطلقاً و جمع کردن تیرماک متعدیست تیرماک چیده شدن و جمع شدن تیرماک زنده
کردن تیرماک زنده کردن تیرماک نصب کردن و راست کردن ضد خم کردن تیرماک نصب
شدن و راست شدن تیرماک مواخذه و پرش کردن و چوب پستون را بجای راست کردن و کد آن

تیر کشاکش رویت یکدیگر و قطار از عقب بسم رفتن تیر لاماگ عرق کردن مریض و غیره تیر لاماگ متعدی است
تیر ماماچ چکت و ناخن زدن و خراشیدن تیر ماماچ و تیر ماماچ با چکت و ناخن چیدن و با لادن
جوامد تیر عرق را گوشت تیراگ درخت سپیدار و پستون خانه و بفارسی جاب باشد که بروی آب
جوشان و روغن جوشان بهم رسد تیر ساگ بند و مفصل ساعد تیر ساگ پرش و ندرین و برومی مسجی باشد
بی ساق که در زیر مسجی ساق دارد پوشند تیرم خاتون بزرگ باشد تیر ماماچ ناخن تیر و لیتی الی بود که
در یک با او هم زنده تیر می پوست حیوانات یا قشر فواکه و نباتات تیرین کجایی شنبه بدر منته تیر یک ننده
تیر کلک زنده کی تیر کلک ای یعنی بزنده کی تیر بل جان و حیات و امر از زنده شدن تیر بم خوشه بود که بعد از
دور زراعت در میان گاه بماند تیر می خوشه چمن تیر یک عین باشد مع الا مصداق تیر ماماچ مهره شسته
تیر طماک مهره برشته کشیده شدن تیر گنماک دور زدن تیر کند و رماک متعدی است یعنی دور دادن
و دایر پاشن تیر لاماگ برومی تجسیر کردن جوامد تیر زود و مسیر و امر از مهره برشته کشیدن و با شباع
زا نو و بفارسی یعنی تیر ک سر کین دواب و با شباع صدانی که بزل و پشته از دهن برانند تیر کین
اسب که بعربی غنان گویند و امر از دور زدن مع لیتن مصداق تیر کینماک و یکسند و رماک همان تیر کین
و تیر کند و رماک باشد تیر کاری یعنی معکوس شدن مع لیتن تیر کینماک سوراخ کردن تیر کینماک سوراخ شدن
تیر لاماگ بدن ان گرفتن تیر لاماگ یکدیگر را بدن ان گرفتن و با یکدیگر خیزی را بدن ان گرفتن جوامد تیر
دندان و آهنی که بریزگران بدان تیرا کتیش سور کو برومی مواک بود و تیر ک سوراخ میشی ماده و دخی
مع الفاعل تیر کتیشم نرم مع الفاعل مصداق تیر کتیشم و طماندن و تعلیق و تعلیق با زود حام و تیر
بجانی طپیدن جوامد تیر کتیش از دحام باشد مع الفاعل مصداق تیر کتیشک و دختن و نصب کردن و غرس کردن
درخت و بلا شباع با کاف عجمی خوردن خیزی بچسبند ی از قیل تیر و نک و زخم و امثال و معنی رسیدن
و از بدین یکشماک با هم خیب طی کردن و با کاف عجمی بلا شباع تبدیل و معاوضه کردن و یکدیگر گردان
و طاقی کردن و جنگ کردن و یکدیگر بلا شباع و دخته شدن و نصب شدن و غرس شدن درخت
و پسته شدن و یکدیگر رماک رسانیدن و یکدیگر رماک دور اندیدن و نصب فرمودن یک تیر ماماچ ساکت و
خواموش ایستادن یک تیر غور ماماچ ساکت ساخن موش یک تیر ماماچ دور زدن و گردیدن یک تیر ماماچ
دایر ساخن یک تیر لاماگ غلط نیدن یک تیر لاماگ غلط نیدن یک تیر لاماگ و یک تیر لاماک غلط نیدن یک تیر لاما

وینکلا شاکلیک تر تر نگاه کردن و راست ایستادن جواید یکت از آوات تشبیه است و در آخر الفاظ معنی
و معنی ساکت و خاموش و معنی فربه و شها و معنی تحت ضد فوق و معنی کاشکی حرف تریجی برومی و امر از
و امر از خوردن و معنی تصادم و امر از زیدن و با شباع که معنی راست ضد کج و امر از دوشن و امر از نصب
کردن یکک برومی پاک اکنون و نهال سایر اشجار یکسان خراب باشد معنی شوک تیکدی موزه که از پوست و مند
سازند و معنی رسید و بضر خورد و از زید میگردد و اطراف تیکر و معنی اشها و حتی استعمال شود یکلاک
خفطک برومی چرخ عراده تیکر مد و تیکر مان است یا باشد تیکش خیاطت و پاکت عجمی یکدیگر رسیدن
و طاقی و به هم خوردن و جنگ کردن و از زش تیکشجه یا هنگام ملاقات و رسیدن یکدیگر تیکلیک
دوخته شد مع اللام مصداق تیکک سوراخ کردن و چهری را خط خط و شره شره کردن تیکک سوراخ شدن
و شره شره شدن تیکک مان و تیکک مان خواستن و طلب کردن تیکک مان متعبد است یعنی طلبانیدن
تیکک مان خواسته شدن تیکک را پاک دیوانه شدن تیکک را پاک دیوانه کردن تیکک را پاک باز آیدن
چشم در انتظار و اطلاع نظر کردن جواید تیل بر طیور و امر از سوراخ کردن و شره شره بریدن و با شباع
زبان باشد تیکک دیوانه لیک جنون و دیوانگی تیکک ترجمان باشد تیکک حاجت و مسئلت باشد
تیکک بچی که را باشد و بهادر و دلیر باشد تیکک سوراخ باشد تیکک اثر پای سب و نشان در جاذبه
تیکک قلم بریده تیکک مراد و تیکک و تیکک مع الهم یتیم کل کل و در فارسی یتیم کار و اسپر و انجی کن
و اندوه و بیت بر برومی حکومت ولایت کوچک که در تحت ولایت بزرگ باشد و بفارسی حدت
و غمخواری یتیمی بپ یعنی هست یا نیست حرف ترین است یتیمور آهن و نام پادشاهی تیموریکان
فارسیست نه بهلوی که از آهن و فولاد ساخته بر سر راه دشمن بریزند و بفارسی خار و خشک و نام
کیایی که خار خشک گویند تیمور چاودر بند را گویند تیمور قازوق منج آهنی و نام سار و جدی تیمور
مردی که نازد پروبال برآورده باشد تیمور بالین لقب پدر سلجوق و تراک بسبب شجاعتی باین لقب
نامیده شد مع الهم مصداق تیکک اسایش و آرام کردن برومی سخن گفتن میند و رمان آرام دادن
برومی بنشین و آوردن تیکک مان شنیدن و بنور سخن رسیدن تیکک مان و یکشتور پاک سخند و
موازنه کردن تیکک شاک و تیکک شاک سخند و موازنه کردن تیکک شاک با یکدیگر سخند
و موازنه کردن تیکک مان مساوی شدن تیکک شاک مساوات جتن و با هم مساوی شدن

جوامد تیغ آسوده و آمیخته و میخوگشت و آسایش و و صفای آیت قرآنی نیک برابر و مساوی نمک
کفو و همما نیکماش لیک برابری و همما نیکگری پس جاب باری نیکگری لیک یعنی خدای نیک
نظر و کفو نیک لیک برابری و دای قیما غور و پتراری نیکگری در مایع الوا و مصا و تورا مالک و دوشن که
بطریق کوب باشد و یخ کشیدن تورا مالک متعدد است یعنی دوزانیدن تورا مالک و تورا مالک و دوشن
جوامد تورا مالک کرد و دوز و خوب و میل آندی که بر وسط سنگ زیرین دست است یا محکم کرده باشد و یخ
اشترخوار باشد و توره قوی لغای یعنی شتر مرغ جوامد قیماق بالا شمع منع کردن قیماق منع شدن جوامد
منع بالا شمع منع باشد باب الف مع الحیم اجا و جلیحه یعنی غایت و نهایت و وزن و مقدار
با چم غمی گویند که کلا که یعنی یکجا پس بر این دچی یعنی چند و هر چند و لغاری علامت تصغیر باشد چون
با چم الحیم مع لیا چایم لغ و چایم قلیغ تا شن دودین و دوا شن و غارت کردن و شمیر زدن و زخم
زدن و بریدن بضر و واحد چایم با یکدیگر دیدن و دوا شن و یکدیگر شمیر زدن چایم لیا و شن
شدن و ماخت فرمودن چایم لیا با دوشید ببارف و باران و زدن چایم لیا با یکدیگر
شمیر زدن و تیره و بند و کردن چایم لیا برومی دست و بازون جوامد چاب برومی پس و دیس
و امر از دیدن و دوا شن و ماخت کردن و شمیر نو اختن و قطع کردن بضر و واحد چایم برومی
بهر و عطیه باشد چایم لیا دایم بازنده چایم لیا باری ریزه چایم لیا پس زنده و پاره چایم لیا و چایم
بر غشیم کم بازنده و سرعت رانده چایم لیا حلاج و برومی کیسه قیماق کن باشد چایم لیا که از خن و خن
و خوب سازند چایم لیا شش نبرد و تیره و بهم شمیر زدن چایم لیا ماخت و باز و باد شدید ببارف
و برومی سب سیاه تیر و دوست بهم زدن چایم لیا چایم لیا غار مکر حق برومی چایم لیا دامن قبا و با
چایم لیا که در صورت علامت زخم داشته باشد چایم لیا برومی رفت و اسلحه الحیم مع الوا مصا و تورا مالک
و چایم لیا قلیغ و دوز بهم و دیگر بتن و سر حیم آوردن چایم لیا بر کیدن جوامد جت قوی اند و مایه که
ایشان را غریب زاده نامند و کار ایشان اشغال خیده باشد و با چم غمی کنار چایم لیا کلیم خیمه و آن
شماره نراخی است که بر سر ستون خیمه گذارند و شریک و بهم چایم لیا برومی خیری دوشاخ و لب
چایم لیا رو چانه چایم لیا که از چایم لیا برومی چایم لیا که از برای حساب خط بر آن کنند یعنی خوب خط چایم لیا
زین دره و تیره یعنی با سوار چایم لیا غار بار درخت تیره چایم لیا دام صیادی که از خوب سازند و

چهار بر روی غارت و ماتحت چاقی سه پاید که خنک آب زان او بر نند چسبک او بی برومی پد بطری بقای
کبر پد جاسیلو برومی سکاف باشد جواد حج نقیده باشد از شاخهای نازک پد باقد و بدان هابی صید
کنند و بفارسی جنبه و بنیزه کار بود چمکت شجره باشد مع الدال چادر خیمه باشد جادر نوعی ارکنجک و
بفارسی سحر و نیز کت جدو تاشی پشک ید جیدیک برومی مسجی باشد ساق بلند مع الاء مصادر چار لاما
چار زدن چار لاما متعدي است جواد چار آوار باشد و پس طایفه از لکریه و باجم غمی برومی نوعی از
باقیه باشد بدقاش و بفارسی داش نغال بری و مخف چهار جوی هره و رخساره بود چار بود و چار ماره
کلیغ باقمه بدقاش جبر جرمین بدان خور و گنند چرچی برومی پیلور باشد چار قب غل زرد و زری که در
کرپان و اطراف دامن نغان بکار برند و نغان هسم باشد چرکی نوعی از پکان مخروطی چار که
شاد و ان خیمه و خرگاه و برومی نیمه کوچک که قلندری کونید قلندری کونید چرم پوست بود چون آهو
چاروق پانسنر امین باشد چرعی برومی سپاه مخفف چریک و چرعی لیک یعنی سپاهگیری مع این
مصادر چاشماق مضطرب شدن چاشیرماق متعدي است جواد چاشار و چاشش و پاش از اتباع است
یعنی برکنده جسته طنبور بزرگ و بفارسی طعمه و طعام اندک جش جمع جش ضیافت عام مع این مصادر
چاقلاماق تصور و کان کردن و ملاحظه وقت کردن جواد چاغ وقت باشد و صبح و در پست چغای پیر
دویم چسبکیرخان چاقاقاق شخه آلا چوق پوراخ دار که چوبهای آن از آن که زد چاقان مینولی ریوید
و یعنی غیبه باشد چاقاقاق آرنج و بند و پست چاعد اول فوجی که لشکر را راند و از لشکر خبردار باشند
چاقلام برومی اواز باشد چاقیلغ قدر و اندازه و چادوتی و صحبت چاقیر شراب باشد چاقیر غره سیان
بفارسی شاد و ان مع العاف مصادر چاقاق کردن جانوران و بدکونی و سعایت و فولاد و شش
و چاقاق زدن و درخشدن آتش و برق چاقیقاق کریده شدن و سعایت کرده شدن و درخشدن
و درخشدن آتش و برق چاقیقاق بهم خوردن چاقاقاق و چاقاقاماق منقلب شدن و بهم بریدن
چاقاقاماق و چاقش و رماق متعدي است چاقیلد اراق ترکیدن چاقیلد اماق متعدي است در مثل آه که
سین فاشا و دکت چاقیلدات باغیری اولفان تپسیر جواد چاق چاغ باشد چاقار و موصی که در پرون
شهر بند قلاع جمعی در اینجا محوطه و حصار ساخته کنی نمایند چاقا قاتل باشد چاقی لانای اشلاب
برهم خوردن چاقاق آتش زنه چاقاقشق اشلاب و برهم خوردن چاقیر شراب و ازرق چشم و روی

برخ است یعنی صقر چاقیر قانات نوعی از مرغابی جاقیر جی برومی جلاد باشد چاقیل برومی سنگهای بریزه
چاقیلماق کنگ باشد چاقیلماق چوب آساکه آب بدان میریزد و صدای میکند و شخص بر کو چاقیلماق و بر
آوازی که از بسم خوردن و دوزخ هم رسد چاقین برق باشد و لمعه برق و آتش مع الکلی مصادرت
که ده عقد و سجالات و بروات و قرعه چکچشم مست و وال چکدیری برومی نوعی از کشتی چکچ برومی
کوچک و قصبه از مملکت روم نزدیک اسلامبول چکین یارانی و نام جانی در حوالی اندخود من محال
بخ چکچ موزه چکچ و چکوش آلت زر کران و مسکران و آن معروفست چکدیریک خسی بربی و نوعی از
میوه که در کوچه های فرغانه باشد و بجاف عجی شده و شقه دو طرف پشانی چکی برومی وزن باشد
که مساوی صد و چهل حقه باشد حقه چهار صد درم برومی و هر درمی چهار دانه شقال چکین سبز و
کیا و بوتهای که از ابریشم دوزید و بقلماقی گوش باشد و بجاف عجی دانه های سیاه کوچک در میان
شکونک زار بهم رسد و دم تیز و دم آلام مصادرت چاقیلماق و چاقیلماق نواخته شدن چاقیلماق و چاقیلماق
بهم نواختن و کوشیدن جالامانغ اخبار کردن و باجم عجی چشم از چشم خیره کردن جواد جالامانغ
منکول کلاه جلایر طایفه از اترک چال ریش و مو و اسی که موسی آن سرخ و سفید باشد و شربچه و
ابدوغ و امر از نواختن و برومی امر از دیدن و بفارسی کوال کردن فاز و آتش سانه و مرغی که بربی
جباری کوبیدش و نام دبی از فروین و نام دبی از بدخشان و بزبان هندی هر چار کرده یک چال شد
دور یکفرغ و بعضی رفتار و نوعی از ماهی چالار کپس باشد که بدام عکبوت افتد چالار کپس چاک چال
چالاعای مرغ موش کیر و طایفه از اترک و بعضی توارم و بنواز و بنوازی و نواخته چلب برومی اسم جاب
باری و بفارسی سنج و شمار خانه و فتنه و آشوب چکچ کیفونانی است نازک که دروغن یزد چالیا
و چالینوع جانی که آب افاده و کل شده باشد چلبی برومی نویسنده و شاعر و خوانا و دانا و طریقت الفیض
چالغور برومی ساز بود چالک چیت و چالاک چالغونین بهشت خواهد چال فوطه و دستار سر و نوعی
از شرب که از طلا طین دوشه در وقت سواری بر فاشن زین دوشه و بند و بان آب خورد چکچ سهر
مرغ و لوله که بجلا نصب کرده علامت پهلوانی است چالچی چالچی باشد و برومی فرو رنده چالین
کوشش و امر از کوشش کردن چلین سهر چندر و چمده را کوبند که پدر از چینی و مادر دیگر باشد چالین و چالین
جلف و تند چکچ برومی فولاد چوهر چلیم حسن قیاده و درستی ترکیب چالین آتش زنده مع الیم مصداق

[illegible]

و چو پور و شمایق از پی هم داز شدن چو پور و متاق تعدیت جوامه خوب ثابت و موافق و مبنی
خاشاک چوپان شبان باشد چوپان الدانان تریکی توران چوپان الدانجی تریکی روم نام مرغی شله
شیده باشد و بفارسی شبان فریک چوپان خوشی نام مرغی کبود مایل بزرگی کوچکتر از کجک است
چو کوچک کجک باشد چو پور موی بز و کوفه و جنگل بر درخت چو بوق ع شانه تازه و چوب نازک
باریک مع التا چوت شیشه بخاری مع ایچم چو نمک و چو نمک کلک شیرین و لذیذ کردن چو چوگان
و چو چوگان کلک مزه دریاغن و شیشه لذت خیزی شدن جوامه چو چوگان طرف سفالین چو چوچک
خوک چو چو ک شیرین چو بی معنوی ناکاه و نام پسر کوچک چو کجک خان و در وجه تسمیه چنین گفته اند که چو بی
در راه بود آدم چون راه خوف بود و بمجال ترتیب کمواره نبود قدری آرد خمیر کرده او را در آن خمیر
که اعضا بدر دنیا دید نام چو بی کردند که ناکاه در وجود آمد آنجا چو بی بسیار مع الزام صا در چوگان و چو چوگان
پوشن و بجهت سجدن تفت آتش و هوا پوست و مو و امثال از چوگان ناکاه و چوگان کلک سجدن
و در هم کشیده شدن و سیاه و سوخته شدن از شعله و تفت آتش چو و مان و چو و مان کلک و چو و شمایک
و چو و شمایک پسیدن چو جره زینه هر جانور و زینه بز و بازغی و بفارسی کوچک هر خبر و شجاع
و دیله و نام سازی و قرینه از قران شیر از چو یعنی کجا و قیسم و بالکل و جمعیت و اجتماع چو به تخته نذر باشد
چو رن برومی ناودان یعنی منیراب چو چو چوگان افغانه چو و دوک برومی کجا بی برکت آن شیشه برکت
کرض بفارسی زو فر چو رفا طری که تیش و سب تر از دمان او پست و راست در آن کنند چو چوگان نوک
و چو چوگان سیاه سوخته و پیچیده و ترافه چو و دوک اوتی جبه الودا چو و دوک پسیده چو و خد شمایک
و با چم بوزن نوره چنری موافق هم چو بی مثل چو بی کنیزک باشد مع الزام صا در چو چوگان و چو چوگان
از هم و اگر دن و پرکنده کردن چو و دوک و چو و دوک کلک و اشیدن انهم و پرکنده شدن چو و دوک
و چو و دوک کلک عطیه کردن جوامه چو و دوک عطیه چو بی که در وقت زراعت بر کردن کا و هنت
و با چم عی حکم و منکله کلاه که قلمایه دارند چو چوگان اشنان و الود و رد الو که تازه بسته شده باشد
چو و چو چو نام پرنده کوچک چو و چو نام باشد الفاء چو و چو چو باشد مع التا صا در چو چو
چو و شمایک کا ویدن و کا و شش کردن و گردان کردن چو و شمایک کا ویده شدن و کود شدن است
چو قلمایک زیاده شدن چو چو بسیار و منکله کلاه قلمایه و بهین القاب و لاه قلمایک را در نامجات

سلاطین باشی چوقلوک او پس سیک اولوغ نوره سی نویسنده چوقال برکستان اسب چوقلوک پوست
سرخناب که جمع کرده آنرا پوتین دوزند و معنی افزونی و کثرت و معنی منکله در چوقالار که زود نمود و چو
کودال مع الکلی مصادره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
نورث و خوشه انکور و آنرا با سبب بنده و آرد کرده و پزند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
و سوب چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
و مکران و بحرین مطرف چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
بنی اسب چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
میان و دوه آب و بنره یابی و آب و بنره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
مع الیم مصادره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
نقطی باشد که از برای مبالغه معنی جمع و تمام آید مثل نورین چوم چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
کلو بنده زمان چومان کابل و قبل چومی پراهن با هر دو چشم عجبی فاشی بزرگ که از خوب و پس باشد چومو
آب بازی و معنی آب و سر و چوموس نوعی کفگیر باشد که از یک بدن طعام کشد چوموشلو
خطای نام از برای مبالغه مع الیم مصادره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
موی و پشم را گویند و بفارسی محسوبه نظم و شعر چوموشلو فاشی بزرگ که از خوب و پس باشد چومو
بنی کمت چوب در لغت مغول چودن بخر باشد مع الیم مصادره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
عجمی کرم شدن چوله جوین آهن کروات عجمی چوب با اسلحه پوشیده نی چوباره های منکان و با پای
عجمی اسبی باشد که کله های رنگ دیگر در اعضا داشته باشد چوبان دهن و قروح چوب بزرگ و معنی بانی
بنی خنای چوب کار با نام اسب چوبین کپس باشد مع الیم مصادره چوقالار که فروشانند چوقالار که فروشانند
سراختنشت نیش کرفتن چومو چوب کفنت کا شغری کنار باشد و برومی حصار و حایط که از چوب و

ساخته شود و امر از ورش کردن حقوق شخص ترش و منقبض حکم بمعنی شیطان مع اجم حجاب و
 صحن عاقل و فزانه است چچا دب طایفه از اوزبک که حکمت شکوفه و آبله چچه در سمرقند بمعنی و در خوارزم شهر
 بزرگ چسب که شامه و دنبه کوسفند مع الدال چد اما ق قمل کردن جواب چد است سمره و امر از چکل کردن
 مع الزا، چرمیاق زدن و نواستن سیلی و چوب نازک بر عضو پنه چرتیاق مضراب زدن و پاکتی تی
 حجامت بر عضوی زدن و دانه های مغز را با دندان شکستن چر عاقل عیش و نشاط کردن چرم باق
 چچدن چرم با شامق و چسب با شامق و چرم با شامق چچه شدن و چرم با شامق معنیت یعنی چچان
 چرمیکامانگ لکتر کشی کردن جواب چرم باوه و مل و سمره و باجم عجم بهم با بمعنی می آید و نام برنده که با فوج و
 دسته پرند و نام رودخانه که در مکتب باشد و بخارسی پوست کوزن که دباغی شده رنگ کرده باشد
 چرمی چرم و شکل و رخا و چرمی یعنی منوب شکل چرمی برومی بهید برده چرمی برومی کا زرد
 یعنی قصار چرمی که بدن نه از دانه جدا کنند و بلغت اهل روم چرمی حرکت جانوری شبیه بلخ است
 در آب تانها در علف زار صدا میکند چرمی فالکنت نام عسکر گاهی و صید گاهی و سیر گاهی در هرات
 چرمی عیش و عشرت بود چرمی کا و چرمی صف و قطار و نوع کاری که مردم حلقه زده و خوش را
 میان گیرند و باجم عجمی شاد و روان و خیمه و خرگاه و برومی خیمه کوچک که قلندریش نامند چرمی کا لکنت
 سگک و سگک و باجم عجمی صاحب خیمه و خرگاه چرمی حرکت بود چرمی برومی شراره آتش بود چرمی
 ریح و نم و امر از چچه شدن چرمی شلیخ چچه شده و سح و خم دار چرمی مصدر راحت شست زرع در
 زرع کردن باشد چرمی و چرمی چمی لکتر باشد چرمی از اوزبک که خوانند که راهی کویوند مع الزا، مصداق
 برومی خط کشیدن چرمی کشاکش کردن و دوزن بلغت روم جواب چرمی و امر از اتباع است حدی
 که از ریختن و چکیدن روغن و کباب باش بر خیزد چرمی ریز با می دنبه کوسفند که بعد از که آشن
 بریان شدن در طرف با نذ چس رطوبتی که برومی در خان نمخ شود مع این چخماق برومی مال
 شدن چخماق معنیت جواب چخ فریاد و غمتان باشد و باجم عجمی جایی باشد از چوبهای باریک
 ساخته باشند در پیش در خانه یا خرگاه نهند چخمان مغلط باشد و باجم عجمی خانه زاده چخه پراش و پری
 که سلاطین بر سر زند چخ می باشد چخت برومی دانه های که برومی زمان حامله بهم رسد چخیر بک
 نیم بران زیده سخت شود و سگک آتش بدان رسیده بهم کشیده شود چخیر برومی صد بود چخند

علاوه بود که از گردن فوشش آویزند چنگله و زوری که برای دفع بار زنده می شود و جمیع بر روی بسته و کربا
که بر آنجا چنری بسته سرش را که در تن مع الف مصادر چنماق بر آن چهار باق متعدیست چنماق با
یکدیگر خوش بر آید و جوامع حق لفظی که سکت را بدان و امر از بر آید و پیرون چنماق چنری که نمید
بریشم بدان ریند و در دولا به که از بد چنماق کسی چرخ را بگرداند چنماق یعنی در آمدنی حقوق در آمد چنما
یعنی چنماق چنماق محل خروج از سکت می بقضای وسیع مع الکاف مصادر چنماق کشیدن چنماق که سکت
چنماق که مفعله است چنماق که انفصال است چنماق که چشم باز ماندن از سکتی و مانع جوامع حکمت نمیدان
چنماق که نمیدان و بار بحر الباق بود چنماق که روی نوعی از سکتی باشد چنماق که می است در آن دانه های
ریز باشد مثل دانه های توت و رسیده آن سرخ و تیره و ترش و شیرین و گدازه آن بقدر سیری سیرونی
گویند چنماق را بانی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
بسیار صحافی چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
شکلگون زار و سردوش و نبات اسطوخودوس مع اللام مصادر چنماق بقولنی خواستن و طلب
کردن و راندن چنماق بر روی دیوانگی کردن چنماق مفعله معنی مانند میکند چون آغوش یعنی سفید و جام
عجمی مفر کرد و را گویند و سکتی روی اسف و پرند که تیکو گویندش و تل کشند چنماق نباتی است بر روی میوه
آن سرخ و شیرین چنماق یعنی بقولنی راندن چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
گویند چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
که از پوست آن پوستین سازند چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
و از چنماق راندن و کت و پوی علی طوق قرا براق و آن حلقه آهن بود که بر گردن مجوس هند و جاکم
چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
کرفش جوامع چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
النون چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد چنماق که سکتی باشد
که در دوسه باز و مرد دست یکدیگر را گرفته برای عزت عروسی میرقصند و میرقصند و میخوانند

چنگیز پادشاه پادشاهان و نام پادشاهی معروف که نام اصلی آن تبوین بوده و چنگیزی یعنی چنگیز
و بعد از آن چنگیز استهرا یافت که صیغه جمع است و وجه تسمیه آن حکام پادشاهی الواد مصادر جلوتما
است که کوئی و بدین چورماک گردانیدن چور و لماک گردیدن جواد چور و کج چو چنی که در راه با بود
و برومی گرداب چورنی و چورمه همان چاور دی و چاور مد باشد چور و کج باشد چور برومی اکوز
رئس صحرائی چویت برومی نیل باشد که زکریا بکار بر چوریز کو بی مع الهام چور برومی شبنم و ترشح و باجم جم
بنفاری غیر مستوره جی هم بان و مشق و علامت اسم فاعل مثل العوجی و باجم عجمی هم علامت فاعل است
مثل کورچی و از مقوله تسم صورت نیز آید جان دشری که از خانه پدر با نام زد مصاحت کرده استن شود
و بخانه نامزد آید و باجم عجمی عجب چه آلبا لوجین شکر باشد اما بشو حرس ضایع و نابود حق لوسی
بنفاری مرغ حق کوی حولان سال گذشته که نمایه از نوروزی و باجم حسیج سالیانه کتاب انجا، المصنوع الف
مصادر خاتون بانوی بزرگ و زمان اکابر خاشه مثل باشد برومی بن پوش اب خاقان پادشاه
پادشاهان و پسر پادشاه عمو و پادشاهان من خصوصاً خان که قصر پادشاه روم و کسری پادشاه عجم و پسر
پادشاه هبند و خان پادشاه توران و پسر پادشاه کج و کسری پادشاه تاتار و پسر پادشاه مین
خان یک نام نوعی از بازی باشد که در آذربایجان آن تورمه گویند خان یعنی پادشاه پستمل رکان چون
سلاطین روم از ایل رکانند آهنا خود را خان نامیدند و بعد از آنکه بخرسان و حجاز مالک شدند سلطان
هم فروزدند چه سلطان در عرب یعنی پادشاه است و پادشاهان دیدند که در روم پادشاه را با امر اطلاق
می کنند آنها هم برای خود خان و سلطان خوانند علی رغم هم و پسرند کورکانه هم خود را پادشاه و اکابر
خان اطلاق کردند و بنفاری خانه و پسر او را بطوعل و شان بنور خا ملک می معروف چون دار الملک آن
و صفای او و غی از او یکجه خیمه استر سوار می یا بار کشی خوال جوال بزرگ برومی چل برومی آهاری که برگانند
یا قاش مبالند و بنفاری نوعی از صمغ که مقل از رقی است حنا خط باشد خشان لباسی که از دو طرف چاک دارد
و برومی قبا خله بقلاتی پویه و پیکش خلیج طایفه از تراک را گویند در عهد اغوز خان فرزندی از زن
پاسی متولد شد آن با صغیفه سبب شد آن قوت از قهار باز ماند لاجرم سباه توفت کردند درین شهر
دیدند که شعالی مدرومی گرفت شو بر زن چوب بشال انداخت و دزد را گرفته کباب ساخته و بر زن داد
و خورده و شیر بهر ساند اغوز خان ازین قضیه مطلع شده گفت یعنی کرش بهان و بکثرت استعجال

لفظ بتبدیل یافت خلق نام شهری از ترکستان خلد بزه و بزرگالتهج زخم مملکت و بفارسی صبیح و طبل
وضع و سود و عیش و طرب و ناز و کرشمه خنجره شاخه نازک و بفارسی آوازی که هسنگام معاشرت
از پی آید مضیبات مصداق چو لقا بروی مرده از کور برآمدن الدال خود گو که خور و بفارسی برین
حال از آموز نا ملائم و در سکت و حسد و قهر و خشم و خجالت و شرمساری و از زدگی و غش خوردن و بجا آزار
مصداق خور و لقا و تفریق کشیدن در خواب و بجا خور و بروی نزل و مزاج خوران بروی دست یکدیگر گرفتن
و قصدیدن غرور و ایوکی بروی مرغی که آغاج و لکن میگویند شین مصداق خوش لاشماک و دع
کردن است کسورات انعام مصداق خیر لدا پاک خورنه خواب و صدای بیاع و کلاب از قطره و خرخر شخص
خیر لدا شماک متعاطی است خیر لدا تفاق تعدیت و بجا خیر نیر بروی در دور از نر باشد خیر زه بروی
اکبت باشد خزان اهل و عیال این خیشل بروی زیور عورات مع ایلیا خینا خاکه بردست و مانند
خینا این خابسته و نام محلی که ممکن لکنیزه در آنجا باشد مشقعات کتال الدیه لاما ق کشتن و هلاک شدن
در لغت روم جوامد و ابلان گو و باشد یعنی جیل و بقولی دمل و قرحه و بقور سز زشت و طعن و چوبی که چو لقا
یا بدان گذارد و رنگی که برای دفع ضرر پش بر باد مانند و بقود پسته و فوج و بروی چرمی که از میان
کشیده یعنی با بقور و ابوسون بمغولی مکت باشد مع انی و انی یعنی دیگر و خیر کجشک رپسج مع الدال
و او ایدر باشد دوک و دوک کثیر باشد و بفارسی لاله و اکمه دده بروی جدید ری و ماری و میلاج و
جانوران درنده و کثیر مطلقا و کثیری که از طغی خدمت کسی کرده مع الزار و اریماق و جوار شدن
و رو کردن و اریشماق و اریماق باشد و معنی باب متعاطی هم باشد و اریماق بروی دلکشند
در یماق بروی جمع شدن و اراجیشیه و ایام و بفارسی سپر داراب معاصر اسکذر و دردی که دره خم
نشینند و اریماق بروی جمع و انجمن و دروغه حاکم جبر و شهر دیریم ایوئی بروی آلاچوق مع این دپس
و گرمی بروی محض و دوس لفظ زاید است که از برای مبالغه مخصوص دیگری موضوع است مثل بوس یومری
و بات یاسی مع این مصداق و اشیر فلانماق لیکیدن ستور از ننگ جوامد داس ننگ باشد و سرون
و در و معیت و بفارسی کوزه مغال نیری و ایضا بفارسی کلیسا یعنی داغ نشان و کلی که از ریختن آب
و شراب و امثال آن در جاده بجم رسد و بفارسی اول معروف و بفارسی مضمونی که شاعر در چند جا بنده
و اغار بمانای حکمت و حیرت باشد و افان سیایه آهنی و غسل عیار و مکار و هر امراده داعی یعنی که

و الا و قتی برومی در می که باران حب الغار باشد الکاف مصادر و کشوراک تبدیل کردن جوامد و گلبنت برومی
 نهایت و غایت دیکت یعنی مانند و اگر بی برومی مدور و کله قبا ی استین کو ماه که بر بالای لباس پوشند
 و کلو برومی نوع و دست در را گویند که نه و کلو یعنی چرنوع و آن مقدار که برومی قطع و کل برومی یعنی نیت مع اللام
 مصادر و الدال اما قی به نیت چیزی خسریدن و پنهان شدن و الدال همشاق و الدال الافاق و الدال الال
 باشد و الدالاق برومی غوص باب جوامد و ال کف و نیت دخت پند و امر از فردن باب و حرنی از حرد
 و بغار سی عتاب و بعرنی تمیذ لام را بهما و عشو کردن دلاق سبز زعفرانی طحال و الا و هر طحال الای
 مغولی دریا و غول بزرگ و اهلک و رقبات دیوانی که بموجب و رسوم لشکریان متعلق باشد و الا ایلام
 نام کعبه مغول در شهر جاد و واقعت که در سمت شرقی و جنوبی خطی میباشد از خانه بالغ تا آنجا یکم پاره است
 و الیای پری باشد که توشیحان جوان را بدان طلب کنند و الدال پشت سر و عقب هر چیزی که در آنجا پنهان
 شوند و الدال عای مرغی که بال آن سگشته باشد و الدال یر برومی شاخ در می که خوابانیده و خاک بر آن ریخته
 که بنهر شود تا از آنجا کنده بجای دیگر نقل کنند و الدال موج العلاب آب و مواد البغی برومی خواص باشد
 و الیو مغولی شانه و دوش و لوجه برومی دانه که میان کندم زار روید و پیکر باشد و لوجه طوغان برومی
 مرغ خوشکیر شنبه شاپین و اما رلوق مایه هر خرد اهل برومی برکت تنباکو و امور یکنانی خاریست سه پهلوی
 بعرنی خشک و امیر که و د امیر اکتی و د میسر او خشی باشد که در اعضا بهم رسد و خارش کند و پوست بر
 بعرنی قوبا و بغار سی بر یون مع انزون دکل رو بر و نشستن و بغار سی با کاف کسور دیوث و ابله دانه بور
 برومی نوعی از زخم است که از بن باخن بر می آید و آیشیتن برومی ند اگر و مشا و ره الواو داو اول با و ند
 که بهوا را تسره کند داو و دلفا و داو و دلفه کلا و خود ایلام و او یا زه برومی همشیره مادر بزرگی بعرنی خاله
 و این مغولی دشمن مصروفات الدال و دوبردون صدای کوفتن باو چوبی که جزاوه در وقت باقش قماش
 بر بالای آن که آشته بجرکت آید و دوبرد راست محض مع اقامه و تو پهن رهن و کرد و دو نور استر قبا
 الدال و داغ لب باشد و دو دکن مای بعرنی فرما ریح الزام مصادر و در بسلما برومی سوان باشد
 و دراق محل اقامت غلبت برومی و در بی نوعی از سوان که پای دواب بدان هموار کنند و در بی سوان
 و در لوق عهده و ارید که زنان بر رو که از نه و مر و ارید و در من نام ادوخی از او زبکست و در هر هراچی
 بود که از حاجان کیسند از ز و ذراق و ام صیادی و نام محلی از دختان در سه فرخی غاری فوق

دورایک برومی سارکاری دوزگون آراسته دوزنه برومی سخن دروغ السین دوسوگت لشکر کردن
دوسوغلان بغولی لکنت بعربی اعرج مع الحکا دوکدماک و دوکولماک طبعیدن ل جواد دوکلی
برومی جمع و جمعه باشد و دوکوح برومی تو قماق باشد بعربی مدقه دوکماح مان کرم که دروغن مالیه بخور
بغاری پنکال دوکوک طیش دل دوکوکلت خربزه نار پس دوکون کره و سور و عروسی است مع اللام
دولاماق و دولاشقورماق چتری رانچیری سجدن دولاشماق سجده شدن جواد دولاق پاتا و دلا
بهم سجده دولاماج برومی کرداب دولانه آلوچه جنگلی دولابی کر بود یعنی اصم دولو جانوری ارض
کشار دوکلت برومی رانم نرم رشار دوکلت جانوری زهر دار شده بعکسوت بعربی ریشله و کله مطبوخ
مغز و سنت دولانه هم مطبوخ مشهور است دوکلیج برومی زغن باشد یعنی غلیو اج دوله برومی کرد باد و دو
ککرت دومان بخار زمین دوکلیک برومی نقاره کوچک دو مری کوس و لغت رده بزرگ برومی دت باشد
مع الفون مصا در دوکلت برومی برکشتن کوکول دوکلت تهوع و دل برهنه دن و دوزماک گردان
دوماک برومی آراسته شدن جوم دومان کره اسب چهار ساله دومان برومی کمی بزرگ بود که در
میان آن توب و جبا خانه باشد و یعنی ترین آرایش دومان آراسته کی و این دو کوبه و امانه پادشاهی
و مبول میوه نورس و جنوبات نورس و دوکوز تمغ سر بهاد و دوکوم برومی حریب باشد که در دست
مع الراء و دو داغ سرش هر جنز و برقع مع المیم دوکلیک تحمل کردن کنولت حرف الله مصا در دمسای
کوشن جوم دیب بغولی جاده و بخت و یعنی کفه دیب بانوی نام پسر النجه خان بن ترک و معنی ترکشی
بخت دمسای از شاخهای تازه درست شده و یکد آزاره جاع کر فیه بالای آن گذارند و امر از پای کوشن
دیکت گوزنه که در کا بهواره زیر اطفال گذارند و برومی مان بزرگ چوبی و دیکت برومی بن و تهر خضر
پوی برومی بارانی که در پیر ما و باد آید و بغاری دمع مع الزا و برسون بغولی فندوان و یریم چوبها
دوره آلا چوق یریم ایوی الا چوق مع الزا دیز فانی برومی سر زانو دیز کین برومی غان اسب است
دیز لیکت برومی شلوار بزرگ و تری دانه برشته کشیده بعربی سلکت سطر کتب و صف لشکر دیزین
دیزین برومی رشته رشته و سطر سطر و صف مع الکاف مصا در دیکلا سماک تیز تر نگاه کردن و در
استادن و دیکلکت برومی آموده شدن و یکلند و رماک متعبدیت جواد دیکت ادات تشبه است
بمعنی مثل و ساکت و خاموش و مفید معنی مفرد غایب چون بار دیکت یعنی برود در آخر مفرد غایب

بازمین افاده گشت چون بارما دیک یعنی نرود و مفید معنی فایست چون بار غودیک یعنی نقش
نمک برود و دیکلای و دیکله قبا فی است آتین کو ماه که بر بالای لب پس پوشند و یکم یعنی ننداری
و کو نیا و امر از کشتن و یکم یعنی الی و حق و معنی الی و حق مع اللام و یکم
برومی بلا ده باشد و یکم برومی قاج مع افون دین کلاما ق شیدن و امل کردن و یکم برومی ش
شدن و ناما ق برومی تخر که کردن جوایه دین معنی از باشد بعربی من و عن دینی گشت و آسایش و
و ضمای آیت قرآنی دیوه تابانی برومی کیسای شیده بسر و کو بی لب رسی زاده دیوه یکانی خاری
که بر خچین بر آن می نشیند بفارسی اشتر خوار دیوه چک برومی جانوری شیده ملج بفارسی خرک مع الیا
مصادر دیکان کشتن و دشماک مفاعله است و یکم گفته شدن جوایه و بر برومی کو یان و گفته دیوان سرکا
پادشاهان و حکام و دفتر خانه محاسبان و دفتری که شعرا اشعار خود را در آن جمع کرده اند و معنی زیر
و دوبر و مجلس محکم و دوا و خوابی و لب رسی جمع شیطین کتاب الزا و المله مقصودات رسی برومی خوشه
باشد باشد رخ یعنی خط خط مع الفاء رفدان برومی بضنه نیم برشت مع الیا و زمین بکان سه پهلوه
بعربی در پیکر و بفارسی معروف است مع الواد و نکار برومی نیم و بفارسی زمانه و ایام کتاب الزا المله
مقصودات زان جوهر کانی شیده بک معربش زاج زغر کلب که معلوم است بخت روم زغوس برومی
نوعی از جوارح شکاری که طفل باشد زکک برومی اخگر و آتش پاره زکین برومی غنی و مالدار زکونو غولی
نزد بان مضبوط زکو و برومی که او مغلس و لان مغولی نرم و لین باشد زونبلوق که گسی بان پاز
پراز با و کنت و کسی دیگر دست بر آن نهد و صد کند که در این شخصی کو ماه کردن و کو ماه قامت و برومی
چهره که زمان بکار بر نذر پیچی برومی زنی که مساحه کند بفارسی غری و سفر باز ذریع زره باشد زرن کنت
باشد زرق برومی جان و بعربی خیک و مسک زلفت اهل است که در ق شادی کند زل برومی شج
کتاب الین المله مصادر سیاق با چوب و فی نمبه زدن و حلاجی کردن سیالما ق رشته بسوزن کشیدن
سیالما ق افعال است و برومی پیوند یافتن باشد جوایه پاب رشته و خیاطه و مفید مزید تا یکد چون
ساب ساری یعنی زرد و محض و سپاسخ یعنی صحیح محض برومی معنی و سه شمشه و کار و عینر و سپا برومی
خارج راه و کناره شهر سیاق و سپاسخ برگ و دسه و هر خبر سابق چوبی که بر سر آهن نصب کرده
زمین شیار کنند و بابای عجمی فلاخن و محلی از محال توران در یکفرخی مرعشیدان سپان او فی چوبداری

که بر سر جوب شیار نصب کرده و از ابر است که شیار کنند بر روی خنری باشد شده از شانه که بر سر
پس حرکت استخوان نرم بر بی عضوف با پاری زرد محض با باغ صبح و شب شیار با پتون حریر
بشکل نجبه که مایه بان صید کنند مع الا مصادر ساق و من ساق شاق مغاظه است ساق
انفعال است ساق راق متعدی است ساقون الماق خریدن ساق شاق برومی مبتلا و دو چارند
ساقان تمام ران ساق کشان ساق یعنی فروخت باشد ساق چ و لال و دست فروش مع اکرم مصا
ساقاق پاشیدن و افشاندن ساق حلقاق انفعال است ساق چاق جستن جواد ساق ساق نان پزی باشد
و موی سر و کیو و بر بی نجبه و بفرسی نام در شی و باجم عجم موی سر و کیو و امر از افشاندن ساق
ریشه ازنج و ابریشم و سفره که در چین طعام کشته اند بر بی ساق کونند و نجبه بندی که در پیش صفیری
ساقه شو و ساق ابع و زو باکت آن است که با هم مثلث راه روند ساق چنگ کیو ی ابریشمی باغیر و ساق چل
تار و دم نقد و جنس که از خانه داماد بخانه عروپس میفرستند مع انجا ساق حلقاق که در استن است جوا
ساقان پوستی که تو باج کونندش و هر پوست باغت شده مع الدل ساق و ساق لاق برومی نوحه کرد
جواد ساق و ساقاق و ساق و ساق تیر کش ساق برومی نوحه مایه بان الزا مصادر ساقان
زرد شدن است ساقان متعدی است ساق ساق تکانده شدن لرزیدن و جنبیدن زمین
غیر آن ساق ساق برومی ساق ساق باشد ساق راق برومی زرد شدن ساق قیاق و ساق قیاق برومی
فروپشتن و این ساق برومی چیدن ساق شاق یکدیگر چیدن ساق شاق چیده شدن جوا
سر افروغ کیو پوشش زمان و آن مانند همان باشد در کمال زینت و وجهه اندکی طرف آن بر سر و سید که
از زیر ضل گذرانیده بر کمر بند کت سارت تا چکت مقابل ترک ساق زنده و سر کش سر جکت برومی و
ایرانی افشانه بود پس در مجلس سر قوت و تهره ساق و ساق و ساق برومی فروشته و این
سر که بر آخته که در پیش کله رود سر کی بساط خانه و بساط خورده سر و شی و امثال آن ساق شاق کی
که بر زنت چید بر بی عشقه ساری زرد و سمت و طرف و نهار ساق نام شخری در ماندران و پرند ساق
و خاله که سار کونندش ساق پچه پرند شکاری و نام زخمی که در اسب بهر ساق ران زرد و ساق ران
علت یرقان باشد ساق ران قوش نوعی از جنه ساری پوستین و اور و غی از او زخمیه ساری قواق
بر روی پسر و کوهی که عرا است ساق چکان برومی عشقه و سار مایه بان باشد ساق نیتول زنگنه ل

[illegible]

خوشه دار پلور نام پسر باغ خان بن افروز خان معنی ترکیسی شمشیر زن و نام طایفه از ترکمان معینی اوزد
و مضطرب می سازد سکه دستار و شال که بر سر بختند و بدین که در ایام سور و جشن بجان و اما و فرسند و بختی
سید و زبلی که خرد آن که دارد بر سر بختند و بختی و سالتی و بختی که برای لشکر بکانه در مملکت واقع شود و معنی باغ
و نشان و جزع مع الیم مصداق سیمینا که فرید شدن جوهر سامان گاه باشد بفری طین و پادشاهی که نسب
سلطان سامانیه با درسد و بفارسی نظام و اندازه کار و دستار و آرام و شمر و قصبه و غنث و عصمت و قوت
و قدرت و نشانیست و معنی میسر سامان و غیر سی بروی گمشان بفری مجر و سمر کند سمر قند است که شهر
ماوراء النهر باشد معنی ترکیسی ده سمر سمر با و شاهی است از ترک که بانی آن بوده سیمینا سمر قند باشد سیمین
فرید و سیمین باشد سیمینا که فریبی سیمینا که اولی خرد باشد معنی بقصد الحما سامون و لایق از مملکت
قطر و زوم و نوعی از سکه بزرگ درنده که از آن ولایت آرد و با سیمینا ولایت شهرت یافته مثل قند و سمر
و بفارسی آنرا سمانق قیاس کردن سمانق سمر دن پسا مالمق سمر دن ساندرا آهلامق و
کشن سمانق شمشیر زن و حربه و نیزه و اشباه آن بجای فروردن سمانق مطاعنه کردن و سکه بزرگ
حربه و نیزه زدن سمانق فرو شدن پسا مالمق بر روی حیران و سمر کردن شدن جوهر سمانق
و حساب و پاره عضو پانسان یعنی شمر شمر و امر از قیاس کردن و بفارسی رسم و عادت و سون
و مانند و سلال انسان یا سب و سکت فان و مثل و سامان و قصبه از توابع غلج سمانق چیکو و انبان پستی
سامانق شماره و حساب سامانق شماره گفته سامانق با شماره و حساب سمانق جان و ترناک سمانق
نام نویی که در دلاوری مشهور بوده و سنجه نام پادشاهی مولدش سنجار بوده و نام برنده شکاری بختی
مردمان صاحب حال و وجه و سماع سمانق نیزه که بدان مایه صید کنند سنجی و سمانق علم و لوا و سوزن
بی سوزن که وار و بروی حکومت ولایتی کوچک که در تحت ولایت بزرگ باشد سمانق مطاعنه و
و نیزه سکه بزرگ فروردن سمانق و چرخ قولنج با نفع یا غیره سمد لاج و سمد لاج پرند که کولی قریب بجایی
که از آن نیز باشد و ماده شش زرد و دمش در از ساندراق ماده پریان مریض و نایم سمنراق و آن
زرد و الو و شالو و امثال آن که پهن باشد و دانه که مثل هست خرماد و بر باشد از چکر دکن کوبند سمانق
فصله جویج است سمانق و سالتی متیخه و سراسیمه سمانق سکت که بروی آب بند و سکتا رزق
جانوری بفری دلق و بفارسی دله و موسوره و بفارسی حم باشد یعنی پشنگ باران ساین بروی تصور و قیاس

مع الواد و متاد و پ و و ماق سرد شدن سا و ماق متعدیت سا و و ماق خاک و خرمن و ماست آن
افساندن و بیاد داده شدن سا و ماق برومی رفع کردن سا و و ماق و سا و ماست جد اشدن و رفع
جواد سا و جد و مفصل و برومی امر از رفع کردن و بفسا رسی باج گرفتن و قراضه زرد و بونه خاردار سفید رنگ
به بنسند یکت کرد میان گرم سکه گذارند تا پله را بدانند و یعنی ساسیدن سا و و ت زره باشد و ام
از سر کردن سا و و ت بوزان بچکان دراز و باریک بفارسی زره شکاف سا و و غ و سا و و ق یعنی سرد
سا و و ق بوزلوک یعنی سرد و یعنی سهر سا و و غلو ق سردی سوغات هدیه و ارمغان سوغون و
ساغون ابسی که از خامی برانند و حنک کرده باشند مع لیس، سهر میشی اجمال کردن سهند سقید و احمق
مع الیا، سایلماق شمردن سایلماق شمرده شدن سایلماق اشخاب کردن سایلماق سقید
سایلماق انفعال است سقماق و سقاماق خرج و پراکنده کردن سقماق و سقاماق خرج و
پراکنده شدن و در مشتقات بغامی آید و بیای عجمی سهر ساقلاماق ماده و پهنوده و ندیان کفن سیرانا
سراسیدن و خواندن مرغان سیراشماق مفاعله است ساینماق برومی ندیان کفن جوم سایی
وقت و هنگام و نخری که در تابستان خشک و در زمستان سیل از آن می آید و نهر کم آب و حساب
شماره و امر از شمردن سیانغ شمارا رونده و هرزه سایدام صاف و هموار و ایا پس سید زغای
برومی سکت سقند نرم که در میان سکت رخام یافت شود و برای پانض چشم نافع است سیرک رفیق
بفارسی سکت ساز و مپار سار و ن پوی سرد معتدل سیره پرند و کچلی مثل میل میخواند ساینو برومی
شماره و فکر و اندیشه ساینو لوق اندیشه ناک و اندیشه ناک ساینو شماره ساینو برومی ندیان ساین
خوب و برگزیده و لقب یا رخان بن جوجی خان و ساین در حوالی مراغه نام قلعه است مضبوط مع الیا
مصا در سپورماق و سوپورماق جارب کردن سوپورماق متعدیت سوپور دلمان جارب شدن
سوپور دلمان پی کردن و قطع کردن مسلم پا جواد سو با برومی و سیتیل سو با سبی برومی شخته و داروغه
سو با سوار جبریده و شهاب سوپور کو جارب سوپورسون بغولی مر و اید سو بوکت قلم باین باغی
پی باینی رک سبکتین اسم در محمود پادشاه است که محمود سبکتین گویندش و معنی ترکیبی سکت قدم
سهر سو بوکت بغولی پی با و سکتین سبک باشد و سبک صورت سو پی برومی سو با باشد مع الیا، سو باری
پیشخوانهای پیلو یعنی قبر غه سو کلا کان بناتی باشد که او را کلی باشد مانند کل ثبت و از سبکت

چون برکی از وجود کنند شیر آید بحر بی تنوع بفارسی لاغنیه مع ایچم سوچق ترکی روی اینر ایدین
ستور و باشباع ختمه مطبوخی معین باشد و آن روده کو سفید باشد که باقیمه و سپار بر کرده در روغن
سوچق شیرین و لذیذ سوچی ساقی و آبدار و بروی شراب مع الال سودر اماک بزین کشیدن است
سودر اماک متعده است سودر اماک مفاعله است سودر اماک انفعال است مع الال و سورماق
پرسیدن و یکیدن سودر اماک باشباع را ندن و شیار کردن و بروی مالیدن سودر و سورماق دیگر را پرسیدن
و یکیدن و امر کردن سودر و سورماق دیگر را بر اندن و شیار امر کردن سودر و سورماق پرسیده شدن
و یکیده شدن سودر و سورماق باشباع شدن و شیار کردن سودر و سورماق پرسیدن و یکیدن سودر و سورماق
متعده شدن سودر و سورماق پرسیده شدن و یکیده شدن سودر و سورماق تقشش و صراع کردن سودر و سورماق
متعده است از سورماق سور اماک سور اماق مفاعله است از سورماق سور اماق انفعال است
از سورماق سور و سورماق مالیدن و سورماق دیگر را مالیدن امر کردن سودر و سورماق یکیده کردن
مالیدن سودر و سورماق مالیده شدن سودر و سورماق یکیدن سودر و سورماق یکیده شدن جوامد سورماق
تقشش و تقشش و نشان و اثر سورماق سور و سورماق باشد که لکریان بجهت و آوازه درازد و حاکم شدن
سورماق سورماق سور و سورماق بر روی حقه که بر سر زنند سوکاول جمعی که از عقب لکتر بر اندن با موزند و سور
بر روی الی که بدان زمین شیار شده و شخم افشاند شده را بهوار کنند تا شخم پوشیده شود سور و سورماق
بر روی سورماق است که بر روی آن صلایه کنند سور و سورماق از مکان و یکیدن و سورماق یکیده
نوعی از یکیده از خوب ساخته بدو از نصب کنند به پشت در بادست کشوده بحر بی مزلق سور و سورماق
شادی و سرور و غریو و آوازی که در جنت بطریق خود کشند و معنی پرش و را ندن و یکیدن و سورماق
باشد سور و سورماق را خنده و عمل بام خانه که همراه چار بارفته است تا اسب چار بار بر کرده اند از منزل
سور و سورماق استقنار و امر از پرسیدن و باشباع امر از منجر شدن سور و سورماق پرسش و سوال و اجاب
ستون و چوب بلند و چوبی که اطفال برای خود مرکب سازند سور و سورماق گونی روز پرش یعنی قیامت
سور و سورماق کله و رومع الال مصادر سورماق صاف کردن و قوشش ازین سور و سورماق و علان کور
سور و سورماق یعنی بطرف پامین آید از هوا چشم خود را در حالت خمار یا خواب نازک کرد و سورماق
صرف زدن و کفش سور و سورماق باجم مکالمه کردن سور و سورماق و سورماق است و سورماق ندر کورین

و کو با کردن جوامد سوزن و با شمع امر از صاف کردن و پشت چشم نازک کردن و بال جمع کردن بطور
در وقت میل شب سوزن کوچک سخن چمن و تمام سوزن بکار سخن برس و غور کنند و سخن سوزن کوچک
و صاحب سخن سوزن کوچک پالایش بربی مضاعفا سوزن شراب خالص سوزن صاف مع آبلبن
مصارف سوساماق تشنه شدن سوساماق تشنه کردن سوساماق ست شدن سوساماق میعد
سوساک برومی شاخ زدن بربی مناطحت و ساکت شدن سوسد و رماک ساکت کردن جوامد سوساق
جمع سوسم برومی تخیر و حیران سوسون آبدوغ و آب باقی که در ده طرف شیر شتر جمع شود مع لبن مصا
سوزن غامق سیراب کردن سوزن غامق سیراب شدن سوزن غامق فروستن آب بر زمین خشک
شدن بربی لصبوب سوزن غامق متعدی است سوزن غامق بربی نوک حربه بجای فرو بردن سوزن غامق چربی
پروان کشیدن و در آوردن مثل تنی از غلاف و پکان از زخم و مواز است و امثال آن سوزن و دماغ کشیدن
شدن و در آورده شدن جوامد سوزن پاز بربی لصل سوزن غامق محلی در حوالی قلعه نقلی که جهان سوزنی
ریخ کباب سوزن نوعی از کاک و کوبی بفارسی کوزن سوزن بربی خراطین است مع القاف مصا
سوزن فرو شدن و در کردن جانور هر چند دار بربی لبع و دلق و راه باریک که از جبال و راهبها میگذرد
فقط شود سوزن فرو شدن و در کردن شدن سوزن شاق یکدیگر میسوزد و در کردن و یکدیگر را در کردن
سوزن غامق برومی آبپسته در زیر لب بگذرد سخن کشن و کشند کردن جوامد سوزن نوعی از خضن
لیکن بزرگ که شاخ آنرا دهنه کار دساند و خیلی صاف باشد و کوچک سنگ سوزن را روک زینتی که سوزن
سوزن و اماون چین بزرگ سوزن غامق راه باریک که از راه بزرگ فقط شود و آب یا دی زرد و سفید
کردن و در کردن سوزن جانی که آب آن خشک شده و کوری که چشمش بی آب شده بفناک افتاده باشد
و چاه خشکیده و با قاف مشد و آب و دواب مفلوک و ناتوان سوزن شش مطاعنه و حربه بهم فرو بردن
و در کردن سوزن دوابی که برای فدا آنرا دایم کشند مع الکاف مصا در سوزن کاشن و دوشنام دادن
سوزن کاشن و دوشنام دادن سوزن سوزن چوبانیکه بر پا بندند و با و راه روند سوزن کاشن
کاشن فایند سوزن کاشن یکدیگر را دوشنام دادن و دوشنام دادن سوزن کاشن برومی بخی کردن گوشت جوامد سوزن
باشد که پوست از در کشته باشد سوزن کاشن نهاری باشد یعنی ناشتی صبح سوزن کاشن بدون خطر آب از
روی آسودگی و در کردن سوزن کاشن در خشی باشد که در زمین ریخت روید بعد از خشکی ریشهای آن دراز و

[illegible]

که دو آب را در آنجا میراب کنند و آب بر دارند و مقسم و ماخذ آب سووق باغ سوو سووقی حل فرق
و طحلب باشد مع الیاء سحر میقی تسهل و تقصیر مع الیاء مصا در سووق کندن لباس و پوست یعنی
خلع و سنج سووق لیاق کنده شدن لباس و پوست سوید و رماق دیگری را بکنند لباس و پوست
امر کردن سووق لیاق باشد مع لغزیدن و در کانه شدن تیر عیسی بر زمین خورده حبه باز جای دیگر
و بلا اشباع کفن سووق لیاق کماله کردن سووق و نماق احسان و بخش کردن سووق لیاق بکینه
کردن سووق لیاق پنهان کردن بر زمین خوردن و جستن جواد سووق اصل و نسب و امر از کندن پوست و لباس
و بالا پوش سووق کوزن باشد سووق کوزن برومی تذرو سووق غالی احسان دانی سووق برومی عضو
و حلقه در کتاب مکتوبات معاصد رسپماک افشاندن سبلماک افعال است سبلا لیاق مهربانی
کردن سبلا لیاق لغزیدن سبلا رماق طرف آب و شراب را بر سر کشیدن و تمام نوشیدن است جوا
سبلا لیاق است که بجهت صیانت لشکر در اطراف بلند کنند سپاه نجاق جای لغزنده که اطفال در آنجا
نشته بفرزند عربی ز حلقه بغاری کشت سبلا لیاق و مدار بسقین برومی آتی بکل بنجه که ماهی بدان
کنند عربی قاله سبلا لیاق نه ماهی سیاه و زرد که در بشره آدمی و در کشت زار ماهی هم رسد پسکی زرد نیمکت
مع اکسم سبلا لیاق و بی برومی گیاهی دوانی بر بی پسم الفار سیجا بچل برنده درنده که موش و کجک کیر و
بغاری در کاک و شیر کجک سبلا لیاق موش و نام سالی از سالهای ترکی مع انحاء سبلا لیاق که عین باشد
مع الرار سبلا لیاق بودن سبلا لیاق بر بوده شدن سبلا لیاق که بختن سبلا لیاق که بر زدن سبلا لیاق
بختن زدن سبلا لیاق بختن دوزی شدن و با شباع کسره لغزیدن سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق
سبلا لیاق خانه بزرگ که از میان سمرقند و تاشکنت گذشته در ارال خوارزم بختن دوزی سبلا لیاق
از رگستان بغاراب مشهور شده و شهری که میان خاج و بلا شاعون واقع شده سبلا لیاق دوزی
سبلا لیاق برومی بالا پوش سبلا لیاق جانوری شیده بختن که از دوزن هم میرسد و بختی کفار سبلا لیاق
شیده و اکینه و تند و نیز سبلا لیاق برومی انجکشت کوچک بر بی خضر سبلا لیاق سبلا لیاق
و سبلا لیاق زمینی که در هوای سرد از ترشح بسته لغزنده شود سبلا لیاق که بختن دوزی سبلا لیاق
سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی
دوزی بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی سبلا لیاق بختن دوزی

[illegible]

انفعال باشد نه فاعل و نه مفعول و نه متعلق و نه مضاف و نه مضاف الیه و نه متمم و نه متمم الیه و نه متمم الیه
شدن سبب که منجذب شدن و خوض کردن و بهضم کردن و فرو خوردن و تحمل کردن و منع سر خوردن و
بال کشیدن و سبب که با آن مع الاله منجذب ساختن و خوض کردن و بهضم کردن و تحمل کردن و سبب که در آن
متعدیت سبب که با آن بحزن آید که بر آن سبب که با آن پی کردن مع الاله سبب که با آن پی
سبب که با آن پی است جوایز بین یعنی تو بین بین یعنی تو بی و با شمع کسر و قهر و مدفن اموات
و امر از شکسته شدن و حرفی از حرف تخی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
بین دور بین و بین یعنی تو بین بین بین یعنی تو بین بین یعنی تو بین بین یعنی تو بین بین
بر دانه که بین باشد سبب که با آن مع الاله پی به بر بی پی سبب که با آن مع الاله عصب و بی و کرب بی اختیار
سبب که با آن پی ابرق باشد بر بی لسان تحمل سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
یعنی خواهرش بین یک یعنی معین و مشخص مع الاله مصادیر سبب که با آن پی دوست داشتن سبب که با آن
متعدیت سبب که با آن پی دوست شدن سبب که با آن پی شادی کردن سبب که با آن پی متعدیت جوایز سبب که با آن
برومی نیش و نیری بر چرخ سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
محبت باشد و محبوب و دوست داشته سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
مع الاله سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
شاه با لاق سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی سبب که با آن پی
شراب و میای عجمی برومی آتی باشد که از آب دزدک گویند آتین شامق برومی مضطرب شدن شامق
متعدیت جوایز شامق برومی مضطرب شامق برومی شامق برومی شامق برومی شامق برومی
او از دو چرخ که به هم خورند شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی
رطب بغاری شکل میس مع الفاضل لباسی بود و با چوبان و از هم بدرقه غیر مضافی اندام و سبب که
عقل و فهم و کشکوی او پریشان باشد مع الفاضل شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی
صدائی که از تصادم و چرخ هم آید مع الفاضل شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی
و سبب که بر خواره رنند مع الفاضل شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی مضطرب شامق برومی
المضطرب شود و روح ترشح و شبنم بر بی ریش شود و کلو برومی یعنی آتش روان نوع شود و رغو سازی که

از اعدا گویند نام پادشاه شکوت که معاصر حکیم خان بوده و شهید و رعو هم گویند مع الراء شور
کیا بی شبهه باشند و اینقدر بقطعی قاطی و بعباری قاطع و بفارسی و ترکی شور نام طایفه از ترک
شوراق برومی شوره زار بعباری شوق مع الکذا شوک راست گو برومی گراکنین و بزند و پازند بار
بعباری شوق شوکینه یعنی اسبی گهاک شوکور چروان بایان سلاطین است جو اند شوکور پیچ
چتر وار مع اللام شول یعنی آن شولا کامی لعابی که از دهن و آن شود بعباری رقی شولای در پیش او
توران و خوارزم بعباری بی و آری باشد مع الواو شور مور بعباری چراغ باشد شور موندق و شور موندی
مرا و ف موندق یعنی مثل این و همچنین شوهار مرغیت شکاری و وفات و رحلت پادشاهان و
سلاطین را هم گویند مورت مصا در شپا تیر باران و بفارسی شپاق در منه ترکی یعنی پادشاهان
و نیز شاخهای نازک و خار و خاشاک که در پوشش عمارت بکارند شعبان فرقه تاجیک و مات سیکه
درفش باشد شهید و رعو شود و رعو باشد جو اند شیر الله گوشت شکار و حصه و رسد می که از گوشت شکار
و مال و غنیمت بجای دهند شیرام مقام و آرا مگاه شیر شیر داغ مندی چند لاکرده بجای تخته در زیر کلاه
و بجای فرش در زیر خود اندازند و جامه منسوخ یک لانی شش دار استین کوتاه که بر لای لباس شود
شیر لافان شیر سخت یعنی روغن کنجد شیر لافان چي عصار باشد شین شیشاک درم کردن شیشاک
بیش زدن جو اهریش رخ و میخای کوچک نعل اسب و ورم و امر از ورم کردن شیشک متورم برومی
بطین و منسرب رخ شیشاق و ل معاندر ل شیل برومی احوال شیلان سلاطین و امر و اطعام عام
بفارسی غناب شیشاق ادعای دروغ و تحمیل بعباب شیلیم معنی که بدان کاغذ و امثال آن چنانند میم
شیشاک مکیدن شیشا لاق یا زدن مثل قول شیشا لاق یعنی دست بالا کردن و آتین بزدن است جو
بکدی احوال و بالفعل شیشیه رک یعنی تاحال شیشک برومی برق باشد شین برومی طرب و طربناکی
و شور و آبادان و لون و فام شیشک بجاف تازی قطع و فصل امور و نام منصبی و خوازمین منول و
امراتی را که مامور بقطع و فصل امورند شیشک گویند شیشک شادی و طربناکی و آبادی و آت
شیشک بعباده باشد و او شوران خاکشی باشد در شیراز شفرک گویند کتاب القضا و مصادر صدق
و صدق تیر کش صابین باین باشد حرف و مصادر طابور برومی فوج و جماعت جو طرازی
در صد و چن خن خن نام یکی از ولایات بخشان و بفارسی کارگاه جابه بانی و فی شکر و کارخانه

سکر سازی و مقسم آب و آراستن و ساختن خراب و نقش و کار و زیب و زینت و آرا و سکر و طرز و مخطو
بهری میل جابه معرفت و آن معرفت ش طاش بر وی سنگ و سپردن طاشره و طشره برومی بردن
طاشری یعنی برونی عین طالع برومی کوه و نام همه که آتش آن در ماند طعا جابر میسری از امرای ملک
خان و اباقا خان طغان برومی طرف پستی که گو گو و هشت آل آن سانه بفارسی تابه طغای و طغانی
برادر مادر طغاج و طغاج نام طایفه از خنکار طایفه نوعی از کلاه و عرقین طاکو ساله و و پ که طوار برو
چاپار و مراعی طواشی حواجه پسر ابر بی خضی طاون برومی صفت خانه طای که اسب یکساله و دوسا
طایده و شتری در کرستان چهار فرسخ در چهار فرسخ قبلا قان ساخت و خاناینگ که مقرر سلطنت بود
متر و ک ساخت طایشی بقولی نویسنده و عا ذق و ما بر دستاد مضبوط طویال برومی لکت که پابر
زینت زنده مع آرا طغای پرنده قرب بجه میل و کجیک و نام پدر امیر تنور کورکان و بخت راسم آمده
طوطای پرنده شکاری که شکار از آن بهم رسد خ طوغان پرنده شکاری که از آنیا کو هم گویند
و شجاع و نام پادشاهی و نام کی از امرای مقرب سلطان احمد و ارغون خان که قستان فی است طوغای
برج و منی که در حرم رود و خانها باشد و نامای قرشت هم متعل است طغز آشنای که در ابتدا و فرامین با
طغایا سرنخی رقم شود طغل پرنده است شکاری و نام پادشاهی از پسلانجه مع الفون طوئاناک برومی
آرا ایشادون و منکل و مین ساخن طوئاناک انفعال است طوئاناک برومی آرا پستی و کو که و آنا
پادشاهی طوئانای برومی کا و باشد یعنی قبر و اد طوی جن و مجمع سور و عوسی و برومی پرنده که به پره آید
گویند و بهری جباری و یعنی موی یعنی شعر طویقون طویقون باشد باب العین عراس خیر یاد خراب باشد
باب رکش و محال است عقوت مرغابی است بزرگتر از او و رک مع آرا مصادره طمان صد کشیدن
در عین دیدن صید یا آدمی باب العین مصادره مقوعات چشم عجمی دلیل و بلد عجمی و دم کا و و قطا پس
و سه خاری که بر آن الاغ بسته بجهت استند که جت و خیز کند مع آرا مصادره غار باق غزال کردن
چو غار جوال را گویند غری با یای عجمی و هم غمی بند تر کش و بند شمشیر و بند سپر و امثال آن غزونی باب یک
ضعیف یعنی قصب و در فرسنگ جهاکیری بروزی سپر و یعنی نی کر قه و بر بان قاطع یعنی مزار و مسلم
نوشته مع آرا غازان یک طباخی و رکاب پهن و توب و دهن فراخ و طایفه سالور از رکان در وقت ترو
الشکر بدین اسم اوزان می کشی کند و محکم از ممالک روس و پادشاه معروف که شنب غازان در دست بر خاش

غازی نامی گماهی باشد اطراف لال کویت در غصه ای غریب در حد و پیمای ش غاشون بنویس ل غلج کوما
دست و بغاری رند و او باش در و ستانی غلج کلب چوبی که در پشت در ساجه باشد کسور غداق
ولایتی در نزدیکی دشت قچاق که تیرای آنجا سخت و راست باشد بربی کریم غریبی حد مکار حرم و بغار
برآمدگی که در اعضا بهم رسد و بادق و بربی هر چرخ سفید و پشانی سفید و قهر و بزرگوار غره بربی غریب
و بربی اول ماه و اول هر چرخ و قهر و سفیدی پشانی اسب غرضتی از رکان که در زمان سلطان جبر
خراسان را منجر کردند که انی القاموس مع الود غوشون بربی و بنویس چکه ساق بلند است غوما گیر غله
غونده جانور است یعنی ریتلا غونک کلان سیاه بزرگ کسورات غریب بربی کسور و جاریه و در غریب
مرد جوان چیل و سفید جواد غیر صدی ترو پسنک و امثال آن مع اللام غیلا جاباق از خود رمن
غلیکشان فرت زدن از پشی در و قیکه و ماغ از استقام رایحه تند بوز و جواد غلیه حرف تصغیر است
پنجی چوبی که بگردن سگ بندند که بگریزد و جوال و توبره که در زیر گوی اسب که بجل خوردن معاشد باشد
و پنج بوزن ریخ در فارسی جوال است مقصودات الفار جی چادری که زنان پوشند و فرور و بلیس
بغاری جرمی مدور باشد که اطفال از آن ریمان گذرانند بجا کش آورند و صدای فرزان ظاهر
شود و سبزه بچک و تیه و امثال آن سبزه سبزه کبود و کلان سبزه برومی کینوع سبزی یعنی کسند و
کرات و بربی صید شسته فریکت جوجه مرغ کلکن ریمان یعنی شاه پسترم بغاری و بربی ضمیران اللام
فلسفست ی فیلور حبیل باشد یعنی بربی خضار کسور قیر صدائی که از بیدن طیسور بهم رسد
فیرمکن چوب مدور که کلی است که بشکل چرخ تراشیده اطفال سر از بر زمین گذاشته سبزه بخت اودا
حرکت دهند با چرخ آید فرست صدائی که از دماغ اسب و پراندن سنک و امثال آن در آید فیکه بربی
قواره فیلد و برومی آهسته بکوش کسی پنچ کفن شین فیشیق اماق صدادر آوردن از منحنی جواد فیشک
و فیشک موشک بود الت آتباری و عطار و زنده که بار و طداشته باشد فیکه برومی غازه و کلکون
نون فیشق اماق برومی صد کردن از منجر پشی کتاب الف مقصودات فان شاه شاهان ب قاپان
ر بودن و باد دست و پا و دهن کردن و کرفتن سگ و شاهان فان قاشماق مفاعله است قاشماق
انفصال است قاپور اماق متعدیت قاپماق بابای ابجد محصور ساجون و بابای عجمی برومی سپد و کرد
قاپماق انفصال است قاپماق آبد کردن و درم کردن قاپار اماق متعدیت قاپماق اماق

در میان کرشن و فروگرفتن قاقا رماق چنری را در میان قاب که نشستن قاقا رماق لفافه کردن و
قاب کردن قاقا رماق برومی مسدود کردن جواد قاب طرف باشد عموما جوال استری خصوصاً قاقا
و نیم شکل جناب قاجا دو گوشه رومال را در دو پسر ماسک یک بکسین و بر سر انداختن چنان رومال و کلاه
و مغزور قاجا رومال را به جناحه قاقا رماق دایم ربایند و گیرنده در کلاب و سباع اطلاق شود قاقا که
و نشانه که تیر بران زنند که بر سر چوب بلند نصب شده باشد و ظاهر آنکه و نصب میکردند که باین
موسوم شده است و پشت چشم و بابای عجمی برومی سر پوش قاقا با قاقا رماق برومی است و چنر غیر واقع
و توصیف کسی که سبب عجب و سخت او شود قاقا با قاقا رماق برومی چاشنکاه بلند قریب بر دال قاقا رماق
برومی برومی سه دار و گوشه حلقه دار بر بی حشره قاقا قاقا یک برومی طعام الوان خوراندن باشد
و بابای عجمی یعنی لقمه را بر دونه خوردن باشد قاقا مال احاطه بود و امر از محصور شدن قاقا بن خوک زو بابای
عجمی ترازی بزرگ که او نیمه چنری شیکین در آن کشید قبال دامن عقب زین قستان محرف نشان
لباسی است که از دو طرف چاک دارد قاقا رماق کینه بزرگ قحاق دشتی از سر حدرجان طول شدند
فرنگک عرض سیصد فرنگک وجه تسمیه آنکه او غورخان بایراق چاک کرده پخت خورده در حین
فرامیان روم و خانه افاده بود اتفاقاً زن حامله که شوهرش در جنگ کشته بود در میان درخت مجونی
وضع حمل نمود در آنزل او غورخان شنید و بر او دل نبوخت و آنقدر را بفرزندی قبول کرد و قاقا
خان نام نهاد و بتجربیت بچاق اشتها ریافت و داور پس و اکثر اطبات دشت را تابع او ساخت
او را بکنار اقل فرستاد و سیصد سال در آنست پادشاهی کرد و نام طایفه از نسل او نام پسر تنگیز خان
بن او غورخان چو رخرای مقرر دیوانی قاقا چو رماق این و فولادیت که با یکدیگر جوش داده کار دو
شمیر از آن سازند قاقا چو رماق کینه که از گردن او بزند و چو رماق کینه که از پوست دوزند قاقا رماق
قاقا رماق باشد قاقا چو رماق قاقا رماق قاقا رماق قاقا رماق قاقا رماق قاقا رماق قاقا رماق
قاقا رماق رومش کردن فلزی بغلی دیگر قاقا رماق برومی لاک پشت بر بی کشف قاقا رماق دی شان
بر سر آمدن و محل فرصت و بابای عجمی در سرای قاقا رماق سی پاشنه در بر بی عقبه قاقا رماق و قاقا رماق
قاقا رماق پوست یعنی قشمرع اقل قاقا رماق مخرج کردن و سخت شدن قاقا رماق سخت کردن قاقا رماق
و قاقا رماق مخرج شدن قاقا رماق بهسم سخت شدن قاقا رماق محل کردن و برومی بجاف آخر

گویند و بخندند و قانزاق و قانزاق فطسه ردن و بسرعت پویه کردن جوادفات طبقه و امر از
مخروج کردن و امر از سخت شدن و برومی حضور باشد و قات یعنی تبه و طبقه و طبقه قانزاق
از نوعی از او بکجه و سخت شونده و سخت شده قانزاق سخت و صلب قانزاق تبه و کوه قانزاق نوعی از جو
که ترک ترک سازند قانزاق برومی شصت برکن و صد برکن که در کلها پستعل است قانزاق آشوب و اطلاق
قانزاق مخروج قانزاق قانزاق صلب و سخت و مان خورش قانزاق کوز کوز کوزه از خمر چشم باشد قانزاق
و اب که به هم مخرب شوند قانزاق بدیه که بجهت خج عروسی برای داماد و صاحب طوی فرستد مخیم مصفا
قانزاق که یکیش قانزاق متعدد قانزاق برومی چند و یکیش و امر از یکیش و بغارسی قانزاق جزه و مثل
ان قانزاق پشچان زیرین فقرات پشت و پهلو و نام طایفه از تراک قانزاق کیز قانزاق کیزنده قانزاق
یعنی کی و چه وقت قانزاق تیکر و یعنی تانگی و تانچه وقت قانزاق تانگی تانگی قانزاق تانگی تانگی
کیز باشد قانزاق کیزنده قانزاق با صطلاح اهل توران و خوارزم کیز می باشد که از یک حمله و انقضای
که پس بر بی نمر گویند روزی زیاد بر دو هزار و فرسنگ قطع میکند بجهت او را بر عفران آلوده کان بر
کرده و دیگر هزار و نمران شب بر کان آورد و مسافت از آنیمقدار است قانزاق وقتیکه میرسد
بشد و باز زور کرده نزدیک شد که بشکند قانزاق گویند الدال قانزاق میخ دوز و تخم کردن آن
قانزاق میخ و رنگ صناعی قانزاق میخ دوز و تخم قانزاق برومی نوعی از کشتی باشد قانزاق کنده پای
مجموعس قدغن میخ دوز کنده و مایکد و شدت مع آرا مصداق قانزاق و قانزاق و قانزاق
نگاه کردن قانزاق سیاه و تیره شدن و مکر شدن قانزاق متعدد قانزاق نقرین کردن
قانزاق یعنی ربودن قانزاق متعدی بایست قانزاق معاخذ است یکدیگر را ربودن و کشتی کردن
قانزاق شورتماق یعنی کشتی گیران قانزاق پسر شدن و قانزاق پسر کردن قانزاق و
کردن قانزاق متعدد قانزاق کردن و پسر کردن قانزاق متعدد قانزاق
برفت افتادن چشم قانزاق برومی مخرب و داخل کردن قانزاق برومی لباس فرخ را کوه کردن
و شک کردن جوهر قانزاق باشد برومی امر از مخروج کردن و لغربی قیر و سرد و بشد و راجع از
قرا و قرا سیاه و آزار کا بوس و مداد و برومی پاحسل دیو کا لا قرا یعنی مراعی و مویشی و کشتی فرا
اتباع و سایر آنرا س باشد و از اینجا است که ملوک طوایف را قرا خان گویند و کشتی است آمدن دور

یعنی مرد که از استماع نیست قرائت بر وی درخت معروف بفارسی دودار قرائت مرغ مرغ و دیوانه
شقا طوطی و مرغ فرمن را هم گویند قرائت باغ بروی مرغابی سیاه قرائت بر وی بلبل و کبوتر و بستان
نصاری قرائت ولایتی در آذربایجان منسوب بآران ابن فارس است و کبوتر دار الملک آن قرائت بر وی
نوعی از ملک قرائت بر وی بلبل و نوعی از کبوتر که زیر کله می آن سیاه است و نام موضعی در دست
تجارت قرائت بر وی پرنده بعباسی عقاب قرائت بر او دوق بقدر شری مرغیت قرائت باقی هجوم عام و غوی
او با شکر که با چوب دست بخت کند قرائت لکنه قوشان از بال طوطی سازند و بدان قوشان
کنند قرائت فرمان پادشاهان ترک که مهران سیاهی باشد و آن مخصوص بایا و غضب است قرائت
محل باشد و بکینه قرائت بر چو رحال سازه قرائت بر او کوه وانی سیاه و آن که بر روی آن باشد بعباسی شوش قرائت
نوعی از مرغ که در اسب بهم رسد قرائت بر یک لشکر سازه قرائت بر آن پس اولاد منول خان پسرش او غور
و نام پادشاه هند که معاصر اسپندر بوده و محل از محال نیک شلاق و ملوک طوایف و هر که از عوام
بخود پسر جمعی را خان شود قرائت بر او گویند و گویند ملوک عجم و خستری از خان ترکتان که قند و
فرستادن از بخت علامت زنی بود و آن علامت در پشت خان مضحک نموده بچس راه داد تا آنکه زنی کرده
خروج کرد و پادشاه شد و اترک روم او را قرائت بر او کف و وزن بروی طنبور چار باری قرار
جوال باشد قرائت بر او دخت که از بخار آمده در حد و خوارزم بخس چون بر دود قرائت بر او سقور بخر این ملک شاه
قراشینه یعنی روز سیاه قرائت و قرائت مرد و ک چشم قرائت بر این قرائت غنق و غلات را غول
و دیده بان قرائت بر درختی بقدر فضل در درختی بطعم زرشک قرائت بر او شش محل باشد قرائت باقی
از منول که در شمال خوارزم در کنار سیحون بکشی دارند قرائت بر او بدوغ خوشانیده کشت ساخته قرائت
عقاب بود قرائت بر او لاغ جانوریت درنده بزرگتر از کبوتر گویند در عقب شیر راه رود چون جانوری
بر پند شیر بماند و شیر بعد از استیفا ی خط باقی را مانده کار ساز می کند و بروی جمعی را گویند که ارج
ایمان در خانه پادشاهان برای استجار حاضر شوند قرائت بر وی ولایتی باشد قرائت بر او شش محل در دست چینی
ما بین رود کرکان و اترک قرائت بر او شهر از ملک ترکتان از آنجا تا خانبانغ و هم از آنجا تا چو که
سرحد خطای است چهل روزه راه است قرائت بر او قلیان محل از ولایت و پستان ممکن لکنه قرائت بر او
از ماوراالنهر و از کوه بروی صغی بودینی میعه سازه قرائت بر او علامت سیاهی که در زراعت گاه ب

کندیمچه طرد جانوران بحرین لعین شد استولایل بسیاری قراموق میوه شیده بالو بالو و دایه سیاه و دینا
کندیم یعنی زوان بحرین شیل و آبله سیاه قرا قوا یک قراول دیده بان وظایفه از اعراب پند و قراول اس
طایفه از مغول که بسیارند قراوینچه نوعی از سب است و طیب خند توئی گویند قراش میوه است ملکوک
هم گویند قراشگیلی بند مرغی و زانو قریل چانی برومی آزار آکلہ قارت آزار رشتہ بفاریس پوک و برو
زشت قوی بکل قارقال عقاب قارماق آنچه از خاریدن کپل و جراحت ریزد قاروق شاخ حجامت قرچاق
و قرچہ برومی پرندہ کو چکر از کجکشت رگزد و بعرینی و طوطا بفاریسی رند قرچہ برومی باز و بحرینی عضد
قرچقنای باز شکاری بحرینی بازی قارداش برادر قارداش قانی برومی خون سیاوشان بحرینی دم الاچ
قارکس شمال و هر چه بر کمر بندند و بحرینی سرمای سخت قرس دست برهنزدن بحرینی صفحه قار ساق حوئی
از نجاب بزرگتر از ترک و رو پس آورد و پوتیش الملق و خوشبوی و کمر از نجاب و قاقم بفاریسی
فک قارشی ولایتی در ماوراءالنهر و انزالینف و تختب هم گویند و حکیم ابن عطاء مہر متع در چاه از پتہ
فرخی آن طالع کرد و بمغولی کورخانه و بمعنی قصر و کاخ خالی است چرا که کیوک خان درد و مشہ سخی
تختب قسری بنا کرده بود قار شور بار و محاذی قرس قرس باشد قار کاغذ و امر از قیرن کردن قارغہ کون
نام دو است از جمله مسمومات قاتل الکلب و قاتل الذب بفاریسی کوچولہ قارغہ دو لوکی برومی حقل باشد
قار قاشا تراغ و غوغاست قارغیش قیرن قرقرہ مرغی است شیدہ بکلک و پر آن مرغ را رورجک
سوزند و علامت بہا درمی باشد قار لائق برومی پرستوک باشد بحرینی خطاف قار لواج و قار لوج
پرستوک باشد قار لایطایفہ از تراک و جہ تسمیہ آنکه چون او غر خان از ولایت غور و غرستان و
قدیم مراجعت کرد و زمان بود و خیلی سرد و قدغن کرد که کسی تخلف کند آنها که بسبب کثرت سرکشت
کردند بآن اسم موسوم شدند قارماق چوبی که چکل دارد و صیہا و ماہی بدان صید کند و برومی مغرب و د
کردن باشد قارن شکبہ و بعضی را نام مکی از ملوک سلف و نام خارا تراشی که معلم فرما و بوده قارنی یاروق
بند قطن و ناو نام موضعی در جنوبی شکبہ لاق قار و خوش باشد و در میان بخوارکان پسند که ساتی و در دژ
و دیگر بدل آن یک سالہ باقی و پند آرم قار و گویند و اگر دو پالہ و پند آرم قاروش گویند قار و جہ برو
باز و بود بحرینی عضد قرہ و قارہ قرا و قار باشد قاری پس و من و زرع و آلت گز کردن و باز و از دوش
نا سرانگشتان و امر از پر شدن قار لایط بحرینی قارین شکم و شکبہ قار پنجه مورجہ قارنداش برادش از

مصادره قازماق کندن قاز دورماق امر بکندن کردن قازیشماق مصادره باشد قاز یلماق انتقال است
قازماق کسب و تحصیل کردن جواده قازاغوج برومی نیب باشد قازاق و قازاغ مرد و پخانان و نام طایفه
که در شمال خوارزم باشد و والی علاحده دارند و کور خری و کور خرا از میان خود پسرون کنند قازالا
و قازالاغ قبره و چکا و کت قازن توب کوتاه و بن مسراج و دیکت طباجی و رکاب پهن و طایفه سالور
ترکان فرقه خود را در وقت نزول لشکر باین اسم آوار کنند و پیدا نمایند و اسم پادشاهی از چنگیز که بانی
شعب قازان و مملکت از مملکت روس و امرا تحصیل قازاغ و قازاغ تحصیل و کتابت قازاچی
نهری در نواحی قارص قازغان چتری از خوب و نی مدور چون دیکت از او جاق برگیرند بالائی آن گذارند
و کشته و کندن و امرا رسو و کردن قازنه برومی شیه قازو برومی تحصیل و کتابت قازوق یخ بزرگ و
سار جدی قازینه برومی پیزه فلزات و بگری بر آده و تراشه که از بخارا آن بچینه شود بگری حکاک
مع استسین مصادره قاسماق قازماق مرق در روی اش بتن و پرده ریسم برومی چشم بهریدن جو
قصره برومی گرد باد بگری عصا قاسماق مرق آتش و پرده ریسم و جرات قساق برومی طبر قاسماچی
پنیر ساز قاسنی نوعی از صنایع است بگری قنه قاسن و قاسن تپیکه بگری خاصره و بالی مملکت بکی
و قاسم خود را قاسن گویند مع استسین مصادره قاسماق خود را خریدن قاسماق بول کردن قاسس
قزالمق اول شب باشد جوهر قاش حضور و مکین اکثری قاشاغواتی دنداندار از این که در بیمار دوا
استعمال شود قاشک خیره و سچ قاشاو قاشاغ قاشاغو باشد قاشداق مرغابی است سیاه رنگی
ماخ قاشقه جوانی پشانی سفید برومی دیر و پیش چک و نوعی از سلاح که بر پشانی اسب بنده در روز جنگ
قاشقه احتاجی در پیش منول میرا خورسان پشانی سفید بود قش برومی سخر العین قشک شیر غلطی بود
که از او و غوز سازند قشور خراج دیوانی مع آلتها مصادره قاشماق چتری را بچتری زدن و کوبیدن قشما
مصادره است قاشماق انتقال است قاقورماق کوبانیدن قاشماق خشک و قاق شدن بخوبی که بزرگ
قاقالماق بسیار فریاد کردن یا میان در وقت شخم کذاشتن قاقورماق برومی فریاد کردن قاشماک برومی
خشمناک شدن جوهر قاق خشک و آب باران که در دشب جمع شده باشد قاقا پس خارج راه و خارج است
قاقالان مرغ بسیار کشته یا کشته برومی آواز دهند یا باشند قاقورماق برومی دنبه بران
روغن گرفته قاشمال بهینه خشک بر کیده و نام طایفه قاشماق برومی قاشال باشد قاشلم شراره آتش بقیه

برومی قانقاج باهی خشک قاقیش کوپدن قاقیغایغ برومی خشمناک و بدخوی مع اللام مصادر قالماسق
ماندن زام طایفه قالیتماق و قالیتماق و افسانندن قالاماق برسرهم چیدن قالاماق متعدی است
قالاماق برسرهم چیدن قالیتماق برخواستن قالیتماق و قالیتماق برخیزایندن قالدورما
برومی از جابر داشتن قالاغای لفظی است که طایفه ما بخت دست خود را در وقت نزول لشکر باین لفظ پیدا
نمایند و معانی مشتقه هم از مشتق از قالاماق و قالاماق قالیغ و قالیاق کلاه عموماً و کلاه کوشه دار
و بعضی زلف قالاق پوست زین و خوزین قالاقای قلب و دخل قالاقایغ ناپاکی قلبان دیو
قالدورما برجه تر قالقان سپر قالقان لام مضموم برومی کیا بی باشد بعبی طراطون قلماش هوو
کومی یعنی قل داشت قلماق طایفه از مغول در شمال دشت قیاق اند و قلماق نوعی از سلاح است و جود
پارچه های فولاد برک برک صیقلی بر برومی هم دوشه در جنگ پوشند قالیغ باقی مانده قلندسکی
روز اول کانون الاخر قالیغ سرزنش و توج کوکول قالیغ یعنی توج و سرزنش قالین انبوه و مالی
که دانا و در خواست کاری عروس فرزند قالین لیغ نامزد کردن و مال بخانه عروس فرستادن مع طبع
مصادر قالماسق کند شدن دندان چشم قالماسورماق کند کردن دندان و خیره کردن چشم قالماسورما
معالجه کردن جوامد قالم حکیم و طبیب دانشمند قلمی نازمانه قفقای کیا بی شپه باوشان سکت قالمایشی
طبابت قالموق جمع قالمیش لیغ نیتان مع الین قالماق سیر شدن قالدورماق متعدی است
قالاماق خوین شدن قالماق متعدی است قالماق برآوردن قالیتماق معاد و شیر کشیدن
قالیتمورماق متعدی است جوامد قان خون و امر از سیر شدن قات بال طیور و دهنه خیمه و الا چون
و اینکه توتلاری سلج پادشاهی را صاحب قات گویند یعنی صاحب جمع اجنه است یا آنکه صاحب جمع
نیزه قاره که گوشت از آن آورند و ثانی عربی است قنل اوئی برومی غلبه قنچه قنراک
قنچن سگ ماده و بروم زبان عموم ماده را گویند در وحوش قاندا در کجا و در خون قانین از کجا و
از خون قانیه رک برومی با کجا قنغای اهویت بزرگتر از کادیش قاندر و قنذر و برومی خوش
رفار قانغل دوروق نوعی از زره در فرمک ساخته شود قانغایین اسب که قرانی باشد که پس
پش قاش دارد قنقره و جرس بزرگ قانغی که این قانغی قانغی عاده و کردون و طایفه از آرا
و جملیه که آوغوزخان در عربی غنیمت بسیار گرفت و از احتمال عاجز شدن شخصی عاده وضع کرد

[illegible]

[illegible]

و قور شاماق انفعال باب باش قور غارماق متخص شدن قور قماق ترید قور قوماق معتد
قور قوشماق مفعول است قور و ما ق خشک شدن و حرف شین از و اید است که برای شین قور قور
کلام و حسن شده قور و قماق ممنوع و محروم شدن قور و قماق کرک زده شدن کو پسند جو
قور کمر بند و سلاح چسبند دیوار و شر و انحر و حلقه حلقه نشستن ابل سوز و جستن و مثل و کفو و نشانه
از طلا یا نقره مدور که بر سر حوب قماق نصب کنند و امر از آراستن و امر از نصب کردن پند و نصیه
و کرده و بر آه کی عصفت قور اقی بر دمی خنکی قور ب شکستهای کنار یعنی باریلخان قور ان سلاح قور باغ و قور
قور بان قاب کان قور ت کرم یعنی دو دو کرک قور ت باغی برو می نباتی است طیب با دینون کوید
قور ت قولاغی برو می نباتی است بکوش نام قور قماق عجزه قور جوق مدور که در ویش در از برید
بدور کلاه چسبند قور چی سلاح دار قور ارشاک و قور دایج و قور ارشاتی خوشی بود با خارش در اعضا
و بشره هم رسد و مسج کند یعنی شرا قور ساق حوصله و اما قور ساق کمرند قور غاشون سرب قور
حسن و حسار قور و قی ما کمانی که تخم کنند و امر از تریدن قور قماق بر پند و قور قور و قور قوش
قور قی بر اسب قور قور و قور ترساک و ترسکی و صاحب جهات قور ساق قربان کان و کسی در ابتدا
سوار از برابر اسب مسافر آید بطرف دیگر رود و کار کند از نومان فاحشه بربی قواد قور میشی از اسبکی
و چکر کردن کان و غیره قور و ت یعنی لکث و امر از خشک کردن قور و قوش نوعی از زر که در مملکت روم
رایج است و امر از خشک کردن شدن قور و قوش خشک برو می غوره و منع و حر است و او لکث و سز
زار که بجهت و اب سلاطین نگاه دارند قور و قوش با شین شخصی فرد مجرد قور و قوش پای رود و خا خشک
و نام محلی یا پن یکماز و کابل قور و قوش خشی و قور و قوشای و قور و قوشای مغولی جمع عظیم که برای شاد و
باشد قور و قوش وقت و بخت حکام و کوچ قور و قوش دیر وقت قور یا دیوار بی بست قریشی کلاه تار میخی
کلابی که رویش هم پوست باشد از آن مصادره قور غامق بر هم زدن قور غامق قور غامق
بر هم خور و قور و بر هم زده شدن جواد قور و کان و برو می جانی که آفتاب بر او تابد قور لالان بر
ما و یان زارینده قور ای ضد آفتاب رو قور غالان و قور غالیش و قور غالاب و بر سنجور و کی قور
کلاغ سیاه بزرگ قور ی بره قور ی قولاغی حاضر است یعنی ترشی مع الین مصادره قوشماق فی کرد
جواد قوشون برو می قوشون یعنی پر دم قوشون یعنی قوشیمان مع الین قوشماق اموات را

[illegible]

و از جراحت رویه است قوماش و قلاش باوه و سهوده کوفی قولوق بندکی و خدمت و غرض
مع الیم مصادر قوما را قاططه کردن قوما را قاططه شدن جوامد قوم ریک نرم و کتری است
که مذلوله مالک باشد قوما را قاططه قوما را قاططه قوما را قاططه قوما را قاططه قوما را قاططه
ماهی شقور قوم آل برومی مذور قومی برومی غماز و مکار قولوغ ریکستان و زمین بوم قوم و ریکستان
مع التون مصادر قوما را نشستن و منزل کردن قوما را نشستن و با هم منزل کردن
قوما را نشاندن قوما را نشاندن قوما را نشاندن قوما را نشاندن قوما را نشاندن قوما را نشاندن
کا و دو ساله قوما را نشاندن حساب قوما را نشاندن حساب قوما را نشاندن حساب قوما را نشاندن حساب
فی شود و از پست و دویم تا پست و دویم عقرب نمودار است و در هر ماه یکشب با ماه مقارنه میکند و مقارنه
در جزایرا اچمن قوما را میکشند بجهت آنکه وقت حصاد است قوما را جاورس و همان برومی سر منزل
قوما را حیرت نزول زمان سب سه ساله قوما را زخمی که در بدن اسب در آید و دونه باشد ساریجه و قوما
قوما را دشته و فوج قوما را قماطی که طفل در او چپد و چوبی که لوله نعلت در آن نهاده است قدر
و قوما را ریکت ابی از نویش کلاه پوسین کنند و چند استر و نام قلعه از بدشان قوما را ریکری
چند پیداستر قوما را ریکر اسب تیره ریکت و اسم کی از شاهزادگان چکیندی که در عهد ریک
بوده قوما را ریکت نام علف از ویسی در حوالی ریکجان الحال سلطانیه کونندش قوما را ریکت
قلعه از تراک که بچند قوما را ریکر سیاه که بفری جلی کونندش قوما را ریکر بروی حرکت خشک که
از سر و سر و ریز و بغاری سیوه قوما را ریکر سیاه قوما را ریکر سیاه قوما را ریکر سیاه قوما را ریکر سیاه
مع الوا و مصادر قوما را ریکر کردن قوما را ریکر برومی که آشتن قوما را ریکر برومی که آشتن قوما را ریکر برومی که آشتن
که پر مای نرم دارد بغاری ریکر قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر برومی که آشتن قوما را ریکر برومی که آشتن
و عملشان دپد بربری کواره و امر از قوما را ریکر کردن قوما را ریکر حرکت خشکی که از سر ریزد مع الیا مصادر قوما را
که آشتن و ریکر آب قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر که آشتن
قوما را ریکر قوما را ریکر لازم است قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر که آشتن قوما را ریکر که آشتن
آفتاب قوما را ریکر که در جنگ پوشند مثل قلا و دکن بر کهای قلا و رار برومی و ریزد و از قوما را
در میان که از قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر قوما را ریکر

یعنی حرف زاید که گاهی در آخر از مقوله محتم صورت درمی آورند قیروق دم و نام پستاره سیل
بلکه نام تازه شری باشد که بدم ماند خواه شامی و خواه یمانی و آن در از بیجان و ماد الا مارا و اسطیقا
طلوع کند گویند قیروق طلوع غدی و سپاس آفاق است که قیروق بهت و سیل هرگز در آن آفاق طلوع
نمی کند بلکه دائم انخفاست مثل نبات الغش که در ایام الظهور است در آفاق شمالی قیروق سالان
پرنده گوچتر اگر گنجشک دم خود بر زمین زند بغاری و سیبجی بربی صوره قوی قوسی پرنده از گنجشک گوچتر
سران خط سیاه دارد قیون بعسل و آغوش قیوق باغ غلیظه که آن در دداشته باشد قیوم بربی
فصل بروی خسته قیومچی زر کر قیون بعل و آغوش و کرد باد و کوفند قیون کوزی بروی بایونه
بربی اقوان قونی زیر ضد بالا بربی تحت و چاه قونی زیرین کورات العاف مع الباصار قلیماق حکمت
زودن بربی غمر لیکن با چشم اطلاق شود جواد قیوب قمری سنج محض مع ایچم مصادر قیوشاق
کردن قیبله اماق اکشت زیر بعل کسی زودن و خاریدن پهل و کف پاخا که بخلد و بسربی مغایر بغاری
قلیچ گویند قیقیر قاتی فریاد کردن قیقیر شقاق با هم فریاد کردن قیقیر دامع برومی دندان هم
ساییدن که صد کند جواد قیقیر شیش و قیقیر قی فریاد و فغان قیچی که داخل است کنندینی بربی
سرق قیقش خارش قیقش اکشت زیر بعل کسی زودن و کف پاخاریدن که بخند آید مع الزار مصادر
قیرماق خراشیدن و قتل عام و شکستن قیرماق انفعال است و خراشیده شدن و قتل مغرط شدن
و شکستن قیر دور و راق متعدی است بمره معنی قیرماق خراشی که از خوردن و شکستن ترو
سبک باشد قیرماق انفعال باشد قیرماق تراشیدن و مو تراشی که از بخاری باشد آن قیماق باشد
قیر قیرماق انفعال باشد قیر قور و راق متعدی است قیر لاق را بی که بگوید پیچیده شود قیر حله اماق دندان
هم سایندن قیر حله اشق دندان هم ساینده شدن و این باب لازم است و شین برای مضاعفه
قیر لاق کنار جستن قیر بلند می بلند می سر کرده و بجا شغری بلند می کنار کردن یعنی مرکز برومی
پایان بی آب و دود و امر از خراشیدن و امر از قتل عام کردن و امر از شکستن و بغاری رفت
و یعنی سیاه هم باشد قیراق کنار قیر اغو و قیر اد برومی ششم برف قیران مروارید که زنان بر دکلند
و ششم و نصاب بحد کمال و بربی قرات کو اکب قیرا ششم برف بربی صیق قیر سق پوشیکه دور
کلاه دوزند قیرندی برومی قراضه قراض خیاط قیرش ریشه و سبزه تازه روینده که هنوز ریشه

باشد و تراشی که برای دباغت بروست زند قیر کین تا کمور و کاف کمور و لای از توران قیر قاول
مزد و قیر غور پرنده شکاری معروف یعنی باشد قیر سرخ طعم که در یک بریان شود قیر غیر طایفه
از لراک که در سمت شمالی باشد و مواضع ایشان صعب است فرق عدد چهل و او رخی از او کینه
و امر از تراشیدن قیر قی ایاغ هزار باشد قیر قلیغ مقراض ششم چینی باشد قیر قراستم قلعه باشد و آن
قلعه بلند رسی است در سر کوهی و مردم در آن بسیارند و بلغت مغول چهل مرد قیر قلیغ دو مویه
بعربی اسمط اللیحه قیر لاغان چسبانی برومی طاعون قیر چرخ و خاشاک که ریک و خاک بر آن
نشته صلب شده در دریا کشتی آن خور و و بکشد قیر کرمی که بدان رکت کنند بسرخی بعربی دود
الصباغین قیر ااق کتر و جاریه قیر قن کنار و یا بان خشک و یا بانی که میان با سخت و شمر قیر اوا
مسافت آن بهفت روزه راه و طایفه از کانیه در آنجا سکنی دارند و مغولی است و سپید و قیر کم
ولایتی از مالک شمالی حکماه تاناریه مع الزار مصاد قیر سرخ اراغ سرخ شدن قیر شقاق و قیر شقاق
کرم شدن قیر شقاق متعدد قیر شقاق و قیر شقاق برومی کرم شدن قیر شقاق مع
قیر شقاق لازم قیر لیدان صدائی که از تیر و سنگ بر آید جو اند قیر دخت با کوه برومی کران
از آن قیر شقاق لاله قیر اوق از ار حصبه قیر او غلان دشت کمر خور و پال قیر غن برومی کرم و قند
و بارای عجمی احوال قیر قار د آتش خواهر قیر قوشی پرنده بعد ز فاشه کردنش زرد و سفید با لهایش زرد
برومی پرنده است سبز رکت مثل پرنده تا جدار است بعربی شقاق قیر لنگ بکارت برومی کرانی است
قیر لنگ سرخ و آشکار و سفید و مرغی شکل طوطی سرخ رکت و نوعی از باز قیر لنگ لای نوعی از ماهی الطف
والله ما بیان است قیر لنگ لای احمد قیر لنگ شهر عظیم از مالک حننه فرکت قیر لنگ ایاغ
پرنده سفید که پامی در از سرخ دارد و اغلب در میان آبها باشد و گنایه از هجوم عام و غلبه او با
قیر لنگ یا پنج طین از منی برومی قیر لنگ پیکان نوعی از قرامین مغول که طعن لای آن بسرخی نوشته قیر لنگ
قال پند سرخ قیر لنگ کلو جانوری که از پوست آن پوسین کنند قیر لنگ برومی سرخاب یعنی غازه
و کلکونه و آزاری مثل حصبه قیر لنگ طیفه برومی نوعی از کل قیر لنگ یومورده عید نصاری قیر متول کت
ایل بسرخی مع این مصاد قیر شقاق کت فشرود قیر لنگ کت فشرده شدن قیر شقاق کت
کرفتن و شدت کردن قیر شقاق متعدد است قیر شقاق و قیر شقاق به شکی اثمادن قیر شقاق

[illegible]

کینه کردن شمشیر که از چوب میباشند که معنی زده بود که آنرا سادوت بهم گویند که گزند پلدر چمن نام
بفارس نام شهری از مضافات بیت المقدس و آنجا را سقف خانه گویند که کاچوب اطراف الا حق
که کاچوب درختی شنبه درخت امرود کو بی باشد که میبرد برومی خشت پنجه گردید برومی کت و سیر
و در بست تاک و طره پیش صف عمارت و ایوان کاروان قیرن ساره کاروان کشش و سرتاره
نیز نیست که خیلی بصبح مانده طلوع کند و کاروان خیال کند که سار زهره است که قریب با قباب باشد
ساره نیز دیگر قریب با قباب و قریب بطلوع صبح و بر آفتاب و حال آنکه خیلی بصبح مانده پس کاروان بجهت
پروقت بودن بارشان بیلائی دوچار شوند و میزنند آن پستاره باین اسم موسوم شده که گزند
نوعی از عبا که برومی میسه که بنایان کار کشند مع الزا که تری بر و پیکان و بفارسی زرع و نام آن
زرع کردن و گزند نام درخت سکه در کنار آبهار و دید و یولفون گویند شش و بعدی طرفا و تری
رومی با کاف تازی دفعه و نوبت گزند با کاف عجمی و فتح زار آزاری که از سر مازنی در رک و
بهم رسد که از شش گویند و مژه شراب و هر چه تغییر ذائقه کند و معنی نوبت گزند کار و کوچک است
الین گستانه و کپانه برومی شاه بلوط کسر برومی قینه بخاری گنگ برومی خوشبختی گندم که بعد از
خرمن کوشن بر زمین بماند بعدی قصاره بفارسی گفته و چوبی که برگردن سکت بندند تا که بر زمین
گسسته اسپکه پیرامو آن نخب باشد و مان کلیمه و مونی که سر آن را مقراض زده بر رو که دارند و برومی
نوعی از پیکان که بزرگ و پهن باشد از دیکدی دراز که از کل اسب بر زمین میرسد مع این کینه زدن باشد
باشد بعدی جزع الکاف گزند که آزارانیه داشته باشد و کبر کاف ثانی برومی سهل و آسان گزند
باشد گزند اوئی باقی است سقرش گویند گزند او رماق فساد معده باشد گزند او غصه و
براده کی که در زیر کلو باشد مع اللام کال سکت سهای کنار رودخانه کالاستور و مراعی و مواشی کلا برومی
سوستار کلمه عقین کوشه دار که دو طرف آن از بنا کوش آویخته و بفارسی جیسون ساخ زده و هر چند
ناقص و کوتاه و حیر و اندک و نامرتب و دم بریده و کسی که غیر ضعیف باشد و چوب دستی بطبر و کوتاه کلمه
چلیاس کلچک برومی جانوری بفارسی را سو گویند شش و موش خرما و بعدی ابن العرس کلچک
چکلی لاله کو بی بعدی شفتیق النعمان مع المیم کم برومی دهنه اسب کم پیرزن پر فروت کمره
برومی سر کین گزند شخصی که دندان بالای او بر دندان زیرین سوار باشد یا از دهنش برآمده شود

باشد که گوشت پشیمان کبیر زرد آلودی ناپرس کمر زک برومی استخوان نرم ببری غصه و فک کنده را باقی
مستحق شدن کنده را باقی کنده خواهد کان بسیار کجبه طفلی که از پسر کن سال بوجود آمد برومی عموم
طفلی و بچه را گویند و بغاری حسد دم بریده و نام ولایتی معروف کنده برومی خود خویشتن کند بر روی
کیا بی که از آن ریمان باند و گویند ریمان است که از پوست کتان باند ببری قنب بغاری کنب
کنش و اله و مبهوت گنپس او بری را و زبیکه کندی برومی بد انجری مع الواصه در کا و و تهاک نشوا
کردن برومی نرم و ست شدن کا و لاما کا ویدن خواهد کا و ورکا و کو و کا کو پسر بزرگ کا و کبر
طرد و بختنده کو ز برومی پر کوی و کثیر الکلام کو زن جانوری را سو گویندش گوش نشوا کو سگ برومی
نرم و پست کوئی برومی خامه خواتین مع الیا، کیمیاک پوشیدن کیمیاک پوشیده شدن خواهد کبر
پکان بزرگ کاری است و تیری که آن نوع میکان داشته باشد کیمیاک برون بزرگ کیمیاک باشد کیمین
و غضب پس باشد کیمیاک از غش مضامین مضامین گفت کردن آب دهن کو پورنگ متعبدت کو بوم
بسیار شدن خواهد کو ب بسیار و خم کو بک خنج عاده کو بکن و کو بکن و کو بکن باشد زین کو بکو
برومی خمره کو بک باشد کو بک پران پشتر و زیاده کو پروک مل ببری فطره کو بک ناف و باکاف و بای عجمی
سگ بزرگ پاسبان کله کو بک ساین جانور زرد رنگ بقدر کبر از پوست آن پوسین سازند کو بک
جانوری بر وانه بزرگ است از آن نطهای الوان دارد در و بال و باکاف عجمی و بای عربی تانی است بحد
بشکل نصف تخم مرغ معکوس و در طب نظر کو بک مغولی بینه یعنی قطن کو بک کف آب دهن و امثال
آن کو بک طاسی برومی نوعی ارکف دریا بغاری فسیک کو پون مغولی پسر باشد کو بک سحاف باشد کو
برومی کو شواره بغاری شاخ و پشه انجام کو بچی محلی از قرا قستان و غسان و نوعی از شال که از آن
محل از کندی طرفی که است در آن ریخته بر جسم زده روغن کبرند کو بک باغی غل اکو که در روی
شراب ظاهر شود مع الیا مصاصه کو بک چر ایندن کو زار ما که برداشتن خواهد کو بک اول قلع بان کو بک
جفت کو زوم مل زمین کبر کو توک بینه کنده و برومی دفر خاص پادشاهی کوئی برومی بدوز بون اکیم
مصاصه کو بک کوب کردن کو چکا ما که زور زدن کو جلا ما که صاحب زور شدن کو چو الا ما که بچه
کردن سگ خواهد کو ب دور کا و بار و جسم چون ایش و کوچ و باجم عجمی مثل و حرکت و بغاری
احول و نام طایفه که کوچ بلوچستان گویند و اصلشان از اعراب حجاز و در کرمان پسینی دارند و جانوری

که نخست اشتهار دارد و ولایتی از هندوستان میان خطا و بنگاله واقع شده است کو چاری طایفه
 نشین کو جلوک زورمند کو جلوک گینه زورمند کو چان کو چاری باشد کو جن برومی خرم باشد و آن
 جانور معروف است کو چوک سگ یک کو چون از روی زور و عفت کو چورماک برومی حرا شدن کو چوروی
 شبان مع الزام صا در کورماک دیدن کورماک و کورکوزماک نمودن کوروماک نمودار شدن با
 کوروشماک ملاقات کردن کوراشماک کشتی گرفتن کورکایماک صاحب حسن شدن کور و کلانماک
 شعله و روشن آتش از دمیدن دم و نیم کوره مکت برومی پاره کردن جوامد کوراشک کشتی کورایچی
 کشتی کور بر برومی جوان امر باشد نوخو اشته بفرای خبث مکار و خداع و خیار بزرگ بعرفی قضا
 کور بر لوک مکاری و بدکاری کوریه کاف دیو بنجه نیرس کورنون برومی پالان خروا پسر کوچی تولد
 سگ و نام طایفه کرج کور بر برومی جوان نوخو اشته و نمود آیین کورک باز و استخوان شانه و غوزه
 پنبه و بگون را و کاف پشم نرمی یعنی شعل و برومی یاکمانی که از تخم مانده باشد و پوین و با کاف اول
 عجمی و بگون را حسن و جمال و نمود کورکانه و سوزنی که بر حایه شش خانه کشته اند و بلج را و کاف و بانی
 کرسی که ضراحی و بطشراب برومی آن گذارند کورکابامی یعنی در حسن و جمال غنی و کامل کورکان داماد و
 امیر تیمور کور کلوک یعنی صاحب حسن کور کور علامت و نمودار و امر از نمودن کورن کسبر که و حلقه زدن
 پناه و نشسته و دادن بهیت حلقه و محلی از توابع امور و دخرا پسان کورکنت برومی مثال و نموده و با کاف
 و شمع را بر وزن دورکنت رکنت یابل سرنخی مخصوص سب و استر و رکنت بی و اوانام رود حایه شش
 الوار از نواحی اصفهان گذرد و میداند و دیکت رکتریزی کورشلوک صاحب نظر و دورین کوروک
 دم خداوی و یاکمانی که در تخم باز مانده باشد و برومی بگون را کوندر کوله و برومی خروش و غیره
 مع الزام صا در کورماک کورلماک بنظر جستجو کردن کوز و تماغ چشم داشتن و توقع کردن و
 چشم راه رفت کردن چشم را گرفتن کوزه برومی رفو کردن جابه جوامد کوزا خراف و خشم مثل کوبایچی
 کوزا خراف و رمدی سوزا خراف و ربا کاف عجمی اول چشم و قرحه که از بدن برآید و فصل خریف و چشم است
 کوز کوبایچی کوزل کاه خشک سوخته و پوسیده خرمین و با کاف عجمی خوب و نازنین و دیکت کوزل
 آب و چشم زکس کوزل کون یعنی زکس چشم و برومی عینک و دانه نیاه لغزنده و سعل در دوا چشم و بی
 که چشم کونندش کوزه برومی رفو باشد کورکنت از آلات خیمه باشد مع اسین مصا در کورماک برومی

شکر کردن کو سترماک برومی نمودن جوامه کوسا و هیمه نیم خشک کو شتیک برومی موشی که چشم ندارد و ابد
 کو شتیک برومی باند ستور کو سیم بزی که پیش کو سفتند ان رو و مع این کو سیک و کو شتیک شتر بر کجایی
 مع الکاف مصادر کو کاتماک رو بماندن و بنز کردن و بکود کردن کو کارماک بنز شدن و رویدن آن
 کو کارماک و کو کار شتاک غریدن و لغره کشیدن شتر و عدد و مثال آن کو کلا ماک بخیه بزرک بر جابه
 زدن و دوشن و ساز کو کردن کو کلا تماک متعدت کو کلا تماک انفعال است جوامه کو ک بخیه
 بزرک که بر جابه و امثال آن بنزند و اینک ساز وریشه درخت و بفارسی کا هو و سرفه و کنبه و هر دو
 کاف عجمی در ترکی بنز و بکود و کوک ماک یعنی بکود محض و همپان و سوزاندن داغ از کا بکود و بکود
 کته و دانه تولول کو کمال برنده شپه باشد کو کاین کسی بزرک از چار و اخون در آورد کو ک نور
 خاکستری رنگ کو کر اک سینه کو کون بمغولی سر و من کو ک فارغه کلاغ بنز کو ک کینه بکود ک
 کو ک کو ماک بکود بسیار بکود کو کل مرغ صغیر کو کلا ماش برادر رضاعی کو کم برومی میوه جنگلی شپه بالوبا
 بمشان جسم کو بند بربی زرد و کو کون بمغولی و دختر خور بفارسی غلیم ریس بران کرده و بهندی
 نام و لاتی از ملک دکن بر حاصل دریای عمان کو کر کو کجا شغری مطهره کو کور قفس و تخفه کو کوسن سینه
 کو کوم برومی آقا به بزرک و بریق کو کومتول رنگ مایل بکودی مع اللام مصادر کو کولماک خندیدن
 کو کوشماک مفاعله است کو کوسوماک پیم کردن جوامه کول باشباع خاکستر و بلا اشباع محل جمع شدن
 آب یعنی برکه و بفارسی مادان و مکر و فرب و حوض و اکیر کو لاج حلوانی که بار دور و غن پزند و
 بفارسی لار لا کو کینه کو لاک موجه و ملاطم و بفارسی شترک کو لاک سایه کو لاکاج یوز کو ک خند
 روی کو کان دایم خنده کننده کو لاله منخ افتادن ستور و چار و اک پهلوی پشه و از جایی شوند بر جوا
 کلفچه و شاخه که کار کو کلت برومی طرفی که در آن شیر دوشند کو ککو خنده و خندان کو کول شتر و آب
 و دواب بارکش مع الیم مصادر کو کماک زمین بچنان کردن کو کوملماک انفعال است کو کول
 متعدت کو کورماک جانیدن کو کور داماک و کور دامت برومی غریدن شیر و امثال آن دواز
 دهل جوامه کو کاج تخمه که ستون چیمه از آن کذر و نوعی از نان تخمه خشک کنند جامی حصه اند که به شعر
 بنان خشک کاوردی بیستم چار باشی بچو خویش غره کلاج خیمه را ماند که توان زو بخند
 بدندان نیم ذره کو کجوق هیمه نیم سوخته کو مروک برومی باغ و عشر کو مق بخت میم برومی غانه

[illegible]

در وقت کچکها و پشت کردن و لشکری که بقب تعیین شود کچکها و باکاف عجمی و چم عربی شب
کچک معرب کچکان نباتی دوانی بطب انجیره کچش خارش و سوزش کچک کوچک و حقیر
باکاف عجمی حله و خارش کچم پوش اسب در روز جنگ برکتش کونید کچی توپوزی خروپ
باشد و آن نطی و شامی و مصری و هندی باشد و رطب مفضل است کیده رک برومی رفته رفته مع الزا
مصادیر کیرماک داخل شدن گرگوزماک متعدی باشد کیرشماک داخل شدن و آغاز کردن کیرلانا
چرکین شدن جاه و جراجت کیرشماک خیاره کشیدن جوامد کیرحرک ویرم کیراک یعنی باید کیراک
بایستی کیرحخت کیرپک ثرکان کیرناک برآمدگی نای حلقوم کیرکج بود و بوسه بی جگر کیران
سفیداب کیرش آنچه از روده مثل ریمان سازند و حلاجان بکار دازند و چله کان و باکاف عجمی حله
مع الزا مصادیر کیرماک سیر کردن و کشتن کیردورماک متعدی کیرشماک مفاعله است کیرلانا
کیرلانا کیرنپان کردن کیرلانا کیرنپان شدن کیرلانا کیرنپان شدن جوامد کیرنپان بود و کیر
کیرکیراک سیر و کروش و پاس و حراست و پاسان و حارس و نوبت کیراکچی پاسان و حارس
کیرنورلوق میاه خانه که از نه باشد مع این کیرماک بریدن کیرماک بریده شدن کیرتورماک متعدی
کیرلانا کیرنپان فرمودن جوامد کیرماک کلون کیرماک کیرنپان نوعی از کیر که بارنجره و دوال
دشته آن نصب کنند بفارسی بازی کیرنپان کلون و مولی چند از رلف که مقراض کرده بود
بر و کدازند کیرنپان بریده کیرنپان مع این مصادیر کیرماک شیشه زدن اسب جوامد
کیرنپان و بفارسی رکش و این و نه ب و پرمرغان و پرست و نام جزیره که بهر مور مشهور است
نوعی از جابه کمانی و درخت شمشاد و لفظی باشد که بهنگام شطرنج بازی استعمال کنند کیرنپان رکش
شخص و مرد و آوازه مرد کیرنپان متبع و عوام الناس مع الفا کیرنپان سبب رسیده و رنج
کیرنپان مع الکاف کیرماک آروغ زدن کیرنپان و کیرنپان برآمدگی نای حلقوم کیرماک آروغ زدن کیرنپان
مال مصادیر کیرماک آمدن کیرتورماک آوردن کیرتورماک متعدی کیرتورماک لازم جوامد
کیرنپان زایدی که از برای تزیین کلام در آخر صیغه مفرد مخاطب فعل امر و نهی گاهی و قشود و نحو
کیرنپان و کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان
کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان کیرنپان

یکا شماک مشورت کردن کینک کالماک و کینکا لیشماک فزاع شدن کینکا لئماک کینک سیکشورما
 فزاع کردن جوامه کینت و کینه ده و قریه کیندیک ناف کینکاش مشورت و انما مشورت کردن
 کیناک و کینکیش فزاع است کینه مثل غنه حرف تصغیر باشد مع الواو مصاد کیو و وراک داخل کردن
 جوامه کیو برومی جانوری است که بر کاغذ و پشم اقد بر می غشت و بفارسی نوعی ارکش ریمانی مع الیا
 کیر عقرب و پس کسی برومی لباس و پوشاک کینک اهو کیم پوشاک جنک یعنی زره کین کین عقرب و پس
 کیو نو کلامیشی لباس پوشی و نوروز مغولیک کتاب اللام مع الف لا دای و افوس و کله از مقوله
 یتیم صوت و مخفف لای یعنی درد و کل طرف و دیگر این لفظ را بر جوامه ملحق ساخته از آنها اشتقاق صیغ
 کرده اند مثل باشلاماق شروع کردن و باشلاماق انداختن پشک و کوز لاما کنگاه کردن و اشبا
 آن لایچینش این قبله از تراک و برومی کوه سخت لایچین فایا برومی کوه سخت و کوهی که ناریق قلعه
 قلعه آن باشد لاس نقش و حصه و بفارسی غارت و تاراج و ضیاع و مندر و مایه و چترم و اندک لایع
 لایع از توابع است یعنی زبان زبانه و بفارسی لایع بمعنی بازی و بهزل و طرافت لایع و لایع حرنی است
 که در آخر بعضی از کلمات افاده کثرت و انبوهی نماید چون قوملاق یعنی ریگستان و یاولاق یعنی مکان
 بسیار لاو و لاو لایع لایع است بفارسی خاک سفید که خانه بدان سفید کنند و بمعنی لایه مع الباء لبابو
 پروم شد لباشاق بمعنی قباغ افاء و ان برومی تخم نم برشت مع افاف لی برومی پلا پس خفه
 متعفن و بفارسی صاف و پموی و فیرب و بازی دادن مع انون یکج خرجت لنگر لنگر دیا و مکان مخم
 از قبل هزار اولیا و محل معروف از ولایت جام توابع هرات و مکانی که بجز روز پنجای طعام مردم
 و بفارسی نکین و قار و شخصی که در کمر جیب بایست باشد و بهر جا رود نکینش کند مع الیا لایلا
 اند و کردن و کل ماییدن لایلاماق متعدی است لایلاماق لازم لایین برومی حرف تشبیه چون اغور
 لایین یعنی مثل دزد و بوخچلایمتی یعنی مثل آن خصومت لوانک و اندیشه یا قلا از آن کوچه بفارسی
 ملک لویج بر بنه و عریان بفارسی نام و لایتی که از آلویج لویج گویند لویجه لویجه بستانی لوروس اصطلاح
 از تراک باد کی میانه و جنوب بوزد لوری قوشی برومی همان لوق و لویج و لوک بمعنی بایست چون
 قو لویج و او لویج و مینر لای می مصدری چون قشوق و نور لویج یعنی راستی و بمعنی صاحب چون یور و لویج
 یعنی بنه دار و یور و شلوک یعنی صاحب رفتار لوک بغیر از آن معنی که گذشت بمعنی ضعیف و نازک و بست

رومی خیری مانند صنع که دست کار دو مثال آن بدان حکم کنند لاک است بفارسی و نوعی از سرسب است
عشقه را اطلاق کنند و آن یکا بی باشد که بر درخت سجده کسی که با هر دو زانو و کف دست هاراه رو
و دو غمی که جو شایده باشد تا قوت شود لوی بمغولی لنگ و بروج حوت و سالی از سالهای ترکی که سوار
لغ و لکس و لیک مراد ف نوع و لوق و معنی نفی مصدری مثل المایع و کیست مایک یعنی رغن و لفظیه
هم آید چون المایع یعنی کرفتن و کیست کلک یعنی رغن لیان برومی جانی از دریا که در آنجا کشتی بنزد
و بر کشتی نشینند کتاب المیم المشوحتاج بوسه مع التاء مثل آب نه مکه که میکه در پشم و کر میکه که مکه
اشد بعربی سوس جواد مثل لیک شیده و مانند بی مثل لیک یعنی بی اشتباه خج مع بوسه مخاکم اوجاتی
که در میان خیمه و خانه کنده شود مع الدال مد حال باوز کی توران پس آوز زمان مع الزاماریا
فریاد کردن کا ومع الزاء مزدماه شعبان خزمین برومی درخت مور و بعربی آس خرگن لقصی منزل
آهوی ماده مازول برومی کا هو بعربی خس مازو بحق برومی خرق افض فریو بمغولی لفظی است که
چون در جنگ بحریف غالب شوند دست افشاده باین لفظ مستحکم شوند از روی شاد و جواد مغرور
بود و آن در گوشت بهر مد بین مکه روغن تازه تازه ش ماشاب شال درشت و خشن قاف
مصادرا فاما ق تعریف کردن جواد فاما تعریف مغرور برومی آلتی و از قبل صرخ که کبر و کاف مکن
آهوی از کا همیشه نزدیک مکه کی باوز کی توران که سواره لام ماش طایفه از تراک و محبوب خوش شفا
م ماموق فیه فون مصادرا فاما ق فرودن ان امثال آن باب مازو ماق متعدی باشد ماکلغ
قدم که نشستن ماکد و ماق متعدی باشد یعنی برفت راوردن ماکر ماق ماکد و کو نهند جواد مغرور
ساروغ بعربی فطر و کاط مسند افغان خم پاره توب منطل برومی چوب پست در منقلای شانی و فقه
اکش ماکت که پسند سه ساله و امر از تدم که نشستن و بفارسی ماه مایغیت طایفه از تراک ماکلا
پشانی ممکن صفال مگو ش برومی که سواره بعربی قرطه ماکش حرام و رفار و قدم که نشستن مانه
سکنت نشان که در سراها که اندازند و بفارسی سباب و ضروریات خانه و اوریل باشد ماوی رنگ
آبی یا مای باوز کی روغن باشد یا روق مخفی که پای کوچ و معیوب باشد بین زمین مغرور است
نسبوت المیم موجب جانوران حیر که در که با هر پسند و بوسه بعربی قبله سوچکا و یقه و محضر که در
و موافق درست شود یعنی تحت موخه مغرور دام و زرد الوو مثال آن بوجه یعنی شغل و عمل دیوانه

مع الزام بر روی رنک نیلی و لاجوردی و مغولی راه و طبعی مردار آغاجی درخت کوهی که طبعی غلبه
کود تر و ماده دارد و مرد خاوی اسم مردی است که بر آبی پا و شاه ترکستان و بفارسی را که آراب و لوله
سفالین که در مزارب گذارند و نوعی از بافته زیمانی و مهرهای بزرگ که زنان دست بند سازند مع الزام
موزج ببری جدمین موشون مغولی ریخ باشد یعنی جدمین موش کج خانه و بفارسی معروفست موش
اسب استبازی موشه بر روی میوه باشد چکی یعنی اکل موش که ببری جرم مع الصاد موشون
بر روی بکت ببری ریخ و شیر جام یعنی آب راه غین موشول اسم پسر النجمه خان بن کوک خان نقر
از ایشان سلطنت کردند موشوچن یعنی موشول رنک یعنی سفید مع اللام موشی حر افراوه بفارسی بودن
در رنک کردن و در کار با باز استادن و مشوقان و مار و غمزه و ببری عکبوت و بندی قیمت و بها
موشورگر ببری بر موشور بر روی خشت پاره نون مصادر موشکیامع غما که شدن موشکاماق و موشور
و موشکاماق و موشور عاقل ناله کردن موشکاشماق با هم غم دل گفتن جوامد موشا اشاره است
یعنی این است موشجا و موشجه یعنی انیت در موشا در اینجا موشداعی در اینجا موشداعی در اینجا موشداعی
موشداعی اینچنین در انوقت مند و نوعی از ریخ که بشکل نمره باشد که بجهت منع عبور خصم در اطراف
خندق اردو نصب کنند و سیخی که صیادان بدان صید کنند از وحش و بیاع موشغال طایفه از قلع
که در خطا مسکن دارند موشک در دو غم و بندی پیش را گویند که از موشومات است موشکامین موشکان
مغولی نقره بفارسی سم موشکوخ مؤلم و متالم موشو مغولی طویل العمر و دایم و همیشه و نام بادشاهی که
با و را بود در جنگ سکندر و نام پسر همین تولی بن چنکر خان که خطا ملک او بود و او را موشوفا ان
گویند موشو ز شاخ حیوانات موشوش گوشه خانه و سر موشو خان پس فرات موشوگت اسم اشاره
مع الواو و حرف استفهام و بفارسی موشی یعنی شری موشول برومی کوپکانا که گذشت موشور
میشین الکی که از آهن سرستند که شک تراشان شک را بدان تراشند و شکافند و شکند و بفارسی
بدون تشدید بهین معنی باشد چکه چکل ص میصر طار و غی برومی بوقلون ریخ مع بر دت باشد یعنی
سلت و بفارسی سحاب و بجای نمره کاف میگویند خوک ماده لام میبلیق نمک بفارسی نمک و
کمان زنبوری ببری بندق نون مصادر میناق باشاع سوار شدن میند و زمان معنی است مین
خشمناک و بیجا کردن و بسیار حرف زدن مینکرا مانک شیده و مانند بودن ی مین مین مین

[illegible]

گویند مع الزاء و ر س ای برومی نوعی از تصنیف الهی، و در ح باشد مع الهم و دل حزنی است که افاده عکس
کند چون فراول یعنی گنجیان و یس اول یعنی سازنده و ده نوحه موش که سکت و شغال و امثال آن کنند
مکسورات یعنی برومی سح و شری و سلم سح و یسه الی و کتاب الهی برومی سجد و همه باشد الزاء
مصادر در ماق چشته و مانده شدن جوامد هر اول جمیع که پیش لکن بعنوان طرح روند هر ای فرما
و استغاثه و اعلام هر باتن صده و دهر شکر هر کان برومی ششم هرل برومی شیار هر باتی هر جای
و هر طریقی هر اول همان تنگ هرل و طرافت مع الزاء و مصادر در ملاق هو اگر قرن جوامد با و ای
و بی و لفظی باشد که در وقت حمله و نینب برای اظهار صولت گویندی باید اق بی کشتن در وقت زاین
کا و و پستور و اولغ جوامد ای حرف توجع و استغاثه و یای مای در شدت کرید و راندن ستور گویند
مای هوئی شور و غوغای حرف قمل و حرف تحسین بی تو لوم و بی تو لوم سی از سر و ده که در عروسی در وقت
دانا و عروسی میخوانند مضمون است هو پلاماق بلع کردن و نینب و بردن هو پوش نوعی از جلایه بزرگ باشد
هو پوشک هر د مع الزاء و مصادر در ملاق و یسن و یف کردن هر ماک و صنف کردن سکت هر ماک
و در کردن هر ماک و یسن و یف کردن جوامد هر کج رزم و دشت هو نیل ماک تیر را بر زه کان کد استن
ن هو نه آهوی ز هوئی قیف باشد یعنی آنچه بدان عرق و خرد مای دیگر بشیء میکشد مع این استغاثه
علت فواق کتاب الهی المصنوع یا کان و لفظ تردید یا ملاق پوشیدن و پوشانیدن و برومی ساجن
یا یلماق پوشیده شدن و برومی ساخته شدن یا یلماق تمکین شدن و بر خود پوشیدن یا پوشاق
چسیدن یا یلماق هم چسپدن یا پوشو ملاق یا یلماق چسپده شدن یا پوشو ملاق چسپیدن
یا پوشو ملاق چسپانیده شدن جوامد یاب ممراب و بفارسی هرزه و نابود و بابا عجمی حرف
مبا لغه چون یاب یا شیل یعنی نر محض یا یسی یعنی پهن محض و امر از پوشیدن و برومی امر از یسن
و برومی یاب یا یسی آهسته آهسته و یوک یاب بطریق مزاجیه یعنی احوال و افعال یا پاچوب و آلی که
خرمن باد و دهند بفارسی یسید یا پاچ کره ارب شیر خواره و برومی ششم نرم گوشت بصری صوف
یا پلان برنده زرد رنگ فزاج چشم یا بان یا بان بی آب و علف یا بانجی برومی بکانه یا بان طو راقی
برومی کبابی شبیه برک کرفس بفارسی زود فرایمان برومی هرزه و پهنوده یا پانه او بکانت هرزه کوئی
کردن یا پار نام پسر دو یمن آبی خان و لده داغ و خزان و معبسی میور شد و میوشاند و برومی میار و میو

[illegible]

یازده دانه که بعضی از آن در آب یا خورده شود و بعضی نیم خورده و بعضی در جوشیده باشد یا در کج برومی همیده است
یا روق روشن و شکاف یا روق طوق یا هر دو قاف هم یعنی روشنی آمده یا روق غور روشن نشوده
یا روق رخ و جراحت و بفارسی دست ریختن و مرکبی از منیسات و توانانی و قدر و اندازه یا روق تاشی
حجر العاج و حجر اعرابی باشد بفارسی پشنگ رحم یاری نصف و انبان و بفارسی گوشت وزن دو برابر
یکدیگر یا یاری گوشت یا ریش استب تا شن یا ریم نصف یا ریحون نصف و ناقص یا رین ستر و یا رند
در فرودایش یا ریتی فردانی مع الزام مصادری از ماق نوشتن و خطا کردن و شمردن و شروع کردن
یا ریلماق لازم باب سابق باشد بهر معنی یا غور ماق مقصر ساختن و بسناده کنه دادن و باز خوا
کردن بسبب کنه جوهر یا ریشماه اول سال و پسته ماه بهار هم و امر از معانی یا رماق یا رومبوسه
بزرگ قوم و نام پسر بزرگ آبی خان بن غور خان و چون ایل یا ردر خراسان آمده در ولایت
سکنی نموند باین جهت درون ریا رورت یاری گفتند و آنچه از آن طایفه در میان کوهستانات درو
مشغول و بهتنت شدند آنها را قرا تاشلی گفتند و بعضی می نویسد و خطا می کنند و می کشاید و شروع میکند
یا روق کنه یا ریم سر نوشت یاری دشت خالی از بنبره مع لیدن یا ساق آراستن و ساقین یا ساق
متعدی یا بیت یا ساق ماق و یا ساق ماق لازم آید یا ساق ماق کیده دادن یا ساق برومی گمان را کردن
جوهر یا پس غرا و ماق یا ساق یا ساق و نسق و زینت و ساقی و قصاص و حکم و سترمان باشد
یا ساقین سپاسی و صاحب نسق و صاحب سیاست یا ساقی سپاسی یا ساق و یا ساق صفت و امر از ساق
شدن و بفارسی باجی از ریاچین که روز عشرت بر سر نهند یا ساقی نظم و ترتیب و ساقی واریگی
یا ساقاق شخص خود را و خود پس از یا ساق و صف یا ساق اول علمه خوب و امر معروف یا ساقاق کیده گاه
یا ساقاق متکا و باش یا ساقاق عدس یا ساقاق بغولی یا ساقاق ان یا ساقاق بن و عریض و سقا کام خشن است
مع اشیر مصادری یا ساقاق زیستن و زندگانی در از کردن یا ساقاق متعدی باشد یا ساقاق است
آلوده شدن چشم و اسکت ریختن و متاک شدن یا ساقاق متعدی است یا ساقاق نهان کردن
یا ساقاق نهان شدن جوهر یا ساقاق طفل خورد پال و اسکت چشم و عروس و فرزند و اولاد یا ساق
ابوح تورت یا ساقاقی سه چهار ساله یا ساقاق طفولیت که حکایت یا ساقاق یعنی خورد پال یا ساقاق برود
زنان بفری نام یا ساقاق مخفی و نهان یا ساقاق لاغر و ضعیف و کونید یعنی آفتاب بسم آید یا ساق

رنگ بنر یا شیل باش نوعی از اردک یا شتمول رنگ یا بل بنر یا شین برق مع الفین مصداق
باریدن یا خند و رماق و یا خند و رماق متعدی باشد یا غیضاق یا غی شدن جوهر یا غ روغن و امر از باریدن
یا غ اورکی برومی روده چرب بود که توی آن پر کرد طبع نمایند غاری جوهره یا غی مور برومی آن کرمی
که باروغن و شیر و سرشته بخورند غاری چکنال یا خند و نور و وضو و روشن و نورانی باشد یا خند و نور
روشن یا غریق برومی چوب کنده که بر بالای آن نیمه بکشند و بخاران چوب تراشد و قصابان گوشت
پاره کنند یا غرن شانه یا غنخی شانه پن یا غلا غور و غن داغ کن یا غلا میشی چرب کردن و در عادت
معتول اول نوبت که گوشتان که بشکار روند انکشت بزرگ اورا گوشت چربش بماند و آنرا یا غلا
گویند و ایضا در جنگ گاه سری که اول دفعه پای علم آوردند گویند توق یا غلا میشی گردن یا غلابای
قوشی پرند است یا غلغ روغن آلود یا غور برومی باران یا غی دشمن یا غیر شانه و جراحتی که در شانه آب
باشد یا غیر برومی جرده و رنگ سیاه و قرغیر یعنی سیاه چرده و سب سیاه رهم گویند که بعربی
او هم باشد یا غیش بارش یا غین باران مع الفار یا غشخ برک یا قماق طلا کردن و خا و مرهم بستن
و امثال آن و اثر کردن و پسند افادن سخن و همت کردن و اسناد سخن غیر واقع یا قیلاق لازم است
بمعانی گذشته یا قارماق عجز و کجای کردن یا قارماق کرپان کسی را گرفتن یا قارماق شکم مفاعله است
یا قینلا شکم نزدیک شدن یا قینلا شورماق متعدی باشد مع العاف یا ق سمت و جانب و امر از
فروشن و سایر معانی یا قماق یا قارماق کرپان جابه و پس فاعل یا قماق بمعانی گذشته یا قستور
روشنی روشن یاقین نزدیک مع الکاف یک و یکش بدو بر بون کین برومی برادر زن مع اللام مصداق
یا لاما ق کسیدن و تیر در کان پوستن یا لاشماق بهم کسیدن یا لاکلا ماق و یا لاکلا ماق بر بنه
کردن یا لاکلا ماق و یا لاکلا ماق و یا لاکلا شورماق و یا لاکلا جلا شورماق متعدی است
یا لاکلا ماق یا لاکلا ماق عجز کردن یا لاکلا ماق و یا لاکلا جلا ماق بر بنه شدن یا کچماق بهره یقین
یا لاکلا ماق در خشدن یا لاکلا ماق متعدی است یا لاکلا ماق مطلا و زرا زد کردن و زرق و تلمیس
باشد یا لاکلا ماق یاری کردن یا لیتماق ریخته شدن و زحمت کشیدن و کوفه و چپسته شدن یا لیتماق
متعدیست یا لیتماق لایه کردن یک بصاحبش و عجز کردن یا لانا ماق برومی در خشدن یا لاکلا ماق
برومی چالوسی و تلقن کردن یا لیتماق برومی مشتعل و افروخته شدن یا لیتماق و رماق متعدی است

[illegible]

دوخته شود یا نوعی کس او ازین صدا برومی موخن عمارات ماخو از اتمان است که بر کشن و شون
باشد یا معنی طرفی و هر یا معنی یعنی هر طریقی یا یک نو و تازه و امر از شقن یا یک یا معنی غلط یعنی یا یک
برومی جانب و سمت یا یک حاج دو طرف درگاه یا یک اراق طرف تر یا یک حاج چهره در خار و جوز
کرد و کانی یا بار چلی یا کانی کردن یا یک مثل و مانند یک مثل و مانند یا کانی نو و تازه و نام قلعه در روی
که یا کانی قلعه اشش گویند یا یکش برومی سهو و غلط یا یک حاج تغوی و سخنی که معنی آن مفهوم شود و غلط
باشد یا کانی قوت برومی کفار یعنی عبرتی ضعیف نیه و یا نه که کشت و یا نه هم یعنی یا که کشت و
بفارس سی تخم بزرگ و باون مع الواء و مصداق و اتمان حلیم و بر بار شدن یا و و رماق و یا و شمشاق
تر و یک شدن یا و دماق و یا و شمشاق معنی یا و دماق و یا و شمشاق و یا و شمشاق و یا و شمشاق
و منحرف ساختن و برگردانیدن یا و سخن و امثال یا و لاق دشمن را تابع و مطیع ساختن یا و دشمن یا و
حلیم و بر بار یواشته برومی یواشته باشد که بکوشش اسبان جلف کنند تا ملایم شود یا و جی آنکه دعوت مردم
بر روی و همانی بخند یا و ری بچه و خوش و طهور یا و شان در منته ترکی بر عربی شیخ یا و خان ماکول حاصل
بی آدم یا و لاق دشمنستان یعنی مکانی که دشمن در آنجا بسیار باشد و گویند یعنی عجب و بغایت هم
آید یا و برومی معهود و ناپدید یا و زب و زبون یا و غ نزدیک یا و دمانی که در روغن پخته شود بفارسی
سخن هرزه و پهلوه مع الیا و مصداق یا یکا پس کردن و راست برهم زدن برای روغن گرفتن
یا یا لاق پس پس راه دشمن و باز خرا میدان یا یا لاق برومی تن شست و شونی دادن است
یا یا لاق پاده شدن یا یا لاق به میلای رستن ضد شلاق جوامیای مکان و فضل بستان شلا
و علمیده یعنی استعمال حجر المطر را علم بای گویند چه احتیاج آن عمل بیشتر در بستان میباشد و هم
از یا یا لاق یا یا لاق پاده یا یا لاق برومی پاده یا یا لاق پس و عریض یا یا لاق کما که و جار و کر و شیری
یا یا لاق چار و بخار در کنار آهویه باشد یا یا لاق اسب برهنه باشد یا یا لاق برومی تهدیدی باشد
که قادر بر آن نباشد یا یا لاق نموده آب در شوره زار بر عربی سراب یا یا لاق شستی بستان را در جانی
که در ایندن سلیم برومی سریشم بر عربی غریب و توب و لغت بسیار که در جنت از پی هم خالی شود
یا یا لاق بالکجه زین یا یا لاق برومی یک ضد شکیب یا یا لاق نیزه باشد که روغن از راست جدا کنند و نهی
عظیم که ما بین فراق و دروس باشد مضمون یو پنهان نازک و رستق یو فیالین نازکی دستی و تهاون

مع الّا، مصادر یوماق سر خوردن و بلع کردن یوتورماق متعدی است یوماق دیوتولماق
لازم یوماق و یوتوماق آب کلور از غصه یا از خیال سر خوردن یوماق سر خورده کردن جوامد یوت
برف بر که را بهار آمد و کند و بخیولی و بانی که در کله کو سفید اشد و امرا یوماق یوماق سر خورده یوتولماق
مصدر سر خوردن و بمعنی کرداب مع انجا، یوخول اورغانی برودی کبابی که اورا غصه کو نید و بر دض
پسجد مع الّا، مصادر یورماق بصر کردن خواب یوروماق راه روشن یوروماق متعدی بود یوروماق
مفاعله است از یوروماق یوروماق لازم بود یوروماق سر و کله کردن و بتجمل روشن سواد یوروماق
مفاعله است از یوروماق یوروماق برزد کردن بود یوروماق کو شماک مرادف یوروماق یوروماق
بتجمل روشن سب و این شد از یوروماق است یوروماق متعدی است از یوروماق جوامد یوروماق
دل یورت ممکن و امرا یوروماق یوروماق اسم فاعل یوروماق بود یوروماق جمع که با یلغار سب رانند
یوروماق کلان و آنکه تعین جای کاروان دارد و کند یوروماق قبرستان یوروماق رفا با تعجل یوروماق برودی
سوراج سوزن و سوراج تیره یوروماق دوا سب را بهار یوروماق خسته و دامانده یوروماق غولوق المانی
یوروماق رفت یوروماق صاحب قمار یوروماق پاره که منبه بان کستد یوروماق و بجهه بانی است سب
هر چه در و کند پیشتر در می آید یعنی یوروماق بعبری فضفه بفارسی است یوروماق منبه دار مع الّا، مصادر
یوروماق متوجه شدن و رو کردن یوروماق الما شماک مفاعله یوروماق جوامد یوروماق و وعد صد و وارو
از او بکنیه و بفارسی تخص کننده چون رزم یوروماق زنجوی و نام جانوری سکاری معروف و سکن
تو که که بجهت جوی آن صید از بویه پیدا شود و جبهت و خیز کردن یوروماق و صد یوروماق با شلیخ برزگرین
انواع سیاه خیمه و الا چوق و آن از صد چوب ساخته شود یوروماق سیر لیک بی رونی یوروماق ریح رویایی
یوروماق کینه یعنی رویکت و کینه لفظ تصغیر است یوروماق نقاب و برقع را گویند یکی یوروماق یعنی دور و
یوروماق یوبان سر از بر و بر و در افتاده مع الّا، یوسکت جل و زرق بعبری طلب یوسون طرز و اسلوب
یوسون لفظ یعنی این گونه و این طرز یوس یومری برودی یعنی که و محض و یوس لفظی است که از برای منبه
مخصوص لفظ یومری موضوع است مثل باب یاستی مع الّا، یوس برودی بالاشباع خبره و بلج الفین
مصادر یوروماق خیز کردن و سرشتن یوروماق لازم بود یوروماق جوامد یوروماق و یوروماق ضمیم و بطر
یوروماق سرشت یوروماق یول پابانی پابن پش پالین و پانالین مع الّا، مصادر یوروماق سر

کردن یوقلماق لازم از یوقلماق است یوقلماق تفحص کردن و کم ناپدید کردن یوقلماق معیت
یوقلماق یوقلماق نیست و معدوم شدن یوقلماق معنی یوقلماق جوامد یوق یعنی نه برنی لا
یوقا مخفف یوقلماق یعنی نازک و نوعی از زمان تک یوقاری یوقاری بالا یعنی فوق یوق ایسا و یوق ایسا
و یوقا حرف تروید و بمعنی نماند و بمعنی الا و اگر نه یوق بمعنی سرایت کند هم باشد یوقول و یوقیز بمعنی
مفلس و بی خبر یوقولانغ و یوقوزلغ و یوقیزلغ خبری یوقولغ یعنی یوقوشش جانب بلند و فراز
کوه و کرویو مع الکاف مصداق یوقلماق بار کردن یوقلماق معنی یوقلماق یوقلماق یوقلماق معنی یوقلماق
یوقلماق یوقلماق انفعال است از برای یوقلماق یوقلماق دیدن یوقلماق معنی یوقلماق
یوقلماق زانو بر زمین زدن از برای تعظیم و معمول از آنکه چون بخدمت سلطانین روند در مقام سلام
زانو بر زمین زده تسلیمات کنند و نیز در باب حجاج بدو زانو نشسته عرض مطلب نمایند و بمعنی عرض
کردن یوقلماق یوقلماق معنی یوقلماق یوقلماق یوقلماق انفعال یوقلماق جوامد یوقلماق بار و یوقلماق
آهین شود که گوشت بر این را از آن آویزند و یوقلماق برادر کوچک زن یوقلماق و یوقلماق
صاحب دو یوقلماق بلند یوقلماق آگشتن و نه خیطی یوقلماق بسیار مع اللام مصداق یوقلماق کند
مو و پرو بر بی تف یوقلماق معنی یوقلماق یوقلماق انفعال یوقلماق یوقلماق راه دادن کسی
یوقلماق راهنمایی کردن و بر راه انداختن یوقلماق دو چار شدن یوقلماق معنی یوقلماق معنی یوقلماق
یوقلماق را جوامد یوقلماق راه و پشلوک و امر از یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق
و اسم قاعلش و اسم مصدرش یوقلماق و معنی یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق
شیر برکت شیر مخطوط و سپلهای می دارد و در سمت خوارزم و ارال بسیار باشد یوقلماق را هر دو
مسافر یوقلماق یوقلماق رفیق و همراه یوقلماق و سپتاره و سپراسی خان بن اوغوز خان بعد از
پدر مالک افرو و او سادس خوانین طبقه مغولیه است یوقلماق و یوقلماق کرم شب تاب یوقلماق
و ناقص در طریقت و سلوک یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق
یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق
کنده و امر از یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق
چشم بر چشم نهادن و درین هم یوقلماق انفعال یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق یوقلماق

انفعال است یومشاق نرم شدن یومشاق نرم کردن یومورماک خراب کردن یومورولماک و
یوموروشماک انفعال یومورماک جوامد یوماق کلانترج وبعنی شستن یوماق غلطک باشد و ان غلطک
عزاده باشد و هر که بشکل کوی یومران موش یومراجر مرغ موشگیر یومران قایم نوعی از
موش بزرگ یومر و دور یومروق شست یومروق غیبه یعنی شکست و غیبه علامت تصغیر است یومر و دور
ضراب یومشاق نرم یومشاق قطع نرمی یومور لفظ مضیه یوموق چشم و دهن بهم نهادن ن مصداق یوما
تراشیدن یومدورماق متعدی یوماق یومولماق انفعال یوماق بوجه یون رود سامان و ابرای
امر از یوماق و بفارسی نمد و ندرین و فاس و فلو و زنگ و لون و نام رود خانه یونت مادیان
و سالی از ساطعی ترکی یونت قومی برومی پرنده که صغوه باشد یونجه علف یونجه تراشیده که ابرکا
آن یوزدیوکت بریطور و پشم حیوانات وبعنی بشویند یونکول سبک یونه بگلتوی زین یوماق
بالا شباع شتن یودورماق متعدی یوماق یودولماق انفعال یوماق یوالا یوماق و یوالا یوماق غلطک
مع الود یوالا ششمانه طیور و طایفه از تراک یودالاق برومی کلوله و کوی مدور بود یود و سغه مغسل
موتی یودوش قلم بفارسی کلک یود و ندراب غساله مع الیا، مصداق یوماق محو و معدوم یویولما
محو و معدوم شدن کنسورات الیا مع الیا یارماک فرستادن جوامد پیر یسمان یارماک ناه منک
نخی که از غبه باشد مع الیا مصداق یوماک رسیدن ویدک کشیدن یوماک رسیدن یوماک انفعال
یوماک میثورماک و ییکورماک و میثورماک و میثورماک همه متعدی یوماک باشد یوماق یس کانی
وبعنی میرسد ویدک می کشد وبعنی فاعل و مصدر وبعنی هم میک استب خفیت که احوال بدک گویند
یوماق یس یوماق از آبا، علویت می او هفت تا یک واقف و خبر میکان ساره نباتات لغش
مع الدال مصداق یوماک برومی خفیت کشیدن و جازه کشیدن و در نفرین گویند که ییدا اینک و ییدا
یعنی جازه کشت میرد میرد به برومی معنی می کشد جوامد بدک خفیت ییدی فرداش وید میرد برومی
ساره نباتات لغش مع الیا مصداق یوماق کشیدن یوماق دریدن یوماق یس یوماق متعادل است از
یرلماق یرلماق انفعال یرلماق یس لاما خواندگی کردن یرلماک بلا شباع جاکردن
یرلماق متعادل یرلماق یرلماک جاکردن و منع یرلماک ویرلماق باعین و ازیرلماک
با کاف اشتقاق شود یرلماق دور شد جوامد یرلماک و جاستر خواندگی و امر از یرلماق

و بمعنی مخمور و دوخونده و خوردن سیر ازوق یعنی خوراک یراق دور یراق راق عیسه و یراق راق قینه
دو ترک یراق خوانده یرملاش سکا شه و چاک چاک و پشرم و دریده چشم و بی حجاب یرملاج برومی
چاک و شکاف یرتوق پاره یی سیرخی زنده یرقانی یعنی خونی که میخورد خون زمین و کنایه از پخری که
زمین ریخته و ضایع شده یرتوقی یعنی زیر زمین یرکوکی زردک ببری خورلیک یرن جایی و هر حبیب
جایی خود را یرنیمه چمن خوردنی یرتی لب کاشه مع از یرنیمه شوهر و خواهر و شوهر و خواهر
یشماک کشودن بند کمره یشماک کشوده و لباس در آوردن برای استراحت غ ینفاق جمع کردن
یعذورماق متعدی ینفاق ینغلیماق انفعال ینغماق و ینغلاماق کریمه کردن ینغلاماق متعدی
باشد ینغلاشماک مفاعله ینغلاماق ینغلاشماق کریمه ناک شدن ینغماق خوب و فرسنگ ینغلاشوکریمه و
کریمان ینغماق جمعیت یعنی کریمه معین کرده و انبوه یغیب فیل که جانور است مع القاف مصداق ینغماق
بر زمین افکندن و خراب کردن ینغورماق متعدی ینغماق ینغماق انفعال ینغماق یعنی خراب شدن
و افکندن جوادی ینغور و یران ینغلقور اقامت ده و یران شده ینغلقور ینغاده و یران شده
کاف مصداق ینگرماک ناخوش آمدن و اسکر اه از کسی و پخری ینگرانماک هم بمعنی ینگرماک باشد
جوادی ینک بدوزبون و ناخوش ینکن همیشه زاده ینکولوک خوردنی ینکیت جوان ینکیت لیک
جوانی ینکره عدد هست ینکن برومی خوب و مرغوب ینکن لیک خوبی مع اللام مصداق ینک لیک
و راه رفتن متعجل و دیدن بطریق هروله ینماق برومی رسیدن ینلدرماک متعدی ینلماک ینلدرما
متعدی ینلدرماق متعدی ینماق برومی ینلماک درخشیدن ینل لاماک باوزون ینلماک باد
کردن و متورم شدن ینل لاماک چنبری را باو کردن جوادی ینل باو پال و امر ینلماک و برومی از
ینلماک ینلماک بالالوش نازک پشدر آستین کوتاه و پشدر و برومی پروبال و دم بطور ینلماک لیک
بالالوش در ینلماک بار و نام سالی از سالهای ترکان ینلماک اولی نباتی است و افغ ینلماک ببری
شیل باشد ینلماک بالیعنی کینوع ماهی باشد ماهی کونید ینلماک حاج برومی دستنبو ببری شاه ینلماک
چست و چاکب ینلماک انغودین جوانی است شیده مبار ینلماک یا ستوغی برومی دوانی است که
او را قورت لاغی هم کونید بنارسی ینلکش ببری خضر الفزور ینلماک برومی باوزن ینلکوج بختانی
باوزن ینلکلاتی مانند باد یا مانند سال ینلچی لیت کونید یوز ینلچی لیت یعنی صد ساله ینلچی ده ساله

یککارک دو طرف ملقب کردن یلکان بادبان کشتی بفری شراع میگویند دلاکی لغاری است و یلکان
نعل است که در وقت کد پرازدن بجای رسیدن لقی و پل یکت یعنی ملقی بل با پاراک بروی رها پس
مع الیم مصادر یورماک خراب کردن یور و شماک و یور و شماک خراب شدن یور و شماک و یور
و یور شماک عموم طعمه خوردن یور و شماک که از صید بخورده مانده باشد بعد از شرم خوردن
همکاره یور و شماک خراب و ویران یلکان باقی است آلا شک کوبند بفری بخیه الیس عیش عموم
یغیان لغاری کوچ بفری زغورن مصادر یلکانک مع النون مغلوب کردن و مبهوت کردن
یلکانک انفعال یلکانک است جواد یکت استین و امر از یلکانک و یعنی بخورید شستن از یلکانک یلکانک
که عروس آرایش کرده بجد برده بداد سپارد یلکانک با زکی و نوبی یلکانک نو و تازه و یلکانک معنی کپی
یعنی لکچر جدید و کروی باشند در روم در عداد غلامان شاهی که صاحب اوجاق و رسم طاعتند
و مشهورند بکثرت و عدت و قوت یلکانک یور و شماک تغییر دادن و برگرداندن یلکانک
خوردن طعمه و آذوقه و خوردن خوراندن تعدیت یلکانک خورده شدن جوادیر آذوقه آذوقه
یوغانی کنایه از چندی که بر زمین بخیه شود یا شل چری بر زمین بریزد و پودیده لغت شود و یوغانی چرخ
تیزیل در بعضی نکاتی که در کتاب جناب امیر علی شیر نوانی استعمال شده از عربی و فارسی و کنایات
حرف الف آب آتش رنگ شراب آباد معمور و خوش و یکو و خانه کعبه و آفرین آبادان خوب و خوش
و مثانه آدمی و ایستادگاه آب آبادان معمور و خوش آبکش رکهای برک در خان آبگون آبگون
آبکینه شیشه آبوس درخی سیاه که چون بر آتش گذارند بوی خوش دهد آبوسی رنگ سیاه آبی آبا
گفته و یکو و نیم رنگ آذر آتش آذر آتش بندگاه باز و آزاد است و درست و نوعی از سر و نوعی
از سوسن و نام شهری در بخوان و بی عیب و بی قید و مجذور مانده اراده مجذور بی علقه از عشم از عشم
و نام بی آرام حیا و شرم و بزرگی و عزت و تاب و طاقت و مهر و محبت و غم و اندوه و عدل و انصاف
و ظاهر و آشکار و سلامت و راحت و قهر و غضب و تقصیر و کنایه و بخاری و فراری که آشتن و پاس
خاطر نگذاشتن و نام دختر حشر و پرویز آسان درگاه آشام بخرع و آشامیدن و خوراک بعد
حاجت و ولایتی مابین مشرق و شمال بنگاله و آب بخرع بخرع آغاز ابتدا الین محشر و انباشته الفقه
زند و خوش طور ایان ظاهر و عیان ایانی شتی که بر شاد و بی کردن کسی زنده است و بریده و بی خبر

ابرش است که بر اندام او دانه های سفید باشد ابواب نفارسی اسادی که راست و دروغ برانند و گل
کسی بدینند احدی مجری جد و الی او دارد و در علم موسیقی ارستان لایته در حوالی یزد ارقام کنار
کنار جام عبارتست از خطوط سبعة اول خط جو ردیم خط بغداد و سیم خط بصر و چهارم خط اچم خط انگ
ششم خط کاسه هفتم خط فرو دینه و تفضیل در حرفت خانه کوری شود اراده دوده مایین دیوار و عمارت
اثر درش کنایه از اسب و علم اسب و نام آلتی از شطرنج اسکندری گری و حسندی استرک موی
آب است قطره و نام پادشاهی که اسکانیان با و منسوبند اسکانیان طبقه سیم از ملوک عجم اسب
مایل تیرکی و آب بجود و نوعی از غیر الفج اندوژه و جمع کننده آسبه میوه بشکل شماه در هند و تسان
بهم رسد انداز کنایه از شیوه و حالت اندام شکل و شمایل و زیبا و زیبائی و ادب و قاعده و کار نظام
انکار تینه امر اجه و لایته باشد حسن خیر ایراره همان اراره حرف الباء مایل شهرت و بر تلی قلعه آن
بوده چاهی عمیق است گویند هاروت و ماروت در اینجا مجموعند باغ جهان آرا و باغ زافان و باغ
و باغ گل افشان و باغ نوبانهای معروفست در هرات بت آذری کنایه از محبوبت چه آذری خوب میسر است
بحر خجاش کنایه از کف مردی باشد بجل حلال کردن بد علف کنایه از چار والی که جور باد بخورد و بد عادت
باشد بر سر تفوق و برتری و علا و برطاس و لایته از ترکستان بر فغان روز حشر شعبان که او را
کلون اندازان هم گویند برگ می رنگ بنر باشد بر پنجه آلات و زیور برنجی بساط از اصطلاحات
بساط شطرنج بط صراحی شراب بلارک تیر و شمشیر بلکه گوزنه لوله دار و صد او آوار صراحی بم فوق ضد
سخت و زبر و بم اوج و حنیض نمته بکاه منزل بوفلمون نوعی از دپای رومی که هر خطه برنجی بر آید
و نام مرغی است چمن نام مبارزی که سر و لکتر هر ضرب نوشی روان بوده بسبب آنکه لاغر و خشک
اندام بوده او را چمن و چون گویند بهمن چشمه در جیرکان و قلعه در هند و تسان بت اللطف فاش
چال ناقوان و نیم رنگ بیدار نام شهری در ترکستان پدر شهری بت پدق پاده شطرنج سر پیک
نقشی که نقاشان برای امتحان بدون رنگ بر کاغذ کشند الباقی پاره چسب کاغذ پاره خوب درازی
که بزرگتر آن این بدن است شیار کنند پاکه اش کنایه از برهنه کار باز و کوشش و سعی پدر فخر قبول کنند
پر تاب بد و زان و صحن پرچم کامل و دپسته موی که از علم آویزند پدر و اوست نامی که نقاشان در چهره
سازی و غیر آن بر روی رنگ زنند و اسم مصدر زد و دن و جلادادن و دروغ کردن و راستن

ساختن و برانگیختن و فارغ گشتن بر غازه پرزم طیور پرکا که سخت و پاره پرکا و آنکه شاخهای زیاد
از درخت بر دوشل باغبان و غیره و یعنی برنده پرکاس جنبی از جایه ابریشمی در کال نازکی و جوهر شمشیر
و فولا و جوهر و ابر پرکسی گویند بر میان شمش و زین پوش و سبزه که از او بجه گویند بر بخوان افشونگر
و منجر جن بر مان غنماک پشیر قتلوس کو چک که منظور گویند پشیره پولکی که از طلا و نقره در
کرده بر سینه سب و مثال آن دو زند و چرمی که بردن خیمه و دخت ریمان بدان که در
پف پوز کسی که لاف همایه زند و کاری از او نماید پشیر کینوع پوشی بود در عمارت و آن
همواری است که بطریق چوبی پوشیده پلیکنه کینوع پوشی که از پوست ببر و پلیک ساخته در رو
جک پوشند و براسب اندازند پندار فکر و تصور بوده رکونی سوخته و خوب پوشیده که بدن
چاق زده آتش گیرند پهلوی پهلوانی و پشیری و زبان شهری پازمی کینوع پکانی است بی پسر
رونده و چسبندی لکه کوب شده پسه ابلق سیاه و سپید بهم آمیخته میان پیش پل باشد و الاقی از
آلات شطرنج پل بالایی پل فامست پلایه ستونی که سقف بر آن قرار گیرد و حرف آلتا باک پهلوی
مابدان خانه که پنجره داری کرده و جام و شیشه و کاغذ چاییده باشد و کلمه جنم و کوره آهنگران خرو
کل بیان اندر و باشد مار بست یعنی یکدیگر بسته و باقیه بجز هر امر ادکی کردن تحریر خط سیاهی که
بر دوره کتابت طلا و نقره کشند چنانچه بدوریات و آنچه تخم شمرده شود ترانه با صطلح ایل
نغمه تصنیفی که سه گوشه داشته باشد و امر و صاحب جلال بر دامن فاسق و میخواره ترسام ترسناک
ترک لغاری کلاه خود شعیب لویه که نقاشان با طلا ساخته بر دوزند و شیر لغاری اشتقاق جلی
یعنی شورش انگیزی تعبیه خرمی ادر خرمی پنهان کردن نقاشان بخوان کا و راسب کثیر با صطلح حضرت
نقاش پردازی بود که در سایه سازی و نازک کاری بر روی نقاشانند ملاصوتی است که مطربان در
در تصنیفات میخوانند مله مله باشد قبول برکی است که در هندوستان بان گویند و یعنی کباده و قطعه در
هندوستان مکان یک لکت بار و خرواری شکر و پشیر و ولایتی از بدخشان و نام مقامی از ترکمن
و تیردکان عساری و نواری که بر کمر چار و اسبند میزند و نمند کابل تنه ترا و نه در ناصوت و
و تصنیفی باشد که مطربان میخوانند ته پانین و مخفف ماه که در ورق کاغذ ولایتی میباشند هم
حرف پنجم جام نام حاکم شهر ته از ولایت سند جام جم و جام جمشید جام شراب جام جهان پن

جام کجیرو است که از آنجا استخراج جمولات کرده جام مسلامی چون بال شکل کانه معکوس است
جانان کنایه از یکی بودن جان خود با جان جانان حدیث و خط و زرق و غلظت و کنار نهر و بالکسر
جوده سبب جرمه دان حق و قوی بر مایه ترجمانی که از مجریان کینه جرمه برینه هر جانور و بار سپید و
کوچک هر چیزی و شجاع و دلسر و جلد و پاک و ساز می و تیریه از توان شیر از جرمه و قمر و فرد و
شها و نمره کوچک قلندر از جرمه سنگی مخط سیاه و سفید شده بجه چشم و کنایه از چشم جفای نوعی از
مار جلاجل بنجای کوچک دیر و جاب کبر بر بی آستان در و ریسائی که بر گردن چار و ایند و
و ضم دهنه زین و شمشیر کاب و کروی که دو تن با هم بنده جدره بسری قلم نازه بر روی خط
کشیدن و فارسی خوب کنده و تاراشیده و چوبی که بجه کوفتن رخوت پوشیدنی تراشد و ایند و
رسیده بهایم و بطور جوکی ریاضت کش و مرشد هندوان و پسر شاهنخ بن امیر تمور جو لکه شریف
جته زن غیر مستوره جهان آرا باغی است در هرات چون رودخانه و امویه اش هم کونید چرم الجی
چار بال شمشیر که بر اطراف گذارند چار مار نوعی از آنچه بدقش جرمه مشکی که مشک است
چرخ طایفه در شمال و غمتان باشند چرت زود و جالاک خانه حصیده شعر هم باشد چاک نابود
هم باشد حرف کمال و ممرک هم باشد خالی آراسته و فی الفور جوش جلال و بمصرف حصیری
لباس جای است که بطرح حصیر بافند حیطه محوطه و خانه حق کوی مرغیت که اورا شب آویزیم کونید حق
عقیق کنایه از دمان محبوب حوض مایمان نام موضعی در هرات جولان کنایه از نوروری و باج و
خراج مایانه جوئی تصغیر قول کرد اگر در اینسی موطه حرف انکار است کنایه از سبب سخت
رفار خار و کا و خار پر کا و کنایه از شک بر و شکته اش خاشه مخفف خاشاک خاکی کینوع تیری که
آزاد آماج خانه بر نشانه اندازند خال خال علم و رایت و شر بزرگ و شر بر سپناه و بر دیمانی و ابروی
باران و برق و سخت و جانه نرم و کوه بزرگ و مرد غلب ضیف القلب هم باشد خام قلم و شراب و
کمند و ریسمان و بعبری ترب و چرم و باغت مکرده و کرباس نشسته حارزان و لای از خراسان مولد
حکیم انوری حار و مخفف حار و بدینصی صاحب و مولی جهک اسب خراسان هم ساز خرشته چینه و
خرگاه خریده طر فی است از پوست و غیر آن که چرمی در آن نهاده خرم و چین کنایه از آفتاب خرم و
زنگ کنایه از ماه خن خانه باشد که در تابستان خارش و خض در اطراف آن حید و آب بر آن

باشند تا هوا را خشک کند خشت با دزن خشت خانه موضعی در کلات پور و فارس و نوعی از صلبا
خشت خانه باشد که در تابستان با دزن بزرگی در میان آن است بر داده و از ابار بمان کشیده
باشد تا برید هوا کند خشتهاش لشکر مکتل با صلاح خطبه با لضم بعربی و سینه خط جام برای جام جم بهفت خط
مقرر است اول خط جو که خط لب جام باشد دوم خط بعد از سیم خط بصره چهارم خط ازرق پنجم خط
اگر ششم خط کاسه بهفتم خط قند و دین خط با لضم بلده و با لضم حال و حاجت و مقصد محمد پس
المبارک عدد پنج خنج باز و کرشمه خنک سفید و اسب خنک بی بی سفید که هنوز رنگ نشده است
خواب حر کویش عقلت خواره هم آفرین باشد خیزران خوبی است هندی زر دینک که از آن چوبی و
با فند خیل خانه سیاه نیمه که مخصوص جل و چشم صحرانشین و بعضی خیل و چشم حرف الدال و اح بحار و
مکاریان و آتخانه خانه سفال پزی و کوره پزی بود و داغ شترابی که بر جابه ریخته شود و جل مخفف از غول
مکار و عیسار و حران داده و او نوبت بازی شطرنج و زرد و زیا کردن خصل و قمار و فحش و دشنام
و بابه نوعی از آلات قلعه گیری است و نام یکی از آلات شطرنج درج عقیق کنایه از دنان محبوب است
در دی شام میخواره در نا ملا صوت و نفسی باشد که مطربان میخوانند و دست بهانه دستور خوبی
که بر پشت در می اندازند و غایب از حلقه که در جل شده درخت و فلک مصروف یعنی دایره دلال نار و غول
دله و دله الحمت از زن مکاره و دکانه زری باشد که جمعی در میان خود برای سرانجام یا تیج جشن
عیش تقسیم کنند و اوج رو پوشش تحت و دورات طاس بکون کردن شش فلک دیو باد و باد صحر
الدال و باب دم شمشیر و سر زدن شتر و گویی در دینه و باب العین مردم چشم در ایر جمع آنچه را گویند
که پاشیده شود حرف الرار شته میرم رشته خرقه علی که حضرت میرم تاپیده بود و رفرت است
که چون براق ماند و حضرت رسالت پناه را صلی الله علیه و آله المقام قاف تو بین رسانید رک
رخوت و یا تیج پوشیدنی رواق پنجاه خانه و ایوانی که در مرتبه دوم ساخته باشند و بعضی خانه
و سر احواف از اربابستان سیتان و توابع آن را ملک نیمه و رسم گویند زاده و سر و محقق آزاده
سرو یعنی سرو است زراغ پوک سیاهی که در گوشه کمان در زیر چله که از دزد و قوی از موسیقی زاک
معربش زاج است زرافه جانوری که از شتر کا و فلک گویند و نام آلتی از آلات شطرنج زربعرب
آفتاب و زرافه اصل و ورق طلق باشد زره حلقه و جوشن و حلقه گوش زین عراک آفتاب زلفین

بضم اول و کسره فاعله که بر چهار خوب صندوق و در خانه نصب کنند و بفتح فاعله و زلف زمر و زک
کنایه از بخت ساینده و رخ زون کنایه از تراشیدن موی رخ و بمعنی لاف زدن زکمت بمعنی تمذ
و نیز هم آید زکمی شب زکمت زحل باشد روز نام ولایتی در حوالی همدان زولانه زنجیری که برای مجربان
زند زلیخه قالیچه زنده باره حرف این ساری شهری در مازندران سایه طلوی معصم حیریل علیه السلام
سیر می شکل مدور بنجر حنک آب کبود سبزه سیاه کتاب ثنوی نوانی برد استان بهرام کور نظم کرده
سراج لقب ابو نصر سراج که از مشایخ است سره بی عیب و یکو و ز تمام عیار و شقه و حریر علم سقلاب
ولایتی از ممالک شمالی سیقه صفه و از این است سیقه بنی ساعده سکلا بی سکت آبی سلاسل قلعه در حوالی
کرمان شایان و قلعه شوشتر سلطان چاشگاه سلطان سیما رخصت شمار و آن بنانی بوده که برای
نعمان بن امر القیس خورثی نام قصری ساخت و بعد از اتمام او را از نام قصر بر برداشت و هلاک حاکم
و از آنوقت جزای شمار در عرب ضرب المثل شد سورت بدر سورت بان مضاف است سوسن آراد
سوسن بنفید سرخ دستار چه کوچک سیفورا باقه ابریشمی بسیار لطیف سه تاب گت فولادی سحر بر شد
حرف اللین شادروان سپایان و پرده بزرگت که در پیش ایوان ملوک کشند و نام نجی از سی کن بارید
شاه جوکی مرشد و قراض میبند و آن پسر شاه بن شاه این تیمور کوکان شاهکار کار بزرگ پسر دشت
اندرو در کینوع جابه ایت بنیم کینوع باقه ایت بسیار نازک و لطیف شده با صطلاح مطربان ابتدای
نغمه باشد شربتی باقه ریشمانی باشد که بسیار نازک و لطیف باشد شیمان بضم اول بردار پایا باشد
که نقاشان با قلم موی بر روی نقاشانند شغب شور و شمر شغبان شورانگه شقه بکسر آنچه از جامه
بدرازی بریده شود و پارچه شکافه و نصف هر خری هرگاه شکافه شود و پارچه درازی که بر علم و
نیزه بندند و بضم اول یعنی ناحیه و دوری سفر دور و شقت سگیده پاسته و صاحب جمال سمره
با صطلاح خطاطین خنجر سبت که در خط ثلث و فتح در سر حرفهای الف و نون و غیر آن نویسند
شمط آمیختن سیاهی و پندیده شمس بفتح چو شش و سرکش و بالضم و نوعی از شلاد و شمنامه
محقق شامیان نوعی از خیمه شفت رسوایی شک خجاری که برای شخم نگاه دارند و درخت سرو
شی است که ایاک گویند و در مقام تخمین بهم استعمال شود حرف الف صدق کار نقاشان صلا
آوازه دعوت صندل بافت کینوع بافتی است که از اسباج لباس کنند حرف الف ضارب را

کنایه از ضرب دست راست قال الله تعالی ضرب بالیمین خرف الطاع و طرب جوش و خروشی که با
و عشرت باشد بطرحون غاب طار شمری که در حد و چین است و حسن خضرات و شک خوبی
دارد و ولایتی از بدشان و کارگاه بافتن جامهای فاخر و نیکو کارخانه شکر ریزی و تقسیم آب
و آرایش و نقش و نگار و زیب و زینت و کبر در عربی علم جاه و آن معرب طرطوس و لایق از معبر
طرف کبر اول و سکون ثانی اسب نیل رنگ و جوان بزرگوار طریقه جنگ و نبرد طراز نزل کننده
طرز نهرل طیار هیما و اما ده طلسان فوطه و روانی که بر دوشش گیرند و جاه که بر سر پوشند تا مکر فرو
گیرد حرف الغین عامه تخفیف میم آنچه بدان از جوی و از آب کدزد و پسته غله درویده و عجز زن
و مرد و زن جوان و قبله و زمین آسمان و آفتاب و خلافت و دست راست و شیر و شر و روباه و
کرک و کشار و کار و زاده و پست و عدد هزار و چاه و داماد و کشتی و تاجر و مسافر و توبه و گرسنه و جان
و شجاع و سیردان و سپر و کمان و حربه و حرب و رایت و لشکر و پلک چشم و جهنم و بت و شراب و
سراب و لاله آفتاب و نیمه و دنیا و زره زن و دیک و دولو و فریبی و سال و باد و پیسوم و زمار و
خوش و لغز و میخ و قبضه شمشیر و درخت خرماعش و بجان عشقه باشد که بر درخت سجد علانیه جمال
علا لا شور و غوغا عمل و قول نقش صوت مطربان و عکس اصله عن کل کسی که صحبت او خوش نیاید
الغین عرش صدای عظیم غوغای باریک که در کنار نهر بار وید غوغا شلای که جولایان بدان
آمار بر جابه باشد غزال آفتاب غلغله باری هجوم غلغله کل و کل و غنج کرشمه کردن بفتح و ضم غوز نام طایفه
از تاجیکیه و نام ولایتی در حوالی هرات که منسوب باطلا یقظه است عیجت هم کما یقظه است که بسیار
حرف الفا و فال نخود فالیت که زمان فایکتر میسند و آن بدو ازده نخود میشود و فافون پس خال فافونی
بود که بهوای شمع میکرد و فراش بالبع پرده و پردانی که در درون نعل کند و کل آب آورده و
بالکسر ستر و تمهانی که در شراب باقی ماند و دورک زیر زبان منسراغ بباری با و سرد و سرد
خاطر فرخار ایش و آراستی فوره بالضم کناره دریا و سوراخ آسانه در و سوراخ دوات
کبر اول و تخفیف ثانی خوشخونی و خوش منشی و بخت و پیشی و بیاری و استزدنی و غلبه که دو
حریف را با هم در زد و شطرنج و امثال آن اتفاق افتد فرزند کما بی است که یونجه اش گویند نقش
کاکل اسب و سرامون و مان فلکون نام کتابی است فلوری نام کنوع در بهی است غله شیر جوان

تا زده آید و فوطه آنچه بر سر و کمر بخیزد فیروزه خام گنایه از آسمان است حرف الف قاف را انداز
کسی که در تیر انداختن قاف و دماهر باشد قارن پس کمر آشی که در قصر فرهاد کار میکرد و معلم فرهاد بود
و نام هیلوانی معروف قاروره میشد و عملی که در تیغ قلاع بکار برند و آن چنان است که قاروره نقطه
کرده و آتش زده میان قلعه انداخته خانه را بنوازند قاف و رات پلیدها و بدخود حکم قدر باشد
وروشود و قاف را از هم گویند چنانکه گذشت قریه صراحی و چون سرشته تسبیح را جور کرده دست
کنند اندازا کاهی بقریه کفار نشسته میکنند چه که بصراحی ماند هفت هفت دکان بازی باشد قطره انجم
عود هم باشد که چوب خوشبویی است فلاش پسر و سامان قیروان سرحد مغرب و کروه بوزان
و لکتر عظیم حرف کاف کاج سیلی و طباخچه که بر روز نند و بختینه کاری نام کلی باشد خوشبویی کاه
برنده و کاه دنده و کاه کاه و کاه اجوف و میان همی کبریت زر خالص کبوتر دم گنایه از سر
سرخ گنایه آنچه بر دوره طاق و دوار عمارت بقلم جلی نویسند گنجان جایه است از جنس گنجان کلفتر
از گنجان کجک قلابی است و پر کجی که در سردم اردن باشد کجک کنگول باشد که و امر و نوعی باشد
از امر و در کوه و خانه باشد در شیروان و همچنین در فارس گرامند با قدر و قیمت و قابل گزینش
و مکار و حیل و در کج باضم محلی در هرات و بالفتح و السکون محله در بغداد که رفته سکو و مطراق کرک
کرکدن گری گرایه کرایه پستان و دالان خانه کش و خوب و خوش و ساره زحل و زبر بغل و گوشه
ران و زخمی که بر دست و پای شتر بهم رسد و کشنده چون دکش کلاه رلف و کاکل کلبه بربی نج
و تعب و بفارسی خانه محقر کلفند بر ورق کلفند مردم با تراشیده و امر و قوی بیکل باشد گنایه بافته
ایریشی باشد بقیش الوان مختلف گنایه نام کلی از آلات شطرنج کتب بوزن ادب جرک دست و
پای و کبر نون ورق انجیل یعنی بنک کوفت شانه جولان کوهه رده باشد و موجه آب و حله و
که محقق کاه یعنی کاهش گنکوب بضم محقق کوه کوب گنخت پوست مرغی کاف عجمی کبرکی
شال و جام شراب که منسوب بکیران است کجک پر کجی که در دم مرغابی باشد کج کروه کوله است
که از کج ساخته در کان کروه به اندازند گرامی علام سیاه کرد و بالمش متکای مدور گردانایه و گنایه
باشد که از برای مداشدن کریمچه کشیده نویسند و معنی نقش گنین کوفت باصطلاح اهل نقه معنی
شد باشد که در دمی گنویج بافته بسیار نازک که از خانه خانه افتد و زنان از آن معجز میکنند کروه به

کلوله باشد که دست چاروب کلله پراهن کلک است آواز نمودن و آواز کشیدن معرکه گران باشد
کلن نافرمان کلی که رنگ نقش نیز نکست کلها چهل کلینوع بازی است کرزن شفره صفافی حرف اللام
لاوه سکت ماده باشد لاشه مرده جمیع حیوانات چار با لعاب الشمس خنثیست سفید که در شدت کرما مثل
تار عینکوت در هوا پیدا شود لغبت باز و لغبت باز شب باز باشد لطف جماع لکت صد هزار لکن
و طشت کو کلی که در آن دست شویند لچ خرام از روی ناز لوح بهج استخوان و نشه شدن و رنگ کردن
و بضم شدت کرما می تابسان کوچه پرنده بقدر کبک در می طون بالوان لولی طایفه که در کوچه و محله
و خانه ها خوانند کی و که انی کنند و معنی نازک و طریف و در هند و پستان و هند و کونیند لوند سیاهی
ورند میناک وزن فاحشه و پسر بدکاره و شاکر و خدسکار حرف المیم مات معلوب شدن حریف و بازی
ماشوره فی باشد که بان آب خورند و مطلق کلوه و نوعی از بازی مادی گوید مادی چال گوید نیز نک ماده
حرکاه و ماه چنه گوی ماه ناله دار ماه مفع ماه مخبث مشابه دامگاه صیاد مثال بتر یعنی نهالی محافه
محو خونی که خمیر بان پن کشند مدون پرنده در هند و پستان نیز کی طوطی بر مای الوان دارد
مر بشع عقد پنجاه که برای شماره زر مقرر است مراغه بنجاک غلطیدن ستور مرز بربی گردین با طراف
اکمستان و دندان با بستی و بغاری زمین و خاک و اطراف با غچه یا و معبسی بوزه مرز بان
آتش برسان مرغی موضعی از شر بات برات متغلی جانی که غله از آن بر گیرند مسلوخ کش فاست
مشرط طرف و بجز زبان آتشنا مطلق نوعی از بافته ابریشمی نقش مطری زلف پریشان شلیم طره
معنی زلف متفرس کلینوع نقشی باشد قرنا پس اچیل یعنی پنی کن همان نقش بر آه کی را در عمارات معر
راه راه بافته شده و مشش و فرین مقامات با صطلاح اهل نغمه نوایای موسیقی مقط قط زن
ملا بوزن اهل اشراف ملس غایه پیرون کشیدن و سخت راندن ملنک و پامی برهنه منصوبه نشستن
در بازی خواه موافق مراد خواه مخالف و اسم بازی از هر صفت بازی نزد مشاشس موجب معنی
که بان سر شمع گیرند موبد بوزن مقبل دانشمند و حکیم و حاکم بر آتش برستان مور چل مخفف مور چل
و آن خدقی کو چک باشد که در اطراف او دو پتجه خط کشیده کنند موری را یکد از آب موسیچ پرنده
که میا غمازیت رساند موسیچا سازی است معروف و گویند پرنده که در مغار و سوراخی بسیار
هست و از آن سوراخهای آوازهای گوناگون می آید و موسیقی از آن مأخوذ است موله سرگشته و چون

مهر پرست ماراسب مجید بغاری شقه علم منجر که نشین ماه باله دار و محبوب خیمه نشین مهر بادام مهر
که بشکل بادام ساخته شده مهل مهلت میرزا اکبر از طرف پدر شاهزاده باشد میرزا اکبر از طرف مادر
شاهزاده باشند حرف انون پنج تبریزین نازین درخت انار نازون پشه در دار المیزان سره نایاب
نال ناله و نالنده ناموس صاحب اطلاع باطن امر و جبریل و حادق در امر و پشه شیر و بغاری سی و آواره
ناوک تیر و ناوچه تیر باشد یعنی چوب دراز میان خالی که تیر کوچک در آن گذاشته اند از ناز و ناز
جولان نخله زینور غل و عطای ملا عوض و کبر دعوی نصف نام شعر خبر که از کاش و نجیب هم گویند
نقش ستاره جوزا و سیاست و انظام و اقسام و ان تخم زراعت پنجاه سبب از خلق که یکبار ره
میچند و گویند قومی اند از یا حوج و با حوج و قومی اند بصورت انسان اما از اولاد آدم نیستند قطع
پوستی بد نوع که از میک پسترا نند نظایر خوان دم کش مطربان و خوانندگان تغییر ناله و کرده عام
و کرده نامی کوچک نقش و عمل نقش و صوت از اصطلاحات اهل نغمه است نقش و دوشش نقش باشد
که غالباً بحر یف غالباً یثوبت مجال و فرصت نهالی بتر نیم ترک کلاه خود حرف الواو و الای یای
تا فقه و حرر گوید و ثاق بضم بغاری خانه و سرا و بغاری جکت و کارزار حرف الهاء هزاره یطه
عظیمی که در کوچه پستامات نواحی قدما و کابل سخی دارند بهشتیان رستم هفت عقبه است که طی کرد
بهشتوزنک نبات انش کبری هفت اورمک سبزه ملا جامی بلالی قبح جام بلالی باشد که گذشت
هوی صدای قلندر ان بهر مندر و خانه بزرگی است که از خوالی قدما و کابل سبزه ملا جامی بلالی قبح جام بلالی باشد که گذشت
عطار حرف الیا یا ماسب چایاری که در منازل بسته شود و قیم بهلوان و طرار نیمه طرارانه
یکران اسب خاتمه در بعضی اشعار نوانی علیه الرحمة که معنی لغه و مضمون شعر مضمون گشته منها لفظ طرار
یت ای نوانی یار دردی فی بلا مهلک میبش کیم از انک خفت ای کانی عشاقینی ایلا هلاک
منها مضمون این شعر بیت سابقه ما بارجا شمع سوزنی طبع اتیار اشام بولور یقینی و باضم امویی
مطبخ و منها ساغر غان که در لیلی و مجنون در صفت طراوت هوا گوید بیت یا طوطی او کور سحر
بولور انجا جوجه فرشت غبار اعضا سید اکیم یا کیم بوقوت بره بوقان بری برنی سبزه تره تون
کوئی قیلور بوقله سیر غان کما نور ایله مک دین ساقی غان در انجا مولین رومی و نذر علی تعالیم
چنین ندرای و نصیری دست و پا زده بعضی مناسبت مقام یعنی ساقی غان که کلاغ ابل باشد که فرماید

اما بدین قرار نیست که دوشاید یعنی سرشته و مجروح یعنی بخارنده این بخش روز و شب را بشکند و کافور
آمیخته میکنند و منها تو ندی که از داپستان تخم از بنه سیاره کشفیت ایچی بگرام جام نیلوفری
تو ندی کیم یا سالهای اول بری ، و منها چایون که دریلی بخون در وصف شب کوید شعر ناکا ، او کو کای
دیوان اون ، و تو مشوعی اتب کو زنی چایون ، و منها حاله شعر حالی که میر بولور اول بی سله خوشی
چون که رستم قبله دی لاغر نه حاله ، و شعر دیب ایر ویکت جان برای اون یک اول کتم ، که سلاطه
میکای جز که این اوتسه هم حاله ، و منها پھر و ملایمن شد سکندری شعر منی اولوغ میر نو اسنی
پھر کو کا عیاصد اسنی نوز ، منها زره کوب ماغی پت نیاسی کردون شبتا یند انجم فی شوق
شفق کون می فی سوزهای انجوم اولسازره کوب ماغی ، و منها عروکت دریلی بخون در اندای کای
کوید شعر تیش میرنی چون ایکت راکن ایکت ، قازنیک صدقین عروکت و منها موی کمرای
چقتی ایکت نیک سویدن با پلک ، ای نوانی سکر اول کوی اچرا دور ایکت موی ، و بعضی
نسخ موی دیده شده ، و منها عباس که در شعر و شیرین در وصف بگرام چون کشف شعر قرا لکوه
اوقی قضا باین ، او توب قبا پس فلکین بق سهادین ، و دریک نسخه طاس فلک و دریک
نسخه قبا پس فلک دیده شده نظر باین دو نسخه شعر موزون و منی صحیح است لیکن نسخ متعدده جو
شده قبا پس بود و قبا پس کبر نون در فارسی یعنی خوش بی شویش باشد با منی هم درست اما
وزن ندارد و شاید قبا پس محرف قبا باشد یعنی شب تاریک چون تیرش از کان در آید خوش
بی شویش از فلک که از سها بگذرد و منها یا دورغان که در سکندری در وصف لشکر و سپهر

ولی بادیا لارغه سالستان کچم

سقرات دیار جایا دورغان کچم

صبح یوم لبیک شهر

المر صرانا

۱۲۶۵

چپ الفرموده عالیجاه رفیع جایگاه متقرب انخافان سپر کار محمد قلیخان ای ملک
مملکت فارس دام غزه العالی کتاب سیکلاخ پت تحریر پذیرفت ۱۲۶۵

۱۲۹

۱۷۵

